



Tiskovna konferenca izvršnega sveta

O vračanju premoženja

Tiskovno konferenco smo sklicali, ker vam želimo na kratko predstaviti dejstva v zvezi z reševanjem nekaterih spornih denacionalizacijskih postopkov, iz katerih pa je povsem razvidno, da so očitki treh strank, ki jih je objavilo Delo v petek, 22. oktobra, povsem neutemeljeni in neargumentirani, je na tiskovni konferenci 27. oktobra

bra uvodoma dejal **Miha Novak, predsednik izvršnega sveta**.

Povedal je še, da o izvajanju zakona o denacionalizaciji ne odloča več politika, pač pa stroka. Politika pa se je o tem že odločila, ko je sprejela zakon o denacionalizaciji z namenom, da se premoženje vrne vsem tistim, ki jim je bilo odvzeto in da se tako

popravijo stare krivice. Poslanski klubi DS, ZLD in LDS so 19. oktobra naslovili na izvršni svet, skupščino občine in na Impulz štiri pobude. »Čudi pa me, da je bila v nasprotju s temi korektnimi pobudami nekaterim medijem poslana drugačna informacija, iz česar bi lahko sklepali, da naj bi v Kamniku premoženja ne vračali v naravi

Naslednja, 20. številka Kamniškega občana bo izšla 18. novembra. Prispevke sprejemamo do četrta, 11. novembra; oglase, zahvale in obvestila pa do torka, 16. novembra.

Listo za dodelitev socialnih stanovanj objavljamo na 13. strani

O spornem kiosku

Je kamniški Glavni trg res ljubljanski?

Na nedavni tiskovni konferenci novinarji niso pozabili sprožiti vprašanja o stališču izvršnega sveta do postavitve gostinskega kioska na Glavnem trgu v Kamniku. Kritični zapis o tej postavitvi smo prebrali že v prejšnji številki Kamniškega občana izpod peresa dipl. ing. arh. Bojana Schlegla. Kakšna pa je druga plat medalje?

To je ena izmed dediščin, ki jih je zdajšnji izvršni svet podedoval od predprejšnjega izvršnega sveta (ki ga je vodil Janko Gedrih, op. p.), je v odgovoru na več vprašanj na to temo dejal **Janez Stražar, dipl. ing. arh.**, sekretar sekretariata za okolje in prostor. Takrat je bila sklenjena dolgoročna pogodba, ki jo je tudi sedanjí izvršni svet dolžan spoštovati. Pogodbeni stranki sta bili občina Kamnik in Janez Repanšek.

»Gre za pogodbo o najemu tega prostora. Ta pogodba se vsako leto z aneksom obnavlja tako, da se določi nova višina najemnine.

Mi, kot pravni nasledniki, smo to pogodbo dolžni speljati do konca. Mislim, da pogodba velja še dve leti. Če tega ne bi spoštovali, smo drugi stranki dolžni povrniti vso škodo, ki bi jo iz tega naslova dokazala. Vendar je nismo dolžni spoštovati samo zato, pač pa tudi zaradi tega, ker si dnevna politika ne more privoščiti spreminjanja nekih popolnoma zakonitih aktov.

Mi smo se zavedali delikatnosti posega v ta prostor. G. Repanšek je želel poleg tega paviljona postaviti tudi neko montažno stranišče, da bi tudi izpolnil vse pogoje. Obrnili smo se na izdelovalca zazidalnega načrta K1-Center, Fakulteto za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, in smo jo zaprosili za mnenje. Ta je takoj odločno nasprotovala postavitvi sanitarij. Skupaj z Zavodom za naravno in kulturno dediščino iz Kranja pa je pristala na kompromis, ker gre samo za začasen kompromis. Investitorju je bilo glasno in jasno povedano, da bo moral s tega prostora oditi, ko se bo pogodba iztekla. S tem je tudi soglašal. Na osnovi izpolnitve vseh pogojev mu je bila izdana odločba o priglasitvi,« je bilo slišati.

Naj navedemo še nekaj vprašanj.

Ali je res Janez Repanšek dobil dovoljenje samo do 19. novembra?

Potem mora zapustiti za novo obratovalno dovoljenje za novo sezono.

Kakšno vlogo ima ministrstvo za promet in zveze pri tem?

Skozi Kamnik je nekoč tekla regionalna cesta, vendar ob zgraditvi obvoznice lastništvo ni bilo prenešeno na občino. Formalno pravno je še vedno lastnik trga in ceste skozi Kamnik republiška uprava za ceste.

Torej pogodba ne velja, ker jo je sklenila občina?

Potem se morate vprašati tudi o legalnosti postavitve stojnic na vseh kamniških prireditvah, vključno z Dnevi narodnih noš. Mi imamo od ministrstva soglasje, da občina Kamnik lahko oddaja te prostore. Seveda pa moramo to zadevo čimprej zemljiško knjižno urediti.

Ali lahko bife posluje brez sanitarij?

Po mnenju sanitarne inšpekcije je za takečasne objekte brez lastnih sanitarij mogoče izdati obratovalno dovoljenje.

Ali obstaja dokument o soglasju Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine?

Če je bilo na sestanku v tem prostoru prisotnih najmanj deset strokovnjakov in je bil o tem sestavljen zapisnik, po katerem je ravnateljica zavoda izjavila, da soglašajo s tem kar bo odločila fakulteta, je bil to za nas zadosten razlog, lahko pa bi zganjali birokracijo in zavlačevali postopek. (fs)



Poslovo-stanovanjski objekt v središču mesta – ob križišču Poti na Poljane in glavne mestne ulice. Z zaključkom del na objektu in okolici se je mimoidočim pokazal še en lep obraz našega starega mesta.

VERA MEJAC

ali pa vsaj počasneje. To bi bil edinstven primer v Sloveniji. Povsod želijo, da se to premoženje čim hitreje vrne,« je še dodal Miha Novak.

Izvršni svet je navzočim novinarjem posredoval pisno gradivo o poteku denacionalizacijskih postopkov v primeru Lekarne Kamnik, otroškega vrtca Antona Medveda in Šmidovega travnika v Komendi, ki naj bi bili po omejenih informacijah v javnih medijih sporni. Člani izvršnega sveta **Janez Stražar, Judita Mlinar – Kern** in **Janez Andrejašič** ter strokovna sodelavca **Ivanka Ogrinec** in **Tone Kotnik** pa so na željo prisotnih novinarjev vsa vprašanja še dodatno pojasnili.

Naj na kratko povzamemo vsebino predloženih gradiv in pojasnil.

Lekarna Kamnik: Primer je reševalo Ministrstvo za kulturo. Občina je preko javnega pravobranilca ugovarjala zahtevi za vrnitev v naravi, česar pa ministrstvo ni upoštevalo, ker da se bo na podlagi najemne pogodbe v poslovnih prostorih lahko še naprej opravljala lekarniška dejavnost. Upravičencem za nacionalizirane poslovne prostore ni bila izplačana odškodnina. Tudi če bi bila po takratnih predpisih določena, ta ne bi presegala 30% dejanske vrednosti podržavljenega dela stavbe. Po zakonu se

upoštevajo tudi vse investicije, ki so prispevale, da se je vrednost premoženja povečala za več kot 30% prvotne vrednosti.

Adaptacija lekarniških prostorov je bila opravljena leta 1967 in leta 1968. Ker je bila v prostorih v času nacionalizacije že lekarniška dejavnost in upoštevaajo stanje ter zakonsko določilo, da za vzdrževanje objekta ni mogoče zahtevati odškodnine, zato izvršni svet ni uveljavljal odškodninskega zahtevka. Višina vloženih sredstev v adaptacijo pa ni bila preverjena, se je glasilo še dodatni odgovor. Odločba o vrnitvi premoženja je že pravomočna.

Vzgojno varstveni zavod Antona Medveda:

Tudi za ta primer je pristojno Ministrstvo za kulturo (gre namreč za zgradbo v zaščitenem starem mestnem jedru).

Občina je predlagala ministrstvu, da se v tem primeru upravičencu (Cerkvi) določi ustrezna odškodnina.

Nadaljevanje na 2. strani



NAPREDEK TRGOVINA d. d. ima tudi močno proizvodno enoto Kooperacija z zasebnimi obrtniki in podjetniki. Proizvaja blago in opravlja dela na naslednjih področjih:

- predelava plastičnih mas,
- ofset tisk, sitotisk in izdelava embalaže,
- proizvodnja usnjenih in tekstilnih izdelkov,
- kovinska galanterija,
- proizvodnja pisarniške opreme (stojala za telefon, namizni predalnik, obešalniki),
- zaključna dela v gradbeništvu (zidarstvo, fasaderstvo, keramičarska dela, sobopleskarska in pleskarska dela, krovsko kleparska dela ter polaganje stenskih in talnih oblog,
- strojno instalacijska dela (vse vrste električnih napeljav za stanovanjske objekte in proizvodne obrate),
- stavbno ključavničarska dela (izdelava ograj, nadstreškov, raznih kovinskih konstrukcij),
- izolacijska dela (toplotne izolacije),
- proizvodnja pekarske opreme.

K sodelovanju vabimo nove obrtnike in mala podjetja.

Kooperantom nudimo:

- * sofinanciranje repromateriala
- * obdelavo tržišča,
- * izterjavo kupcev in kompenzacije *

Dodatne informacije lahko dobite, če osebno obiščete g. Romana Stražarja v naši enoti na Slamniškarski ulici 14 v Domžalah ali po telefonu (061) 713-376, (061) 721-531, int. 283.

Sodelovanje z Napredkom vam prihrani čas in denar. Vredno je poizkusiti, zagotovo boste našli, kar potrebujete!

Še vedno akcija
NAPREDEK SVOJIM KUPCEM
Za vsak nakup nad 1.500 tolarjev kupon za žrebanje.

BLAGOVNICA
Duplica pri
Kamniku
tel.: 812-332



VELIKO NOVOLETNO
ŽREBANJE

KI BO 30.12.1993 OB 17.00

NAGRADE: 1. TESTNI MOTOR HONDA
2. BARVNI TELEVIZOR
3. GOSPODINJSKI APARAT
IN VEČ PRAKTIČNIH NAGRAD

V NAGRADNEM ŽREBANJU SODELUJE VSAK, KI BO V TRGOVINAH: DAMAST - tekstilna trgovina, Balonček - otroška knjižnica, LINA - moška in ženska knjižnica, PIK - trgovina s čevlji, DROGERIJA Andreja, CVETUČARNA Mojca, bistro MOZAIK, SADIJE ZELENJAVA, FORUM, knjigarna in papirnica, BONITAS VITA - športna trgovina, MEGATRONIK&R - el. instal. mat. + BOSCH, BLAUPUNKT, YAMAHA... IZPOLNIL KUPON, KI GA DOBI ZA VSAKIH 1000 SIT NAKUPA.

OD 15.11 DO 30.12.1993

GUMIIZ

ŠKORNJI, ANTIFRIZ,
AVTO IN VELOPNEVMATIKA,
AVTOPREVLEKE,
KLINASTI JERMENI,
REZERVNI DELI ZA PRALNE
STROJE

TRGOVINA
GUMENOTEHNIČNIH
IZDELKOV
Kamnik, Kidričeva 64
Tel. Fax: 061/812-962

ODPRTO: 8-19h
SOBOTA 8-12h



KNJIGARNA

IN

PAPIRNICA

* H I P * DUPLICA

tel.: 061/ 812 - 989

OBRTNIKI IN PODJETNIKI

PRAV ZA VAS, SMO PRIPRAVILI VELIKO IZBIRO NAMIZNIH IN STENSKIH KOLEDARJEV, ROKOVNIKOV, PLANERJEV, PISAL, OBESKOV IN DRUGIH POSLOVNIH DARIL.

STENSKI KOLEDAR OD 142 SIT DALJE

UGODNE CENE ! MOŽNOST DOTISKA DEJAVNOSTI

O vračanju premoženja

Nadaljevanje s 1. strani

Zaradi poudarjenega interesa Cerkve in njene pripravljenosti, da sodeluje pri zagotovitvi novih prostorov za otroško varstvo in ker Cerkev soglaša, da vrtec do zagotovitve novih prostorov lahko uporablja sedanje prostore, se je izvršni svet načelno strinjal z vračilom tega objekta na Šutni. S Cerkvijo pa se bo izvršni svet dogovoril o primernem roku za uporabo zgradbe za potrebe vrtca Antona Medveda. Ko bo sklenjen ta dogovor, se bo pri ugotavljanju vlaganj in drugega upošteval zakon o denacionalizaciji.

Šmidov travnik v Komendi:

Gre za parcelo št. 216/I, k. o. Mlake, v izmeri 5 ha, ki je bila last upravičenke Ivane Šmid. Postopek vračanja te-

če. Športno društvo Komenda je sicer opozarjalo, da so na tem zemljišču zgrajeni športni objekti (teniška igrišča), vendar z ničemer ni izkazalo, da so bili tudi legalno zgrajeni. Ker so objekti zgrajeni brez ustreznih dovoljenj, torej so črna gradnja, tega zemljišča ni mogoče šteti kot zazidanega stvarnega zemljišča. Glede na tako pravno stanje obstaja verjetnost, da so podani pogoji za vračanje zemljišča v last in posest upravičenki Ivani Šmid.

Sicer pa so na konferenci še povedali, da je bilo na 635 zahtev za vračilo kmetijskih zemljišč in gozdov, med njimi je 319 zahtev članov agrarnih skupnosti, doslej izdanih 41 odločb in s tem vrnjenih 640 ha gozdov in kmetijskih zemljišč.

(fs)

Velika planina

Zapornica šele spomladi

Ko smo v kamniškem občanu 22. novembra objavili sklep izvršnega sveta o sprejemu odredbe o prometnem režimu na cesti Kranjski Rak - Kisovec in Dol, smo omenili tudi to, da marsikomu zgora teh cest ne bo všeč in da bo treba uredbo verjetno še spremenjati. To se je zdaj res zgodilo, še preden naj bi se 1. novembra 1993 začela uporabljati.

Po stari navadi so se pojavila negotovanja, nezadovoljni so uporabniki, zlasti planšarji. Ugotovili so tudi, da je treba pred uveljavitvijo nove prometne ureditve na planini še marsikaj storiti. Med drugim je izvršni svet ugotovil, da niso bila razčiščena premoženjsko pravna vprašanja, da ni bilo pridobljeno soglasje moziške občine, pa tudi sama parkirišča na robu planine še niso urejena. Pojavljajo se spori v zvezi s tem, kdo bo s soglasjem pašne skupnosti po planini opravljal prevoze in verjetno je še kar nekaj takih vprašanj.

Zato je izvršni svet na seji 27. oktobra 1993 sklenil, da se uveljavitev odredbe odloži na prihodnjo pomlad, zaenkrat do 1. maja 1994.

Do takrat morajo predlagatelji pripraviti odgovore na vsa sporna vprašanja in do konca pripraviti predloge za morebitne spremembe odredbe.

Na omenjeni seji je izvršni svet potrdil tudi vstop občine Kamnik v regijsko povezavo Alpskega sveta Karavank in Kamniško-Savinjskih Alp. V tej turistični regiji naj bi sodelovale tudi občine Domžale, Mozirje, Trzin, Kranj in

od vzrokov za to pobudo tudi ta, da država sofinancira le regijsko promocijo in podpira razvoj regionalnega tipskega turizma.

Na kraju samem

Zaradi različnih govoric, da zapornica na Kranjskem Raku že stoji, smo se na kraju samem hoteli prepričati, kako je s to zadevo, ki v zadnjem času zbujala toliko različnih komentarjev. Zapornica naj bi stala pravzaprav na Štajerskem Raku. Vendar je tudi tu ni, tu stoji le dva stebrička in prometni znak za omejitev prometa.

Sama zapornica se nahaja namreč v spodnjih prostorih Mirnega doma na Štajerskem Raku. Gospodar Rajko Resnik, p. d. Obcirjev iz Podvolovljeka je povedal, da je zapornico sam odstranil, ker ga kot lastnika zemljišča ni nihče vprašal za soglasje, kakor tudi ne občine Mozirje, kamor spadajo te parcele.

»Meni tudi ceste proti Marjaninim njivam, ki teče po moji zemlji, na občini še niso odpisali. Torej še vedno plačujem davke. Nekoč se je pri meni oglasil Tone Stele, svecar iz Kamnika; (bivši član IS, op. p.) in nekaj govoril o zapornici, kaj več pa o tem nismo govorili,« pravi g. Resnik.

Na vprašanje, kdo je postavil zapornico, je dejal: »Mislim, da so bili to kranjski kmetje, štajerski pa smo jo podrli. Predlagal sem, naj zapornico če je že morajo imeti, raje postavijo na Marjaninim njivah. Še bolje pa bi bilo, če bi tam napravil pošteno parkirišče in pobirali ustrezno parkirnine.«

Torej zapornica čaka na razplet usode v Mirnem domu na Štajerskem Raku. Kaže, da bo treba drugič bolje premisliti, kam jo postaviti.

(fs)

Življenje naše je kratko...

»Dolgost življenja našega je kratka,« je zapisal največji med slovenskimi pesniki. Ko smo na cerkveni praznik vseh svetnikov oziroma državni dan spomina na mrtve molili za naše drage rajne, jim prižgali svečo v spomin, naklonili dobrohotno misel, je prenekateri izmed nas pomislil, kako resnične in bridke so te pesnikove besede.

Smrt, ta neusmiljena »bela dekla«, je v minulemu letu nenadoma segla s svojo neizprosno roko v marsikateri slovenski dom in družino in iz njega izrgala babico, dedka, mamo, očeta, zakonca, hčer, sina, celo otroka. Nič ni izbirala, ni se zmenila za zakone narave in človeške logike, marsikomu je presekala pot, načrte...

Sorodnike umrlih, pa tudi druge, je opozorila, da nosimo zaklad svojega življenja v »prstenih posodah« in da smrti ni mogoče uiti. Lahko se je varujemo, izogibamo, si podaljšujemo naše bivanje na zemlji z zdravim načinom življenja, vendar nas na koncu vseeno pričaka. Pripravljene, manj pripravljene ali povsem nepravilne. Zlasti veliko je nenadnih smrti, ki še posebej boleče zarežejo v človekovo dušo in srce.

Smrt je torej nekaj resničnega, s čimer se moramo vsi sprijazniti, čeprav bi jo marsikdo rad izbrisal iz spomina, kot resničnost nasploh.

Mrtvim postavljamo spomenike in jim s tem izkazujemo svojo civilizacijsko dolžnost, spoštovanje in blag spomin.

Zivim so ti spomeniki lahko kraj ljubečega, hvaležnega spomina, lahko pa tudi »opomniki«, kraj izpraševanja vesti, ko na zemljo, v kateri počivajo prometni ostanki pokojnika, polagajo drag kamen, v življenju pa so marsikaj zamudili, za kar jim je zelo žal. Telo trohni, duh pa živi, išče zadoščenje, sprave, umiritve. Mrtvi živijo v živih naprej. Grobovi skrivajo mnoge skrivnosti, ki jih živi ljubosumno varujejo zase.

Grobovi celo »tulijo« in nas opozarjajo, naj naredimo čim več za svoje najdražje, najbližje, dokler so med nami. Po smrti je prepozno, ostaja le ključavljica spomin, neizprosni glas vesti. Temu nihče ne more uiti. Zato živimo že danes tako, kot da bomo jutri umrli, obenem pa se veselimo vsakega jutra, novega, podarjenega dneva ter skušamo v njem narediti kaj dobrega bližnjim, narodu, človeštvu. Potem bomo večno živeli in mirno umrli, spravljani z Bogom, svetom in samim seboj.

JOŽE PAVLIČ

Iz dela izvršnega sveta

59 uvrščenih za 14 stanovanj

Od 134 prosilcev, ki so se na podlagi razpisa prijavi za pridobitev najemnih socialnih stanovanj, se je na prednostno listo uvrstilo 59 pričakovalec. Ostali niso izpolnili pogojev razpisa. Skoraj tretjina zavrnjenih je imela večji dohodek na družinskega člana, kot so določala merila, prav toliko prosil-

ce uvrščeni na listo letos ne bodo dobili stanovanj, saj bo zaenkrat na razpolago za te namene le 14 stanovanj.

Nove cene komunalnih storitev?

Komunalno podjetje Kamnik je Ministrstvu za ekonomsko odnose in razvoj predlagalo odobritev novih cen vode in odvajanje odpad. Voda naj bi se podražila za 51% oziroma od dosedanjih 11,19 SIT za m³ za gospodinjstvo na 16,90 SIT/m³, kanalizacija pa naj bi bila višja za 81%, kar pomeni, da bi namesto sedanjih 3 SIT/m³ plačevali 5,42 SIT na m³ porabljene vode. Čiščenje odpadka na čistilni napravi Komenda pa naj bi bilo dražje za 64%, kar pomeni 13,48 SIT za m³ porabljene vode.

Za 142.000 DEM Stolovih vlaganj v žičnico

Kot je ugotovila posebna komisija, so Stolova vlaganja v žičniški sistem na Veliki planini vredna 142.000 DEM. V to vsoto so zajeti tudi neplačani računi Stola iz leta 1992 in leta 1993. Občina bo to vrednost povrnila Stolu v štirih obrokih do 30. junija 1995. Prvi obrok, ki ga bo treba plačati do konca letošnjega leta, bo občina plačala z denarjem, ki ga je dobila z javnim razpisom za naložbo v poslovno-trgovskem centru ob kamniški obvoznici.

Komunalno podjetje upravičuje tak predlog s tem, da je že lani močno padla poraba vode, omrežje pa ostaja enako in s tem da so letos dobili v upravljanje še vodovodni sistem KS Kamniška Bistrica, ki je v zelo slabem stanju. Menijo, da bi prav zaradi tega morali ceno vode, ki je še vedno med najnižjimi v Sloveniji, določiti povsem na novo. Pristavljajo tudi, da so doslej za vzdrževanje vodovodov prelivali sredstva iz

Delovna skupina za lokalno samoupravo

Čimprej pregled občinskega premoženja

Ker predlog zakona o lokalni samoupravi za drugo obravnavo še bolj poudarja vlogo občinskega odbora kot izvršnega organa, je delovna skupina za lokalno samoupravo, ki jo vodi Branko NOVAK, poslala poslancu državnega zbora Maksu LAVRINCU predlog za dopolnitev 32. člena zakona. Predlog predvideva, da bi občinskemu odboru določal vsebino dela občinski svet in da naj bi občinski odbori bili le pripravljalci strokovnih odločitev, o katerih bo odločal občinski svet. To je potrebno tudi zato, da ne bi prihajalo do prepletanja pristojnosti med županom in občinskim odborom.

Glede območij upravnih okrajev, ki jih določa predlog zakona o upravnih okrajih, so člani skupine podprli varianto petindvajsetih okrajev, v katerih je predviden Kamnik skupaj z Domžalami kot samostojni upravni okraj s sedežem v Kamniku.

Dr. Marko Žerovnik, ki s strokovno skupino pripravlja študijo Regionalni pristop k izdelavi demografskih in gospodarskih pokazateljev na območju občine Kamnik, je opozoril na težave pri tem delu, ker popis občinskega premoženja ne poteka tako, kot je bilo predvideno, težave pa so tudi z ugotavljanjem poprečne do-

hodnine na prebivalca po območjih bodočih občin.

Člani delovne skupine so menili, da je treba delo na tem področju pospešiti in v tem smislu predlagali izvršnemu svetu, da zato sprejme ustrezne sklepe. Dokler vsaj temeljni podatki s teh dveh področij ne bodo znani, nima pomena organizirati nadaljnjih razgovorov po krajevnih skupnostih, še manj pa delati anket med prebivalci.

Pred odločanjem za bodoče občine bo namreč treba odgovoriti na vprašanje, kolikšna bo gospodarska moč teh občin, da ne bodo že vnaprej obsojene na životarjenje in morda za nekaj državnih talarjev.

Izvršni svet je delovni skupini za lokalno samoupravo podaljšal mandat do volitev v občinske svete.

F. SVETELJ

AV SERVIS RTV
KONCILIA
Vrhpolje 41, Kamnik
(v gasilskem domu)
tel. 831-383

POPRAVILO

televizorjev,
videorekorderjev in
radijskih aparatov.
Odprto od 9. do 12. in od
15. do 18. ure, ob sobotah
od 10. do 12. ure.
SE PRIPOROČAMO!

dnevno bivanje svojih otrok.

Nespremenjen bo ostal le dotedanji najvišji prispevek staršev. To povišanje so utemeljili s tem, da pri uveljavitvi ekonomske cene v letošnjem maju višina prispevka ni bila valorizirana.

Uničenih 21 milijonov lubadarjev

Člani izvršnega sveta so si lahko od blizu ogledali nekaj od 150 litrov ali 21 milijonov lubadarjev, ki so jih gozdarji letos uničili s pastmi ali s kemičnimi sredstvi. Tako je dipl. ing. Igor Curk iz javne gozdarske službe Kamnik ponazoril poročilo komisije za zatiranje podlubnikov.

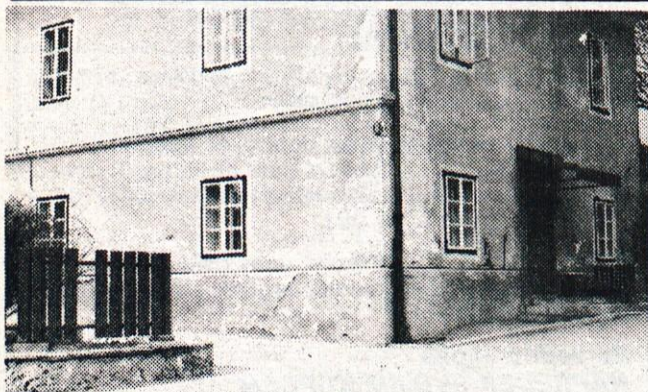
Povedal je tudi, da samo štirje gozdarji za vso občino niso kos nalogam, čeprav so opravili veliko dela. Bistven je gozdni red, ki pa se ga precej lastnikov še vedno ne drži in puščajo neolupljena debla kar na mestu poseka.

Izvršni svet je zato naročil pristojni komisiji, naj obvesti republiške organe o težavah, ki nastajajo zaradi neizvajanja predpisov, in predlaga potrebne ukrepe. Sodniku za prekrške pa so priporočili, naj prednostno rešuje tovrstne prekrške.

Izvršni svet je krajevnim skupnostim Komenda, Križ in Moste iz proračunske postavke »investicije v KS« zagotovil dodatna sredstva za izvedbo javne razsvetljave v okviru ureditve trga pod cerkvijo v Komendi do višine 1.324 milijona SIT. Sekretariat za okolje in prostor pa mora pripraviti celovito poročilo o problemih javne razsvetljave v občini.

Zavrnil pa je odobritev dodatnega denarja za obnovo dostopne ceste k vodobranu v Komendi, ki ga upravlja SKP Domžale.

F. SVETELJ



Stavba, v kateri domuje otroški vrtec Antona Medveda, buri kamniške duhove. Gotovo pa je potrebna temeljite obnove, vsaj zunaj. (f. s.)

Dr. Jože Mencinger v Kamniku

Kam s certifikati?

Malokaj je med Kamničani v zadnjem času zbudilo toliko zanimanja kot pogovor na vprašanje ekonomistom prof. dr. Jožetu Mencingerju o lastninskih certifikatih, ki so ga pred dnevi pripravili Zeleni Kamnika.

Dvorana Veronika je bila skoraj premajhna za vse, ki so hoteli dobiti odgovor na vprašanje, ki je bilo tudi naslov večera – kako in kam s certifikati?

Ceprav je dr. Mencinger že na začetku dejal, da veliko koristnega o tem, kam nesti certifikate, ne bo povedal, so bila njegova vsakomur razumljiva pojasnila o procesu privatizacije pri nas in na vzhodu zelo zanimiva.

»Jaz sicer zase vem, kam jih bom dal, vendar vam bom to šele na koncu povedal,« je še pristavil gost večera v svojem značilnem humornem slogu, ki je prevečal ves njegov pogovor.

Povzemamo nekaj njegovih značilnih misli.

Proces preobrazbe gospodarstva je v vseh bivših realističnih deželah terjal troje: makroekonomsko stabilizacijo, mikroekonomsko prestrukturiranje in privatizacijo.

Tudi mi smo menili, da bomo zaradi tega kar čez noč obogateli in postali Švica, čeprav je ta nastajala 100 let. Zmotno je bilo mišljenje, da se tržno gospodarstvo vpeljuje, pač pa lahko samo nastaja.

Ob vzhodnoevropskih državah imajo danes samo še štiri države možnost, da normalno preidejo v tržno gospodarstvo,

med njimi tudi Slovenija. Poleg nje pa še Češka, Poljska in Madžarska. Prednjači pa Češka, čeprav smo bili dolgo pričarani, da smo to mi. Mikroekonomsko prestrukturiranje se je povsod omejilo le na odpustanje in upokojevanje delavcev.

Slovenija je imela to prednost, da so bila podjetja v primerjavi z drugimi deželami relativno samostojna. Zaradi delavcev – polkmetov je bila naša socialna družba veliko trdnjša kot pa v deželah s »čisti« delavci.

Privatizacija povsod povzroča največ težav. Prednost Slovenije tudi v tem procesu je ta, da izdeluje take izdelke, ki se po izgubi južnega trga dajo prodati tudi na zahodni trg, čeprav za bistveno nižjo ceno.

Privatizacijo naj bi uredili zaradi treh razlogov: večje gospodarske učinkovitosti, pravičnosti predvsem pri delitvi in odprave političnega monopola. Tako v vzhodni Evropi kot tudi v Sloveniji je bila učinkovitost privatizacije že zdavnaj zamenjana. Bivše elite namreč skušajo zadržati ekonomsko moč, nove elite pa skušajo to moč dobiti, eno in drugo pa za gospodarstvo ni pretirano dobro.

Modeli privatizacije so v posameznih deželah zelo različni. Pri izbiri je bila odlična politična moč. V Sloveniji smo se lotili privatizacije na več načinov: z denacionalizacijo, prodajo stanovanj, z zakonom o zadrugah in z zakonom o privatizaciji.

Pri denacionalizaciji pravi,

dr. Mencinger, se je zavzemal za delitev v deležih, ne pa za vračanje v naravi. Stanovanja smo prepoceni prodali, z višjimi cenami pa bi dobili lastnike, ki bi bili sposobni ta stanovanja tudi vzdrževati. Slaba stanovanja z revnimi prebivalci bodo ostala v breme občinam.

Glede modelov privatizacije je dr. Mencinger samokritično priznal, da je bil njegov koncept postopne privatizacije polomija. Izhajal je iz načela, da bi država postavila samo pravila, po katerih bi se ravnala podjetja, država pa bi to nadzirala. Temu nasproten je koncept centralizirane, takojšnje in brezplačne privatizacije. Sedanji model pa je kompromisna rešitev.

V podjetjih se bomo srečevali s tremi rešitvami privatizacije.

V manjših podjetjih bodo delavci postali notranji lastniki, večja uspešna podjetja bodo dobila razpršene zunanje lastnike, tretja podjetja pa bodo prevzeli skladi in investicijske družbe, ki bodo pasivni investitorji. O slednjih gost ni imel preveč dobrega mnenja.

Sicer pa v slovenskem gospodarstvu ne bo kaj deliti. To kaže tudi podatki, da je bilo leta 1990 še 12,8% poslovnih presežkov, lani 1,9%, letos pa predvidevajo le še 0,2%, pa še to bo treba reinvestirati.

Ko je prišel do vprašanja, ki je bilo osrednje vprašanje večera, kam s certifikati, je gost najprej povedal, da bo on svoje, seveda v obliki delnic, podaril Karitasu, ko bo to mogoče.

Med uspešnimi podjetji, kamor bi kazalo vlagati, je omenil PETROL in novomeško Krko. Seveda pa donosi za posameznike ne bodo veliki, saj bo pri tako uspešnem podjetju z 8% profitno stopnjo ob vrednosti delnice 400.000 tolarjev letna dividenda znašala 32.000 tolar-

jev, pri manj uspešnih podjetjih pa bo treba na ta znesek čakati več let, ali pa ga sploh ne bo.

Na koncu je dr. Mencinger opozoril še na nevarnost inflacije, ki jo lahko povzroči trg z vrednostnimi papirji. Meni, da bo prišlo do preliivanja kapitala tistih, ki varčujejo, na tiste, ki bodo ta denar porabili na trgu.

Med številnimi vprašanji, ki so jih gostu postavljali poslušalci, naj omenimo samo nekatera zanimivejša. Recimo: ali se splača vlagati v turistična podjetja. Dr. Mencinger je odgovoril, da v Sloveniji s pomenom turizma pretiravamo, saj z njim ne moremo doseči več kot desetino celotnega družbenega produkta in da raje prodajamo omare, stole in tekstil, kar znamo dobro delati.

Na vprašanje, ali se ni bati, da bi premoženje dobili tudi tujci, je bil odgovor naslednji: »Če želimo v Evropo, bo moral pasti tudi ta tabu. V Avstriji imajo 60% tujega kapitala.

»Ali ne bo prek investicijskih družb delnic občanov spet pobrala država?« Dr. Mencinger: »Res je možen tak občutek, saj bo vse, kar bo v gospodarstvu neuspešnega, ostalo državi.«

Zakaj ne moremo certifikatov vložiti v privatno firmo, je bilo eno od vprašanj, ki ga kar pogosto srečujemo tudi v javnosti. Odgovor je bil jasen – ker certifikat ni denar, je samo pravica do deleža družbenega premoženja.

F. SVETELJ

V centru Kamnika
najamem ali odkupim

lokal
primeren za trgovino.

Tel. 812-043.

Politična akademija Janeza Evangelista Kreka

Seminar o lastninjenju

V okviru Politične akademije Janeza Evangelista Kreka je bil 23. oktobra v Ljubljani organiziran seminar o lastninjenju. Udeležili smo se ga tudi krščanski demokrati iz Kamnika. Namenjen je bil bogatenju vedenja o procesih, ki ta trenutek potekajo v naši državi na področju lastninjenja in prestrukturiranja podjetij. Upam, da smo udeleženci izvedeli mnogo koristnega o tej temi, kar bomo lahko prenesli naprej med ljudi.

Takoj na začetku je udeleženec seminarja pozdravil predsednik Slovenskih krščanskih demokratov in zunanji minister g. Lojze Peterle. Poudaril je vlogo naše stranke pri pravi in sprejemanju zakonov o lastninjenju. Seveda so priprave, ki so privedle do zakonodaje, tekle mnogo prepočasno, a nekaterim v parlamentu še vedno prehitro.

Seminarška predavanja je začel g. Janko Deželak, direktor agencije za sanacijo bank. V zgodovinskem orisu privatizacije v Sloveniji do sprejema zakona je na kratko predstavil glavne modele, ki so bili prisotni na tem področju in so se ob njih močno kresala mnenja izvedencev v parlamentu in zunaj njega. Distributivni model avtorjev Sachsja, Umeke in Ple-

skoviča je predlagal razdelitev celotnega družbenega premoženja. Komercialni model g. Mencingerja se je za razliko od prejšnjega potegoval za prodajo, izključno na komercialnih temeljih. Ribnikarjev model pa je hotel družbeno lastnino anulirati in samo čakati na tuji kapital. Kot vemo, je na koncu prevladal kombiniran kompromisni predlog avtorjev Šetinca, Pintarja in Deželaka.

Gospa Mira Puc, direktorica agencije R Slovenije za prestrukturiranje in privatizacijo, je orisala vlogo te agencije pri lastninskem preoblikovanju podjetij. Razložila je tudi postopke za odobritev programov in izdajo soglasij. Agenciji je do sedaj programe predložilo nekaj čez 50 podjetij. Poudarila je, da programe poskušajo odobriti, saj raje sodelujejo s podjetjem dalj časa z enim programom, kot da bi ga zavrnili in znova dobili nazaj nesprejemljivega. Ugotovili pa so že tudi ogromna oškodovanja družbenega premoženja; torej primere, zrele za policijo in tožilstvo.

Gospod Izidor Rejc, poslanec SKD v Državnem zboru, je kot predsednik komisije za spremljanje in nadzor lastninskega preoblikovanja najnovejše procese na tem področju predstavil iz parlamentarnega

RAZPISI

Izvršni svet občine Kamnik – področje podjetništva obrti in turizma

razpisuje naslednje oblike izobraževanja:

TEČAJ ZA TURISTIČNE VODIČE

Pogoji: starost 18 let, aktivno znanje dveh tujih evropskih jezikov, poznavanje zgodovine in občine Kamnik tridnevna praksa v Turistično informacijskem centru, podpis pogodbe o triletnem delu v občini Kamnik, občan kamniške občine

Tečaj bo v okviru programa PHARE, izbrali bomo 10 do 15 kandidatov na osnovi pisne prijave, poslovnega življenjepisa in tridnevne prakse v Turistično informacijskem centru. Tečaj bo predvidoma v decembru 1993 in bo trajal 6 dni. Tačajna znaša 200 DEM v tolaški protivrednosti.

SEMINAR ZA ZELENO TURISTIČNO PATROLO

Po zgledu regij Evropske skupnosti in programa uvajanja EKO TURIZMA bomo v januarju ob pomoči EIC organizirali petdnevni seminar za člane ZELENE TURISTIČNE PATROLE.

Naloga teh je opozarjati na ekološko in turistično problematiko, nepravilnosti, onesnaženje, kontrola delovanja javnih služb (lokalne in regionalne uprave, inšpekcij, policije, komunalnih, infrastrukturnih in poslovnih dejavnosti).

Pogoji: starost 18 do 27 let, nestrankarska opredeljenost pozitivna opredeljenost do varstva okolja veselje od varstva narave in turizma podpis pogodbe za triletno opravljanje dejavnosti izobraževanje bo brezplačno. Kandidati prejmejo mednarodno izkaznico GREEN EKO PATROL Evropske skupnosti. Ustanovljena bo sekcija, ki bo članica tega mednarodnega združenja.

JAVNI RAZPIS

za promocijo turistične dejavnosti v Kamniku

Turistično informacijski center občine Kamnik vabi vse izvajalce turističnih storitev, prireditve, da prijavijo svojo posebno ponudbo, prireditve in novosti za turistično dejavnost ob koncu leta 1993 in v letu 1994. Komisija bo prijave, ki bodo vsebinsko ustrezale razpisu, vključila v program brezplačnega objavljanja v turistično informacijski mreži, poslovni borzi in lokalnih, regionalnih in državnih medijih, s katerimi ima poslovne dogovore. Prijave sprejema do 30. 12. 1993 Izvršni svet – področje turizem občine Kamnik.

JAVNI RAZPIS

za podjetniške informatorje in projektne vodje programov

pospeševanja malega gospodarstva in turizma v občini Kamnik

Vabimo vse mlade komunikativne občane, da se prijavijo za podjetniške informatorje in projektne vodje podjetniških razvojno pospeševalnih programov. Tečaj za informatorje bo trajal 5 dni, za projektne vodje pa 10 dni po programu PHARE.

Tečaji bodo brezplačni, kandidati bodo podpisali pogodbo, da bodo 3 leta sodelovali pri teh dejavnostih.

Pogoji: starost nad 18 let, aktivno znanje angleščine, osnovno poznavanje dela z osebnim računalnikom, komunikativnost in govorna spretnost

Rok za prijave s poslovnim življenjepisom do 30. 11. 1993 sprejema Izvršni svet – področje podjetništva občina Kamnik.

ČLAN IS ZA PODROČJE PODJETNIŠTVA, OBRTI IN TURIZMA: MARIJAN STELE

Okrogla miza krščanskih demokratov o denacionalizaciji in lastninjenju

17. 10. 1993 smo Krščanski demokrati iz Most in Komende organizirali okroglo mizo o denacionalizaciji, lastninjenju in lokalni samoupravi. Za okroglo mizo smo povabili poslance SKD v državnem zboru: g. Izidorja Rejca za področje denacionalizacije in lastninjenja, g. Mirosłava Mozetiča za vprašanja lokalne samouprave in državne uprave ter g. Ivana Omana za vprašanje kmetijske politike in razvoja podeželja. Srečanja se je udeležila tudi poslanka SLS g. Mihaela Logar.

Predsednik KO SKD Moste g. Rajko Gruden je pozdravil vabljene goste in ostale prisotne. K vodenju razgovora je povabil predsednika OO SKD Kamnik g. Marka Magistra. Razvila se je zelo živahna razprava. Problemi in zapleti pri uveljavljanju zahtevkov za vračanje odvzetih zgradb, zemljišč in druge lastnine so zelo žgoči.

Eden od kmetov je te zaplete tako komentiral: »Vzeti so znali z izrekom V imenu ljudstva, pri vračanju pa zahtevajo vse mogoče dokaze o lastništvu. Ali ne bi mogli enostavneje reči, da je potrebno vrniti vse, kar je bilo odvzeto.« Če ni lastnikov, pa so njihovi pravni nasledniki. Problem so tudi lažne ovadbe sodelovanja z okupatorjem. G. Rejc je odgovarjal na vprašanja o vračilu premoženja, odvzetega na osnovi takih ovadb. G. Mozetič je dopolnjeval tiste pogoje, ki so vsebovali pravne razsežnosti in vprašanja lokalne samouprave. Razložil je smisel in namen bodočih občin ter jih primerjal z našimi sosedmi.

G. Oman je govoril o prizadevanjih kmetijskega ministristva za izvajanje zakonov, ki omogočajo gospodarno kmetovanje. Poudarek je na družinskih kmetijah, ki bodo v prihodnosti steber kmetijstva in glavni dejavnik enakomerne poselitve slovenskega podeželja. Pomembno je, da ostane dežela enakomerno poseljena, kajti zgoščena in velika industrijska področja povzročajo vse bolj neobvladljive ekološke posledice.

Gospa Logarjeva je živahno in zavzeto razpravljala o vseh, nam skupnih problemih: to je vodooskrba, ceste, organizacija kmetijske proizvodnje.

V spomin in zahvalo za udeležbo na okrogli mizi smo vsem gostom izročili knjigo o velikem komendskem rojaku Petru Pavlu Glavarju In večno bodo cvetele lipe z osebnim posvetilom pisatelja Ivana Sivca iz Most. Srečanje smo zadovoljni zaključili v poznih večernih urah.

Zapis pripravil:
PAVEL OCEPEK,
član OO SKD Kamnik

ELEKTRO SERVIS

Marjan Plemeniti
Vrhpolje 73, tel. 831-058

POPRAVILO

- pralnih strojev,
- električnih štedilnikov,
- boilerjev,
- malih gospodinjskih aparatov,
- napeljava in popravilo elektro inštalacij.

Kamniške šole se predstavijo

V občini Kamnik je šola s prilagojenim programom in Glasbena šola in pet osnovnih šol, ki jih obiskuje 3.852 učencev. Kar 234 strokovno dobro usposobljenih učiteljev skrbi, da mlade generacije dobijo tisto znanje, ki omo-

goča učencem uspešno nadaljevanje v srednješolskih programih.

Učenci naših osnovnih šol pa se ne primerjajo samo med seboj, ampak pomerijo svoja znanja z učenci drugih šol po Sloveniji. Zaradi doseženih

rezultatov lahko s ponosom ugotovimo, da znanje naših otrok ne plava v nekem sivem povprečju. S svojimi dosežki se večkrat pojavijo kar v samem slovenskem vrhu, pa naj bo to na naravoslovnem, kulturnem, športnem ali umetniškem področju.

Eno od temeljnih prizadevanj pedagogov v kamniških osnovnih šolah je kvaliteten pouk in dobro počutje učencev v šoli. Takšno, ki razvija spontano otroško radovednost pri odkrivanju zakonitosti v naravi in družbi.

Šolniki nismo vajeni o svojem delu javno govoriti. Pogosto smo izpostavljeni javni kritiki – kar razumemo, saj smo delavci v javnih zavodih.

Prav zato smo se odločili širši javnosti pokazati, kaj dosegamo na pedagoško didaktičnem področju. Delo naših učiteljev se zrcali v številnih raziskovalnih in projektnih nalogah ter v nizu pedagoških, metodičnih in didaktičnih prijemov. Z nesebično in ustvarjalno usmerjenostjo učiteljic in učiteljev predstavlja to delo bogato in razno-

vrstno podobo kreativnega in ustvarjalnega nemira, ki je vtakan v vsakdanje delo z učenci.

V. sredo, 24. novembra 1993, bomo ob 11. uri v Osnovni šoli 27. julija odprli razstavo, ki Vam bo pomagala ustvariti vtis o delu in ustvarjalnem vzdušju, ki nas preveva v osnovnih šolah.

Skrb za naše prihajajoče generacije je tudi skrb za našo prihodnost, v katero je smiselno vgraditi tudi naša pričakovanja in našo vizijo razvoja, zato Vam pripravljamo tudi okroglo mizo, kjer imamo namen spregovoriti o možnostih in pogojih dela na šolah, o problemih, ki nas tarejo, ter o možnostih in pripravljenosti širše družbene skupnosti za razvoj osnovnih šol v naši občini.

Vabimo Vas na okroglo mizo, ki bo v sredo, 24. novembra 1993, ob 16. uri v Osnovni šoli Komenda.

Pričakujemo, da se boste ob tej priložnosti lahko pogovorili z ministrom za šolstvo in šport Republike Slovenije, predsednikom Skupščine občine Kamnik, predsednikom Izvršnega sveta Skupščine občine Kamnik in drugimi.

Vodja Aktiva Ravnatelj osnovnih šol občine Kamnik
ANTON KAMIN

Sečnja v gozdovih Kamniške Bistrice

V 16. št. Kamniškega občana z dne 22. 9. 1993 je na 2. strani odgovor na delegatsko vprašanje »Je sečnja v gozdovih Kamniške Bistrice zakonita?«, ki pa napačno interpretira odločitev Ustavnega sodišča. Za boljše razumevanje je potrebno kronološko navesti vse omejitve sečnje za gozdove v postopku vračanja po Zakonu o denacionalizaciji – t. i. »moratorijske gozdove«.

Tako je v Uradnem listu RS, št. 26/90, v 1. čl. določilo o začasnih prepovedi sečnje – moratoriju za gozdove, ki se vračajo, vendar je po določilu istega člena moratorij sam po sebi »ugasnil« z 31. 12. 1990. Nihče ga ni obnovil ali podaljšal.

Nato je izdan »Odlok o upravljanju gozdov v družbeni lastnini« (Ur. list RS, št. 33/91), ki v 1. členu omejuje sečnjo v moratorijskih gozdovih na eno desetino desetletnega etata, to je gozdnogospodarskim načrtom predpisane obsega sečnje. Naslednji omejitveni predpis je odlok iz leta 1992 (Ur. list RS, št. 3/92), ki za moratorijsko sečnjo ene desetine etata predpisuje **predhodno pisno soglasje** upravičenca vračanja in obvezno **posebno evidenco poseka**.

Poslovno združenje gozdnogospodarskih organizacij je Ustavnemu sodišču Slovenije

predložilo v presojo ustavnosti obeh omejitvenih odlokov iz leta 1991 in 1992.

Ustavno sodišče RS je 9. 6. 1992 razveljavilo oba omejitvena odloka (Ur. list RS, št. 38/92) in kar je tudi epilog te zadeve.

Vse, kar je danes omejevalnega, so določila in predpisi **veljavnega potrjenega desetletnega gozdnogospodarskega načrta**, zato je tolmačenje Kamniškega občana glede sečnje v družbenih gozdovih Kamniške Bistrice napačno, sečnja, ki jo po načrtih izvaja Gozdno gospodarstvo Ljubljana – Poslovna enota Kamnik (prej TOZD), pa **zakonita**. Nova situacija nastane s pravno močno odločbo o vrnitvi upravičencu. Naj dodam še pripombo, da se v Kamniški Bistrici seka le 3000 m³ od razpoložljivega etata 5000 m³. Od leta 1967 se je lesna zaloga dvignila od 220 na 238 m³/ha, prirastek od 3,3 na 5,2 m³/ha na leto kljub ujam, ki so »pobrle« 57.380 m³. Od 1946 je bilo zgrajenih 31.788 km gozdnih cest brez vlak, z gozdnimi sadikami je posajenih 74 ha, na 1546 ha je bila opravljena nega gozdnega mladovja, na 831 ha pa gojitveno redčenje mlajših gozdnih setojev.

Gozdarska inšpekcija občine Kamnik
BORIS KRASNOV

Sobotno varstvo otrok

Morda sodite med starše, katerih otrok se upira z vami hoditi po nakupih. Morda si želite le v miru pospraviti stanovanje? Prav na take starše oziroma njihove otroke smo mislili na MLADINSKEM CENTRU v Kamniku. Ob sobotah organiziramo varstvo – igralne ure – od 9. do 13. ure, v telovadnici pri starem zdravstvenem domu. S strokovnim vodstvom bodo otroci preživeli športno in ustvarjalno dopoldne v družbi vrstnikov. Z varstvom začnemo 30. oktobra in nadaljujemo vsako soboto. Cena varstva je 200 sit.

Med počitnicami vam ponujamo varstvo s kosilom (500 sit) že od 2. 11. do 6. 11. od 9. do 13. ure, prav tako v telovadnici starega zdravstvenega doma.

Problemi z varstvom pa se pojavijo tudi med letom, največkrat nenapovedano. Lahko zataji »babica servis«, morda pa si le želite ogledati film ali gledališko predstavo. Tudi v takih primerih nudimo varstvo, pridemo tudi na dom!

Nekaj kadra za varstvo in prijetne ure vaših otrok že imamo, kljub temu pa vabimo medse vse, ki radi delajo z otroki. Oglasite se pri nas na Ljubljanski 1 (stari zdravstveni dom) ali nas pokličite po telefonu 812-083.

Tudi starši, ki potrebujete varstvo, dobite informacije na istem naslovu.

H. S.

Otroški parlament v Kamniku

Otroci kritično o prometni varnosti

14. 10. 1993 smo se v sejni sobi Skupščine občine Kamnik zbrali veliki in malo manjši delegati na parlamentu, ki ga je pripravil SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU.

Vabljeni so bili mentorji prometne vzgoje s šol in zavodov, predstavnik Mladinskega centra in predvsem otroci s centralnih in podružničnih šol. Prav slednji najbolj občutijo težave pri vključevanju v promet in so prav zato še bolj kritični.

Takoj na začetku so našli nekaj primerov, v katerih se čutijo ogroženi: Metalkino parkirišče, kjer skoraj ni prostora za pešce; varnost učencev O. Š. Toma Brejca in O. Š. Frana Albrehta je kljub rumeni črti in prometnemu znaku ogrožena celo na igriščih; Podhruska – označitev avtobusne postaje; Sela – oznake za bližino šole; Tuninj – varna pot do šole, Stranje – slaba vidljivost na mostu, ob živih mejah; parkiranje in obračanje kar na dvorišču O. Š. 27. julij; nevarno križišče v Žejah, prehod za pešce v Mostah; preprometna Obrtniška ulica; kolesarska steza Komenda-Moste; pločnik v KS Nevleje; pločnik do šole v spodnjih Stranjah in Stahovici; prehod za pešce v Šmartnem...

Strokovnjaki s SPV (g. Jensenik, g. Trebušak in g. Žumer) so sproti odgovarjali, kaj se da kratkoročno in kaj dolgoročno narediti, predvsem pa, kako umiriti promet v naseljih.

Otroci so bili kritični tudi do sebe (brezhibnost koles in uporaba čelade), a si kljub temu želijo ostrejših kazni za vse nevestne voznike in druge udeležence v prometu, ki ogrožajo njihova življenja!

Tudi mentorji so se strinjali z učenci, obenem pa si želijo

več pomoči od pristojnih služb.

Ob koncu smo ocenili še pregled dela ob Tednu prometne varnosti, ko so otroci porisali okolice šol in vrtcev, naredili transparente, plakate

in makete ter pisali spise o prometu. Izbrali smo komisijo, ki bo izbrala najboljše izdelke.

Za konec pa še misel, ki nas je spremljala na parlamentu: BODIMO VSI UDE-

LEŽENCI PROMETA VZGLED OTROKOM IN NE POZABIMO, DA JE MED NJIMI TUDI NAŠ OTROK!!!

H. S.

Gorenjski župani in predsedniki IS o državni in lokalni samoupravi

Pred dnevi so se v Domžalah sestali **predsedniki občinskih skupščin in izvršnih svetov gorenjskih občin**, vključno s Kamnikom in Domžalami, in se dogovorili za javen poziv vladi, Državnemu zboru ter javnosti v zvezi s preoblikovanjem državne uprave in lokalne samouprave. Zaradi aktualnosti povzemamo njihova stališča in zahteve.

V pozivu je predvsem poudarjeno, da mora predlagatelj jasno opredeliti **osnovni namen preobrazbe**, oceniti razmejitev pristojnosti, financiranje kadrov in stroške prehoda.

Država naj ima v svojem okrilju vse **tipične državne funkcije** na lokalni in regijski ravni, ki morajo biti enake v vsej državi, dalje naloge, ki se morajo financirati iz državnega proračuna (javni sistemi, solidarnost) in funkcije, ki jih s tehnološkim poenotenjem lahko izboljšamo, pocenimo in izenačimo. Zlasti velja to za osnovno šolstvo, obrambo, notranje zadeve, inšpekcije, geodetsko službo, del zdravstva, del varstva okolja, del urbanizma, del gospodarstva, subvencije v kmetijstvu in še kaj. Država bi lahko vzela občinam samo tisti del prihodkov, s katerimi bi pokrila prevzete funkcije.

Zahtevajo možnost **odločanja o lastnem razvoju** občin in tudi o njegovem financiranju. To bo motiviralo občine za boljše delo.

Zavezujejo se tudi za **obvezno vključevanje občin v pokrajine**, ki naj bi imele poleg prenešenih tudi izvirne pristojnosti in lastne finančne vire.

Občine naj bi vplivale tudi na politiko okraja, imele samostojne pristojnosti in lastne finančne vire. Menijo, da morajo biti občinske zadeve zlasti komunala, ceste, energija, razpolaganje s prostorom in skrb za okolje, podjetništva, kultura, šport pa tudi del javnega komunalnega in varstvenega reda.

Sistem financiranja mora spodbujati občine k ustvarjanju čimveč lastnih sredstev in k temu, da bodo s svojim premoženjem čimbolje gospodarile. Niso pa proti solidarnosti, kadar gre za objektivno različne pogoje delovanja občin.

Spremembe **državne uprave** in **lokalne samouprave** morajo biti izvedene **hkrati**. Zagovarjajo tudi reorganizacijo seda-

njih občin (bodočih pokrajin). Država naj poskrbi za **kvalitetno zakonodajo** z vsemi izvedbenimi akti, ki bodo sistemsko in finančno usklajeni, in ki jih bo možno dosledno izvajati in tudi sankcionirati. To velja zlasti za pobiranje davkov, finančno in upravno disciplino, za tehnologijo in financiranje funkcij, ki so že v pristojnosti države (sodstvo, davčna služba, šolstvo, urbanizem, posebni odpadki, reorganizacija javnih služb in podobno).

Predstavniki gorenjskih občin se zavzemajo tudi za to, da se v zakonu naštejejo **pristojnosti občin**, na koncu pa pozivajo vse ostale občine v Sloveniji, da z aktivnim delovanjem zaščitijo interese svojih okolij in s tem tudi države Slovenije.

S.

»POLOS« –
TRGOVINA S PREMOGOM
Zapoge 40, Vodice
tel. 824-096, 823-585
vam nudi:

- vse vrste premoga (zasavski, trboveljski, zagorski, velenjski, uvoženi češki premog)
- kocke
- oreh
- kosi
- premog, pakiran v vreče
- žagana drva

Naročen material vam dostavimo v najkrajšem času.

Možnost plačila s čeki – z odlogom.

Se priporoča – Jernej Jerman!

Prižgali smo svečke...

Dan mrtvih ni le priložnost, ko se spomnimo sorodnikov, prijateljev in znancev, ki jih ni več med nami, ampak je tudi trenutek razmisleka o minljivosti in smiselnosti življenja. To tem bolj, ker danes mnogokje življenje nima nobene cene. Ljudje umirajo, pa ne vedo zakaj, le njihove oči strmijo od začudenja, še več, te oči obtožujejo.

Te dni so zagorele lučke na pokopališčih, ob spomenikih iz naše nedavne in davne preteklosti, ob spomenikih NOB. Lučke pa so zagorele v gozdovih, kjer so ljudje umirali, ko so se borili za narodovo svobodo, proti silam mračnjstva, silam fašizma in nacizma. Umirali so ljudje na dveh bregovih.

Zveza borcev NOB Kamnik je tudi letos pripravila krajšo slovesnost ob spomeniku prvoborcem na Žalah. S tem se je Zveza borcev spomnila mladih ljudi, ki so padli zato, da danes lahko živimo v svobodni državi Sloveniji.

Na slovesnosti so sodelovali pevci Lire, Mestna godba Kamnik ter racitacijska skupina Srednje šole Rudolfa Maistra.

Takoj zatem je bila še žalna slovesnost pri spomeniku padlim v I. svetovni vojni.

Pri spomeniku padlim borcem NOB je spregovoril predstavnik KS Kamnik – Zaprice g. Dušan Osredkar, ki je dejal:

»Kadar čez gozdove rjovejo viharji, drevesa se svojih korenin zavedo, ker nas iz zemlje rujeje, barbari, naše korenine do pekla poženo!»

S temi verzmi je pred kratkim preminuli partizanski pesnik Matej Bor povedal nekaj še danes veljavnih zgodovinskih resnic. Ko so pred dobrimi petdesetimi leti čez Evropo in tudi čez našo deželo rjovele viharji nasilja, so se mnogi Slovenci zavedali svojih korenin, zato so se uprli. Tudi na našem kamniškem področju ni bilo nič drugače. Oborožen upor, predvsem mladih, je sovražnik skušal v kali zatreti. Tako sta že 27. julija 1941 padla mlada Kamničana, Anton Miklavčič in Dominik Mlakar. V svojem 21. letu sta omahnila pod streli, njima so sledili številni drugi.

Dolga štiri leta je smrt kosila in strasila v naših domovih. Solze so pojile našo zemljo in s krvjo se je pisala narodova zgodovina. Ta spomenik in mnogi drugi po vsej domovini so neme priče tega trpljenja. Od takrat je minilo že nekaj čez pol stoletja. To je dolga doba in v tem času se je zgodilo marsikaj in tudi marsikaj spremenilo. Čas je posušil solze in zacementiral boleče rane, vendar so se odprle nove, ki pa jih bo zacelil edino razum.

Doživeli smo še eno vojno za samostojnost in neodvisnost. Čeprav je bila kratka in zmagovita, je iz nase sredine iztrgala novo žrtev. 26-letni Edi Peperko, vojak slovenske vojske, je s svojim življenjem pomagal postaviti nove temelje slovenske države.

Sovražnik se je moral iz Slovenije umakniti, svoj bes pa je prenesel na sosednji državi – Hrvaški ter Bosno in Hercegovino. Grozodejstva balkanskega Džingiskana že leta, dan za dnem, spremljamo preko televizijskih ekranov. Svet je ob teh strahotah porabil mnogo besed in neizpolnjenih groženj, ki pa se izgubljajo v joku otrok.

Morda nam je zaradi teh dogodkov bližji in tudi bolj razumljiv boj slovenskega človeka za svobodo, za mir in razumevanje med ljudmi. S tega mesta se ozrimo po poljani smrti, kjer počiva jo tudi žrtev svetovnih morij, od Doberdoba do današnjih dni.

Tukaj vladata mir in spokojnost, tu ni velikih besed, tu ni praznih obljub, tu ni strankarskih razprtij in sovraštva. Mrtvi so molčeči učitelji zgodovine.

Poklonimo se spomenu tistih, ki so dali vse, da bi nam bilo lepše. Ko njim in vsem preminulim prižigamo sveče na grobovih, prižigamo še droben plamenček ljubezni vsak v svojem srcu,« je dejal g. Dušan Osredkar.

Pridružimo se pozivu govornika in tudi sami kaj storimo, da se pri nas ne bi ponovilo to, čemur smo bili priče v ne tako oddaljeni preteklosti. Ne razpihujmo strasti sovraštva, marveč tvorno in strpno razrešujemo vse probleme zato, da se bomo jutri lahko bolj človeško dogovarjali.

STANE SIMŠIČ

Šolski prostori ZUIM kmalu lepši

Zavod za usposabljanje invalidne mladine iz Kamnika je edini slovenski zavod, ki telesno najtežje prizadetim otrokom in mladostnikom nudi na enem mestu celovito oskrbo, popolno zdravstveno in terapevtsko nego, osnovnošolsko in srednješolsko izobrazbo oziroma poklicno usposabljanje. V zavodu 140-članski kolektiv zaposlenih že leta skrbi za približno 150 invalidnih otrok iz vse Slovenije, ki se zaradi telesne prizadetosti ne bi mogli vklopiti v šolanje na neprilagojenih oddelkih rednih šol.

Seveda pa oskrbovanci ZUIM niso odrezani in skrbno spravljani v izolirane prilagojene učilnice. Nasprotno, vodstvo šole že 15 let, še zlasti intenzivno pa zadnjih pet let, skrbi za (pre)potrebno sožitje invalidnih in telesno neprizadetih mladostnikov v skupnih srednješolskih učilnicah, kjer se razmerje enih in drugih deli že skoraj pol na pol. O uspehih druženja je bilo spisanih že veliko strani, in ne nazadnje si Kamničani in drugi povabljeni lahko sadove zgledega sodelovanja, ki presega telesne hiše, večkrat na leto ogledajo na različnih prireditvah in razstavah, ki jih družno – po svojih močeh in sposobnostih – ustvarjajo in pripravljajo mladi.

Zavod, ki torej pomeni številnim za marsikaj opeharjenim slovenskim otrokom in mladostnikom hkrati drugi dom, 24-urno dnevno nego, terapevtsko in zdravniško pomoč, šolsko izobrazbo in s tem možnost za polno in ustvarjalno (odraslo) življenjsko pot, se je to poletje lotil za svoje varovance izjemno pomembnega zalogaja. Potem ko jim je pred tremi leti s prenovo internata zagotovil prijetnejše in primernejše pogoje bivanja, jim bo to jesen polepšal še pogoje za šolanje. Gradnja novega prizidka in nadzidava obstoječega šolskega poslopja se je začela sredi avgusta in bi morala biti končana nekako konec letošnjega novembra – če le ne bo preveč nagajal dež, ki jim je pred dnevi radodarno odmeril celo pravo pravcato poplavo.

Davorin Dominkuš, ravnatelj zavoda, ne skriva veselja, da jim je po treh letih vendarle uspelo poravnati dolg, ki so ga oskrbovancem obljubili že ob prenovi internata. Predvsem pa ne pozabi pristaviti, da je precej uspeha

treba pripisati učinkoviti in zavzeti akciji skupine poslancev, ki so uspeli – kot eno silno redkih – naložbo naknadno uvrstiti v letošnji proračunski mošnjiček. Ta je naložbi podaril kar 40 milijonov tolarjev, skoraj polovico te vsote pa so na račun odrekovanja v dveh letih zbrali v zavodu tudi lastnih namenskih sredstev.

Uspešna reševalna akcija

V petek, 22. oktobra, so v ZUIM organizirali gasilsko vajo, ki naj bi preverila možnost reševanja oskrbovancev internata v primerih različnih naravnih nesreč. Vaja, prva po prenovi internata, je povsem uspela, vendar hkrati opozorila na vrsto pomanjkljivosti, ki jih bo treba čimprej odpraviti. Davor Dominkuš, ravnatelj zavoda, je povedal, da jih bodo odpravili najkasneje do pomladi, ko jih čaka nova vaja. V akciji reševanja so sodelovali gasilci iz Kamnika, Duplice in Nevelj.

Naložba bo osnovnošolskim oskrbovancem zavoda poleg prijetnejših učnih pogojev prinesla tudi enozemski pouk, ki je zanje (ob številnih drugih terapevtskih dejavnostih, razporejenih preko celega dneva) več kot dobrodošla razbremenitev, ki zmanjšuje utrujenost. Srednješolci bodo pouk še naprej obiskovali v dveh, vendar mnogo primernejših in prijetnejših, izmenah. Nič več se ne bodo stiskali v sedmih rednih in v nekaj prilagojenih učilnicah, saj bo ob koncu prenove na zavodu 26 šolskih učilnic, kajpak skupno z osnov-

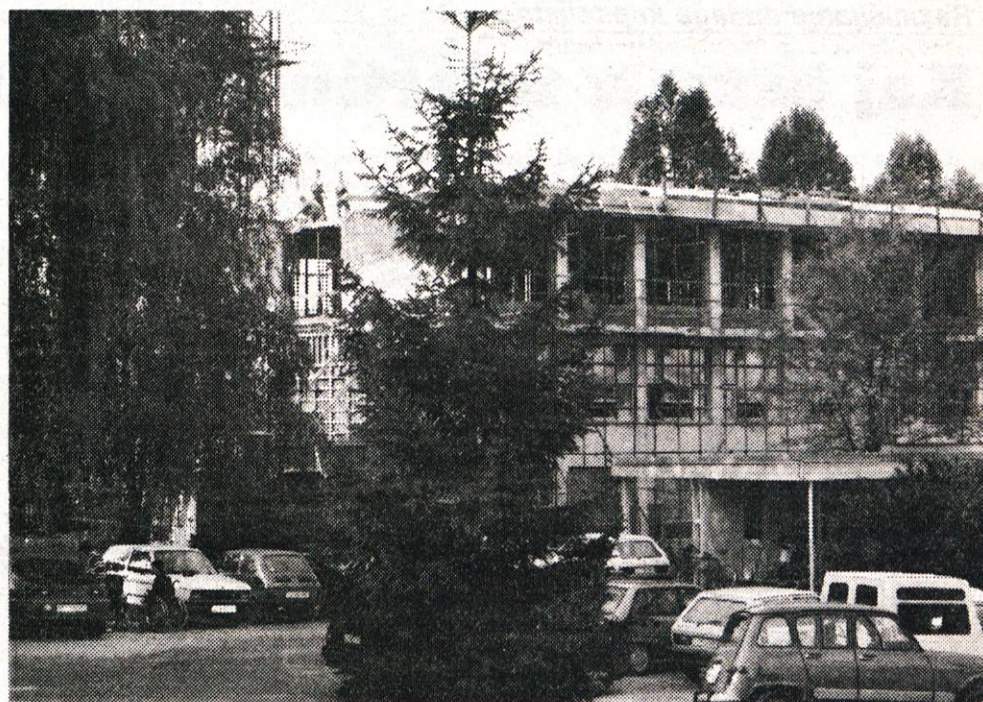
Telovadnica prenovljena med poletjem

Še pred veliko jesensko šolsko naložbo so v zavodu prenovili tudi, žal še vedno pretesno, telovadnico. Za prenovo so poskrbeli v podjetju Omega iz Velenja, sredstva pa je deloma prispevalo šolsko ministrstvo, deloma so jih zbrali v zavodu. V celoti je prenova stala dva milijona tolarjev. Telovadnica se poslej postavlja z novim parketom, novimi stenskimi oblogami, novo razsvetljavo in tudi s prebeljenimi stenami. In kljub temu, da se otroci v prenovljeni telovadnici veliko bolje počutijo, na zavodu še vedno »sanjajo« o veliki telovadnici, ki naj bi jo pomagalo zgraditi tudi mesto Kamnik in naj bi služila tudi različnim športnim prireditvam. Časovno so te želje še najbolj blizu drugi etapi prenove šolskih prostorov.

nošolskimi. Naj ob tem pristavimo, da so se v teh nekaj skromnih dozidajšnjih srednješolskih učilnicah vrstili hkrati štirje različni programi: dveletni elektro program, triletni program elektronike in energetike, triletni program za administratorje in štiri-letni program za administrativne tehnike). Tudi njihovi učitelji niso bili prav nič na boljšem, saj so si, denimo, zbornico uredili kar na hodniku. Zdaj pa se jim obetata kar dve novi... Zagotovo pa bodo vsi veseli tudi novega samostojnega šolskega vhoda, tako da »zunanji« učencem ne bo več treba v šolo skozi prostore zavoda. In potem je tu še prepotrebno dvigalo, nove sanitarije in še bi lahko naštevali.

Za izvajalca gradbenih del so bili na podlagi javnega razpisa izbrani kot najboljši ponudniki gradbeniki iz Grosupljeja, ki pa bodo v prenovo vključili kup kamniških podjetij od Zarje do Alprema. Prva etapa prenove v vrednosti približno 60 milijonov tolarjev, ki ravnokar poteka, bo šoli prinesla 400 kvadratnih metrov novih prostorov in 1.800 kvadratov prenovljenih šolskih prostorov. Za drugo etapo prenove, ki pa jo seveda pogojuje republiški proračun za naslednje leto, bo ostalo še 1.900 kvadratnih metrov površin. V zavodu upajo, da jim bo uspelo do naslednjega šolskega leta izpeljati celotno naložbo, ki je ocenjena na vrednost 135 milijonov tolarjev. Davor Dominkuš ob tem optimistično pristavlja, da je na njihovo srečo družbena klima spet naklonjena dokončanju (tudi na tako občutljivih področjih) že začetih naložb.

A. P.



Tri leta po prenovi internata je kamniškemu Zavodu za usposabljanje invalidne mladine uspela še prenova šole.

Mekinje spreminjajo svojo podobo

V zadnjem se po mnogih zaključenih delih v krajevni skupnosti Mekinje (asfaltiranje cest, urejanje hudournikov, telefonija in drugo) se pred zimo zapirajo še tri gradbišča v Mekinjah. Mrliška vežica za samostanom je zgrajena do tretje gradbene faze, prav tako del kanalizacije na Jeranovem. Končuje pa se tudi asfaltiranje pločnika in cestišča v dolžini 700 metrov od križišča pod samostanom do osnovne šole v Mekinjah.

Prve potrebe po pločniku na zgornjem delu Cankarjeve ceste so se pokazale že takrat, ko je bila iz vaše poti narejena lokalna cesta. Zaradi vse večjega števila motornih vozil pa je za pešce na Cankarjevi, še zlasti za otroke, ki dan za dnem hodijo v šolo, postala pot na tem delu še posebej nevarna. Zaradi ozkega stranskega mostu in slabe tranzitne ceste ob reki Kamniški Bistrici se namreč mnogo voznikov, ki prihajajo iz gornjegrajske smeri, odloči za lokalno cesto, ki pelje skozi naselja Podjelšo, Godič, Mekinje, s tem pa prinašajo v sicer mirna naselja ropot, onesnaženje in ogrožajo varnost pešcem, še zlasti otrok. Pred tremi leti smo Mekinjčani, za razliko od nekaterih ostalih krajevnih skupnosti, izglasovali krajevni samoprispevek in rezultati so tu.

Starši otrok, ki hodijo v mekinjsko šolo, smo še posebej občutili problem prometne nevarnosti na tem delu cestišča. Zato smo se s svetom krajevne skupnosti dogovorili o izgradnji pločnika. Izdelana je bila projektna dokumentacija in na enem od zborov krajanov je bil formiran tudi gradbeni odbor.

Zaradi nejasnih meja zemljišč smo dobili vsa potrebna, pa tudi nepotrebna, soglasja krajanov, katerih zemljišča ležijo ob tem delu Cankarjeve ceste. V tem času je tudi finančna konstrukcija izgradnje pločnika dobila bolj ali manj dokončno obliko.

Morda je zaradi križanja različnih želja in interesov včasih prišlo tudi do hude krvi, a to je za nami in menim, da bomo sedaj, ko je pločnik končan, starši otrok mirneje spali. Poleg tega, se je podoba Mekinj z novim pločnikom polepšala, zato bo marsikdo z veseljem zakoračil po njem tudi na kak nedeljski sprehod.

Ob tej priložnosti bi se rad v imenu gradbenega odbora, še zlasti pa v imenu staršev, zahvalil vsem krajanom, ki so ka-

korkoli pripomogli, da je pločnik dokončan: gospodu Mihi Novaku, predsedniku izvršnega sveta kamniške občine za razumevanje pri dodelitvi dela finančnih sredstev iz občinskega proračuna; Svetu krajevne skupnosti Mekinje, s katerim smo se uspeli dogovoriti o postopkih za izgradnjo pločnika; še posebej pa gospe Mariji Reba, predsednici Sveta krajevne skupnosti, in gospodu Draganu Reba, tajniku Sveta krajevne skupnosti, ki vsa dela vodi. Oba sta glavna nosilca vseh dejavnosti v krajevni skupnosti Mekinje. Uspela sta uskladiti različne interese in potrebe v krajevni skupnosti, tako da je danes pločnik tu in tudi ostala zastavljena dela bodo dokončana v zadovoljstvo nas vseh.

Resnici na ljubo pa je potrebno povedati, da je končan le južni del trase pločnika, da nam ostaja še izgradnja severnega dela trase od šole do Združbe, ki je sicer nekoliko krajša in finančno manj zahtevna, a nič manj pomembna, saj tudi s tega konca hodijo otroci v šolo in je potrebno poskrbeti tudi za njihovo varnost.

Predsednik gradbenega odbora
TONE HOMAR

Šolski prosti spis na temo PROMET

KO SEM HODIL V PRVI RAZRED, ŠE NISEM VEDEL, DA BODO TUDI V MEKINJAH ZAČELI GRADITI PLOČNIK. TAKRAT SO SE ŠOLARJI POČUTILI ZELO OGRJOŽENE. TUDI JAZ SEM SE POČUTIL TAKO. NEKOČ SEM PRIŠEL IZ

SOLE DOMOV IN SLIŠAL, DA SE MAMI IN ATI POGOVARJATA O PLOČNIKU. TAKRAT BODO OTROCI BOLJ VARNI, JE REKLA MAMICA.

ATI PA PRAVI: KER VOZNIKI NE BODO TAKO DIVJALI. RAD BI ŽE ZDAJ HODIL PO PLOČNIKU, SEM REKEL. SAJ BOŠ, KO BOŠ HODIL V DRUGI RAZRED. RAVNO ZDAJ GREM NA SESTANEK ZA PLOČNIK, PRAVI ATI.

KO SEM DRUGI DAN PRIŠEL DOMOV, SEM ŽE VIDEL, DA NA CESTI NEKAJ OZNAČUJEJO. VPRAŠAL SEM ATUJA: ALI TI VEŠ, KAJ DELAJO? OZNAČUJEJO ZA PLOČNIK. MI JE ODGOVORIL. ALI RES? ČISTO ZARES. JE REKEL ATI.

SEDAJ PA HODIM V DRUGI RAZRED.

KO SEM ŠEL PRVI DAN V ŠOLO, SEM VIDEL, DA OB CESTI ZABIJAJO KOLIČKE. IZVEDEL SEM: ZARES BODO ZAČELI ŠIRITI CESTO IN KOPATI ZA PLOČNIK. PO KONCU POUKA SEM ŽE VIDEL BAGER IN DELAVCE IN TOVORNJAK, KI JE PRIPELJAL ROBNIKE.

TOVARIŠICA NAM JE REKLA: KDOR HOČE BOLJE PETI, KO BODO ODPRLI PLOČNIK, NAJ SE PRIJAVI V PEVSKI ZBOR. TRETJI DAN SEM ŽE VIDEL STROJ, KI JE RAVNAL PESEK. HURAJ! ZARES BOMO DOBILI PLOČNIK IN TAKRAT BOMO ZAPELI VESELO PESEM. TAKO SE BOMO ZAHVALILI KRAJANOM IN ŽUPANU.

DELAVCI PA MORAJO DOBITI VELIKO PLAČO.

GREGOR FIČAR
2. r. OŠ MEKINJE



Z žalne svečanosti ob spomeniku NOV v Stranjah

Kakor so nas med žalno svečanstvo v Stranjah 31. oktobra 1990 motile pesnebe padavine in bližajoča se povodenj, tako nas je letos spremljalo na istem kraju čudovito sončno vreme, ki je imelo kar praznični vpliv.

Na letošnji komemoraciji ob dnevu mrtvih so se zbrali na hriščku nad šolo v Stranjah svojci tam pokopanih žrtev okupacije, člani organizacije Zveze borcev in udeležencev NOB Kamniška Bistrica-Godič, šolska mladina z učitelji in ravnateljem OŠ Stranje Janezom Anrejšičem. Po govoru predsednika ZB in udeležencev NOB Kamniška Bistrica-Godič so se zvrstile občutene zborovske pesmi in recitacije otrok. Prireditelj je zaključil pesem »Lipa zelenela je«, ki jo je zapel otroški pevski zbor.

Franc Uršič je na žalni svečanosti dejal:

»Vsem, ki ste prišli na to žalno svečanost, se v imenu Združenja borcev in udeležencev NOV prav lepo zahvaljujem.

Praznujemo državni praznik republike Slovenije, ki je namenjen spominu na mrtve, praznik, ki ga je pesnik takole čustveno ubesedil: »In zadnja

telesa skrivnost je bridkost, občutena v duši.«

V tej gomili, ki jo krasi umetniško ozaljšan spomenik, počiva 25 rodoljubov, ki so svojo predanost domovini plačali s prelito krvjo. Zanje sta bila dovolj dva dneva – 19. januar 1943 in 6. februar 1945. Za ta dneva jim je kruti nemški okupator, ki je hotel imeti popolno oblast nad nami in nad celim svetom, namenil smrt. Nemški oblastniki in krvniki so se imenovali nadljudje in gospodarji, zato so za enega od svojih pobesili tudi sto talcev, kot se je zgodilo v Frankolovem.

Takrat človeško življenje ni imelo nobene cene. Tisti, ki smo doživeli starost 60 let, pomnimo nemški teror, pomnimo njihove tednike v kinu, zapiranje, pobijanje talcev, policijsko uro in prepoved vožnje s kolesi, selitve celih družin, slišali smo jok izseljencev in doživeli požige celih vasi: Rašice, Kostanja, Gradišča, Zlatega polja, Okroglega, Dražgoš in še in še. Nismo pozabili spopadov med Nemci in partizani in celo zvočnikov, ki so nam vbijali v glavo tuj nemški jezik, da so nam ubili celo najpreprostejše navade. Pregnali so du-

hovnike in učitelje ter gradili bunkerje za svojo varnost, celo stranske cerkev je postala njihova utrdba.

Tudi slovenska govornica bi bila danes le še narodno blago. Dr. Matjaž Kmecl je 10. oktobra letos v Kozini med drugim dejal: »Brez Maistra in narodno osvobodilne borbe bi bila ljubljanska krajina provinca, Slovenija pa ogrizek.«

Spoznajmo, da tudi osamosvojitve Slovenije ni mogla nastati čez noč, temveč v času, ki je za nami. Nastanek nove evropske države Slovenije v letu 1991 je zahteval ponovni oborožen odpor. Podlaga zanj so bile zahteve kočevskega zbora odposlancev po neodtujljivi pravici do samoodločbe. Po plebiscitni odločitvi slovenskega naroda smo se morali upreti celo silam, ki so bile naše skupne, ker so 27. junija 1991 ob 2. uri zjutraj hotele zasede vse slovenske mejne prehode, nas pa popolnoma zasužnjiti in osamiti pred svetom. Tudi te sile so majhnemu slovenskemu narodu povzročile žrtve med slovenskimi branilci in ogromno materialno škodo. Vsega tega ne smemo pozabljati.«

VERA MEJAČ

Razmišljanje malega kapitalista

Kaj je to: v tolarjih je, pa ni denar?

Če vam poštariji še niso prinesli vrednostnega papirja, imenovanega lastninski certifikat, bodo to storili v prihodnjih dneh.

Zato nikar od doma, da vrednostni papir ne bo prišel v roke kakšnemu nepridipravu, ki bi čez noč (namesto vas) postal bogataš! A šalo na stran, strah je odveč, saj je vrednostni papir neprenosljiv in tudi ni nujno, da prinaša bogastvo.

Četudi ta trenutek še ne vemo, kaj bi z njim, ukrepajmo počasi in premišljeno. Kajti pred nami je dve leti skomin ali povedano drugače: Vsaj toliko časa papirja ne bo mogoče zamenjati za denar. Lastninski certifikat je namreč strogo namenski papir, ki ga bo mogoče zamenjati le v svojem imenu za delnice v državnih (družbenih) podjetjih in skladih, te pa bomo lahko šele po dveh letih

prodajali ali kako drugače barantali z njimi. Adijo torej, nov avto, nekaj kvadratnih metrov stanovanja ali košček parcele, kamor bi radi nekoč postavili svoj domek...

Tako je torej z našim lastničenjem. Država nam ni le podarila koščka premoženja, ampak je tudi zabičala, da nas hoče narediti gospodarne državljanke. Menda sam predsednik vlade v svojem pismu piše, da

želi, naj začnemo Slovenci gospodariti na dolgi rok. Dovolj je bilo kratkoročnega špekuliranja in sanjarjenja o bogastvu čez noč. Ampak če kaj poznam zvite slovenske buče, bodo že kaj poštudirale, da bodo zacveteli tudi kakšni nečedni posli. Spomnimo se samo prodaje družbenih stanovanj!

Kakor koli že, hitimo počasi! Pozabimo na bogastvo, ki pride ali pa tudi ne. Odvisno pač od tega, kam bomo svoj vrednostni papir naložili. Kar se mene tiče, me denar kaj prida ni nikoli osrečil. Če je prišel iznenada, je tako tudi odšel. Z njim pa tudi dobra volja. Zato mene vsa stvar bolj zabava, kot skrbi. Če drugega ne, mi bo država omogočila vsaj preizkus podjetniške žilice.

Torej kaj je to: v tolarjih je, pa ni denar? Ha, golob na strehi!

IVANA SKAMEN

Lep uspeh Kamnika v letu turizma

Kot vsako leto se je tudi letos TD Kamnik prijavilo na tekmovanje turističnih krajev. Najprej moramo povedati, da je bilo letos že 25. tekmovanje turističnih krajev, ki ga pod pokroviteljstvom Ministrstva za okolje in prostor organizira Turistična zveza Slovenije.

V kategoriji zdravilišč so zmagale Terme Čatež pred Rogaško Slatino in termami Portorož. V kategoriji izrazito turističnih krajev je zmagal Portorož pred Bledom in Bohinjem. V kategoriji mest nad 20.000 prebivalci je zmagala Nova Gorica pred Mariborom in Ljubljano.

V kategoriji turističnih krajev je zmagal Ptuj, drugo mesto pa so prisodili Kamniku.

V kategoriji izletniško-tranzitnih krajev je zmagala Mojstrana, v kategoriji drugih krajev je zmagalo Kotlje na Koroškem.

Moramo omeniti, da so letos prvič tekmovali tudi šole. Zmagala je Srednja šola za gostinstvo in turizem Ljubljana. Med osnovnimi šolami je zmagala Osnovna šola Brežice. Tekmovali so tudi bencinski servisi, pošte in gasilski domovi ter turistične kmetije. Ocenjevanje teh še ni končano. Da se je Kamnik povzpela na tako lepo II. mesto, gre predvsem za sluga Turističnemu društvu Kamnik.

Upajmo, da bo sodelovanje med že 1897. leta ustanovljenim ljubiteljskim turističnim

društvom Kamnik in med Informativnim turističnim centrom ter g. ministrom Marjanom Steletom medsebojno. Do sedaj minister ni pokazal nobenega zanimanja oziroma razumevanja do Turističnega društva Kamnik. Kot odgovorni za turizem v Izvršnem svetu bi moral imeti več posluha za naše društvo.

Odvzeli so nam organizacijo 23. Dnevo narodnih noš, ki je bila letos še organizirana, tako kot vsa leta, v TD. Slišimo pa glas, da bodo Dneve narodnih noš prevzeli drugi, to so bolj sposobne organizacije, kot je TD Kamnik.

Naše društvo je organiziralo Dneve narodnih noš 22 let. V vseh teh letih ni bilo nobenih izgub, še posebej pa se ni moglo zgoditi, da bi TD Kamnik imelo kakršen koli spor z vsemi, ki so sodelovali pri organizaciji te prireditve.

Z imenovanjem g. Marjana Steleta za ministra za turizem občine Kamnik pa so se razmere povsem spremenile. Njegove zahteve, ki jih je podprlo tudi članstvo IS občine Kamnik, so vzbudile pomisleke o dosednji organizaciji in vodenju s strani TD Kamnik.

G. Stele nam je očital nespособnost in nepoznavanje tržnih zakonitosti prireditve.

IS občine Kamnik in njegov minister pa se ne zavedata, da je TD Kamnik v 96. letih svojega obstoja veliko naredilo za vse, ki imajo radi svoj Kamnik.

Ob zaključku mislimo, da je delo v TD uspešno, saj je II. mesto Kamnika v tekmovanju za najlepši turistični kraj Slovenije tudi delček naporov Turističnega društva Kamnik za naše mesto.

Turistično društvo Kamnik

Po mesecu požarne varnosti

Ne igraymo se z ognjem!

Že več let gasilci organiziramo v mesecu oktobru razne prireditve, preglede zgradb, uporabnost hidrantov za gašenje in v skušamo zainteresirati ljudi in mladino za prepečevanje požarov.

V letošnjem letu smo imeli v naši občini 32 požarov, medtem ko jih je bilo lani 54. Sicer se do konca leta ta številka še lahko spremeni, kar pa ni v interesu gasilcev in tudi ne v našem. Zato stalno opozarjamo ljudi preko časopisov, radia in televizije pa tudi našega IMPULZA v KAMNIKU. Vsekakor je ta akcija nujna. Pri požarih ni tako kot v filmih, ki jih lahko zavrtite nazaj. Škoda, ki je nastala ostane.

V oktobru smo imeli mnogo obiskov, predvsem šolske mladine, v raznih gasilskih domovih. Zelo jih zanima gasilsko orodje ter filmi, ki prikazujejo

gašenje požarov. Vsem še nekaj časa ostane v spominu predirilni glas gasilske sirene na vozilu, ki opozarja vse udeležence prometa, da jim dajo prednost na cesti, ko občani tako težko pričakujejo njihovo pomoč. Vsaka minuta je zelo dragocena tako za ljudi kot za lastnino, ki ji grozi uničenje. Kljub zelo dobri gasilski organizaciji smo vedno prepoznani za občana, ki potrebuje pomoč.

Oktober je čas, ko vreme postane hladnejše in ko se pripravljamo na zimo. Marsikje si postavimo zasilno peč za gretje stanovanja, ki pa ni vedno v skladu s požarnimi predpisi in tako ogrožamo imovino. Mora nam biti jasno, ne gre za predpise, ampak za nevarnost požara, ki temu sledi.

Ko v gasilске domove sprejemamo šolsko mladino, imamo v mislih samo to, da bi v njih vzbudili zavest, kaj narediti, da bi preprečili požare in s tem veliko materialno škodo. Vsi nam obljubljajo, da še v mislih ne bodo ogrožali požarne varnosti. Pri tem ugotavljamo, da je število požarov, ki jih povzročijo otroci; padlo od prejšnjih 12% na 8%. To je kar lep uspeh protipožarne vzgoje. Tudi društva Mladi gasilec, ki so ustanovljena po nekaterih šolah, so nam v veliko pomoč. Vsakoletno tekmovanje med njimi je zelo vzpodbudno. V tem mesecu so imeli vseslovensko tekmovanje v Kranjski Gori, kjer so bili prvaki SLOVENIJE mladi iz ŠMARTNA v TUHINJSKI dolini. Lanski prvaki pa so bili učenci iz osnovne šole Sela.

Osnovne šole, ki so že imele ta društva in ki bi jih še ustanovile, vabimo, da ponovno prično z delom. Povezati se je treba z najbližjim gasilskim društvom, da jim nudijo potrebno pomoč. Naj opozorim na to, da kar se Janezek nauči, to Janez zna. Tako vzgajamo mladino v dobre in koristne državljanke, ki so pripravljeni občanom nuditi vsako možno pomoč.

Preventivno velja opozoriti na veliko nevarnost žganjekuhe in sploh kurjenja na nezavarovanih krajih. Tudi nepredvidni kadičci z odvrgnim ogorkom povzročijo marsikateri požar, posebej v naravi. Teh je bilo letos kar precej in so nam povzročili veliko težav pri gašenju. Gasilci še tudi v tem mese-



Najnovije tehnično vozilo GD Kamnik za reševanje in gašenje

cu pregledujejo hidrante in njihovo uporabnost. Ugotovili so več okvar v Kamniku, Duplici, na Križu in v Komendi. V Komendi so dva kar prekrili z asfaltom in šest zablindirali, namesto da bi jih popravili. To je za Komunalo ceneje, za prebivalce pa zelo drago. Menim, da bi morala Komunala, ki vzdržuje vse vodovodno omrežje imeti tudi hidrante v uporabnem stanju. Okvare v Komendi in okolici bomo javili na domžalski Komunali, ki upravlja s tem vodovodom ter zahtevali popravilo. Ostale okvare pa bomo javili kamniški Komunali. Brezhibnost hidrantov naj ne bi bila samo v interesu gasilcev, temveč tudi v interesu krajevne skupnosti, požarnih inšpektorjev in ostalih prebivalcev.

V oktobru smo imeli gasilci številne skupne in posamične praktične vaje na raznih posebej požarno ogroženih objektih. S temi vajami se gasilci še bolj izurijo in se v primeru požara hitreje vključijo v gašenje in reševanje. Po teh vajah bodo gasilci pripravili svoje orodje za zimsko sezono, ki zahteva še večjo skrb kot v poletnem času. Požari ne izbirajo trenutkov in jih je v tem času običajno še več, razen v sušnem času.

Prav je, da v stavbah pregledate brezhibnost in uporabnost ročnih gasilskih aparatov, ki so vam v prvo pomoč ob začetnem požaru. Te lahko prinesete pregledati v gasilski dom Kamnik, kjer imajo za to strokovno ekipo. Tam lahko nabavite tudi nove. Ne bo vam žal, če boste za vsak slučaj pripravljeni. Požar ne izbira ne časa ne kraja, prav tako kot smrt. Pride, kadar pride, ponavadi takrat, ko ga najmanj pričakuješ. Zato bodi vedno pripravljen za tak sprejem!

V Sloveniji je bilo letos 10 velikih požarov, ki so povzročili škodo za 6 do 100 milijonov. V prvem polletju je bilo 1.794 požarov s 454.570.604,00 SIT škode. Samo travniških požarov je bilo 329, gozdnih 330, gradbenih objektov je pogorelo 342 in tako dalje. Malomarnost je bila vzrok požara v 45%, namernih požigov je bilo 75, otroci so povzročili 63 požarov da ne naštevam dalje. Ti podatki naj Vam bodo v premislek, kako bi lahko ta denar vložili kamorkoli v gospodarstvo ali v izboljšanje socialnega položaja naroda.

Premislamo, kaj počnemo in ne delajmo škode namerno. Te je že tako ali tako dovolj.

JOŽE BERLEC



PUBLICUS

EKOLOŠKI OTOKI V OBČINI KAMNIK

EKOLOŠKI OTOKI so prostori s posebno označenimi posodami za zbiranje kovin, stekla in papirja (posode z rumenim pokrovom za kovine, z modrim pokrovom za papir, z zelenim pokrovom za steklo), ki so namenjeni vsem občanom Kamnika.

Lokacije, kjer so ekološki otoki že postavljeni, so naslednje:

PODGORJE

Gostilna pri Slavki
* gostilna pri Grošlju

KRIŽ

* Gasilski dom

MOSTE

* gostilna Kralj
* trgovina Kočna

SUHADOLE

* Pizerija Jurček

KOMENDA

* trgovina Kramar
* Lončarska zadruga Komenda

MEKINJE

* Komunalno podjetje Kamnik
* TVD Partizan

STRANJE

* trgovina Kočna, Stranje

STAHOVICA

* trgovina pri Petru, Stahovica

NEVLJE

* trgovina Kočna, Nevlje

VRHPOLJE

* gostilna Pod skalco

NOVI TRG

* Zdravstveni dom – zadaj na parkirišču

PEROVO

* Obrtna cona Perovo (diskont)

KAMNIK

* parkirišče za Planinko
* Glavna avtobusna postaja
* Zikova

Do konca novembra bodo postavljeni še naslednji ekološki otoki:

GMAJNICA

gostilna na Gmajnici

GODIČ

trgovina Breza

VRHPOLJE

gostilna Repnik

TUHINJSKA DOLINA

Potok

trgovina Srednja vas

Zg. Tuhinj (trgovina)

V občini Kamnik so postavljeni ekološki otoki tudi ob šolah in vzgojno varstvenih zavodih. V posode za ločeno zbiranje se odlagajo samo odpadki, ki so označeni na posodi. Publicus d. o. o. ponovno obvešča občane Kamnika, ki so že prejeli nove posode za odpadke, da te pobiramo samo iz novih posod in ne več iz starih.

Publicus d. o. o.

* Klavčičeva
* Kranjska, Ljubljanska
* Železniška postaja, avtob. post. na Kranjski cesti
* Bakovnik – trg. Kočna
* Tunjska – poleg trgovine in kont. za bloke
* gostilna Pod gradom

DUPLICA

* Groharjeva ul.

* M. Blejca

* Jakopičeva ul.

* Hiša izredne ponudbe

ŠMARCA

* trgovina Kočna, KS

KAMNIŠKA BISTRICA

* Dom v Kamniški Bistrici

VELIKA PLANINA

* Žičnica Velika planina

DOLINA ČRNE

* Smrečje (gostilna Jurček)

Laze – trg., KS, Pošta

Loke – teniško igrišče pri Le-

drarju

Gasilski dom Šmartno

TUNJICE

gostilna za Tunjico

DODATNO

Šmarca – novo naselje

Perovo – novo naselje

Novi trg – Lobodova ulica

Arboretum, Volčji potok

Ob 3. mednarodni razstavi otroških ekslibrisov

Hvala, ker ste bili z nami

3. mednarodna razstava otroških ekslibrisov je odprta. Ogledate si jo lahko še do 10. novembra v razstavišču Veronika, nato bo nekaj časa na ogled tudi v novem večnamenskem prostoru šole Komenda. Razstava bo nato potovala po Sloveniji, če bo zanimanje zanjo, pa tudi po tujini. Mnenje vseh, ki so razstavo videli: polna iskrih in domiselnih otroških ekslibrisov je, in zares si jo velja ogledati.

Organizacija takšne mednarodne prireditve terja veliko priprav in resnega trdega dela vseh sodelujočih: delo se je za nas začelo v jeseni 1992, ko smo skupaj z Društvom exlibris Slovenije začeli s pridobivanjem finančnih podpornikov, oblikovanjem strokovne žirije,

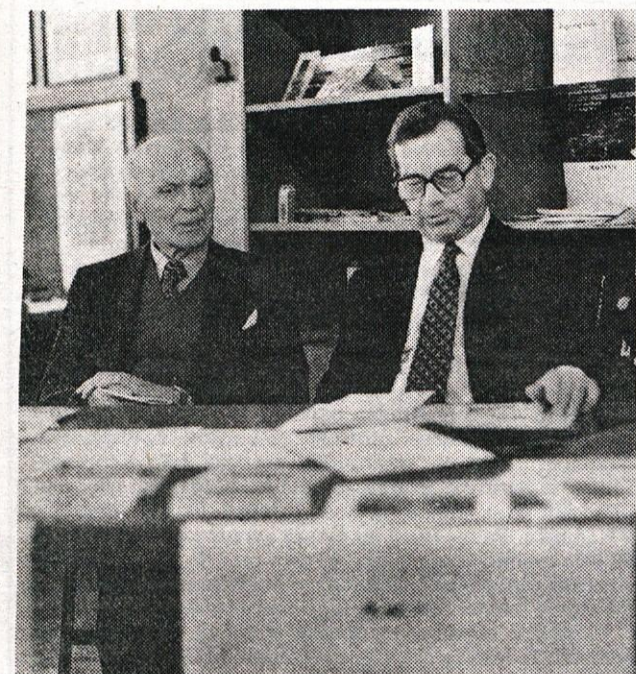
imenovanjem častnega odbora; ta del smo zaokrožili s pripravo besedila mednarodnega razpisa v angleškem, nemškem, ruskem prevodu in jih razposlali na naslove tujih šol že konec februarja 1993. K sodelovanju smo pritegnili tudi priznanega oblikovalca Žareta Kerina, ki je izoblikoval celostno podobo letošnje prireditve – od razpisa, plakata, vabila, priznanja do kataloga. Postavitev same razstave je prevzela naša učiteljica likovne vzgoje Milojka Volkar, kulturni program ob odprtju razstave pa je odlično pripravila učiteljica slovenskega jezika, mentorica in svetovalka Franja Kralj. Večletno sodelovanje Društva exlibris Slovenije iz Ljubljane in naše šole se je tudi tokrat dokazalo kot izredno trdna naveza. Pred

skorajda dvajsetimi leti sta nas vsak s svoje strani povezala dva imenitna strokovnjaka in navdušenca nad ekslibrisi – naša zdaj že upokojena učiteljica Stana Pibernik in tajnik Društva Rajko Pavlovec. Skupno prizadevanje za malo grafiko – otroški ekslibris – je svojevrstna manifestacija povezovanja različnih generacij likovnih ustvarjalcev, pomeni pa tudi našo skrb za likovno in knjižno vzgojo otrok.

Naša skupna želja je, da bi z dolgoletno tradicijo razstavljanja otroških ekslibrisov lahko nadaljevali v zaporedju dveh, največ treh let. Uspelo nam bo, če bodo z nami še naprej ljudje dobre volje in pozitivnega odnosa do kulturnega ustvarjanja mladih: zato naj na tem mestu v imenu organiza-

torjev izrazim veliko hvaležnost za finančno podporo glavnemu pokrovitelju 3. mednarodne razstave otroških ekslibrisov – SKUPŠČINI OBČINE KAMNIK, še posebej članu častnega odbora županu Maksimilijanu Lavrincu; IS OBČINE KAMNIK in njegovemu predsedniku Mihi Novaku; tiskarni ALFAGRAF iz Ljubljane, ki je omogočila tiskanje kataloga, in vsem, ki so finančno ali v materialu pripomogli k uspešni prireditvi: ZKO Kamnik, TIC Kamnik, Kavarna Veronika Kamnik, Stol Kamnik, Titan Kamnik, Kemijska industrija Kamnik, SKB Kamnik, KAM-BUS Kamnik, MK Ljubljana.

Za prireditelja:
MARJA MOJČA MALEŠ



S tiskovne konference o razstavi otroških exlibrisov – prof. Jaro Dolar in prof. dr. Rajko Pavlovec (foto Jože Pavlič)

Komendski pevci v Gardalandu

V soboto, 18. 09. 1993, smo komendski pevci obiskali zabavišni park GARDALAND v sosednji Italiji. Izlet je organiziral naš član Marko Grilc. Poleg pevcev in njihovih družin se je izleta udeležilo tudi nekaj pevcev cerkvenega zbora.

Kljub dežju, ki nas je v soboto ob 4. uri pričakal na dogovorjenih postajališčih, misel na lep izlet ni zamrla. Vsi smo bili dobro razpoloženi kljub zgodnji uri našega odhoda. Vožnja je bila prijetna in slikovita, saj se nas je dež usmilil in smo potem imeli vseskozi lepo vreme. V Gardaland smo prispeli ob 10. uri, saj smo se med potjo tudi ustavljali. Zabavišni park leži ob slikovitem Gardskem jezeru. Prvi vtis je bil odličen, saj nam je voznik povedal veliko o zabavišnem parku in nam tudi zavrtil reklamno videokaseto. Ogled parka je bil samostojen, vendar smo se razdelili v skupine in skupaj odšli v notranjost. Že takoj po vходу te pričaka neverjetna urejenost in čistost, ki je pri nas nismo vajeni. Vsa zahvala gre uslužben-

cem, ki skrbno počistijo vsak odpadke, ki ga neodgovorni odvračajo na tla. Privaditi smo se morali tudi na čakalne vrste pred posameznimi zabavnimi prostori, kjer pa je urejeno tako, da prerivanje ni možno, če pa že to počneš, te odstranijo in moraš za ponoven vstop plačati novo vstopnico.

Kmalu smo ugotovili, da je nekaj naprav podobnih tistim, ki jih vidimo v naših zabavišnih parkih, medtem ko ti druge vzbudijo tudi kanček spoštovanja. Med te zagotovo spadajo: – MOONRAKER, ki služi za preizkus centrifugalne sile in se najprej vrtil samo vodoravno, potem pa se med neprestanim vrtenjem počasi dviga in se postavi navpično;

– VLAK SMRTI, ki pa samo izgleda nevaren, toda že pri ponovni vožnji, če te seveda zamika, neznansko uživaš.

– TOP SPIN, tu gre predvsem za to, kako človek prenese gravitacijsko silo in neprestane spremembe lege telesa.

So seveda tudi druge zanimivosti, ne izpustite pa ogleda

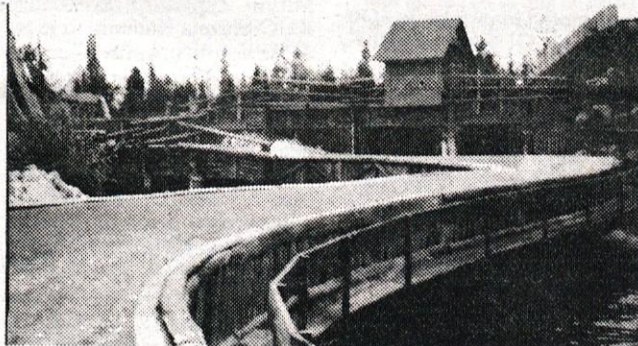
avantur v afriškem safariju, ogleda kino predstave v dinamičnem kinu, ogled Piramide in najzanimivejše med vsemi – gusarske ladje. Za doplačilo pa se je možno peljati s čolnom po vodnih brzicah COLORADO, ali pa si ogledati predstavo, v kateri nastopajo delfini.

Za vse lačne in žejne je v Gardalandu lepo porskrbljeno, če pa imate hrano s seboj, vam je na voljo ogrožen pokrit prostor z mizami in klopmi, kjer lahko v miru pomalicate.

Ko smo se ob dogovorjenem

času zbrali za odhod, nas je vse navdajal prijeten občutek in ni nam bilo žal, da smo obiskali Gardaland. Kljub utrujenosti je bilo vzdušje tudi na poti domov zelo prijetno, saj smo premlevali dogodke tega dne. Domov smo varno prispeli ob polnoči, za kar gre zahvala vozniku gospodu Žadnikarju iz Naklega, ki nas je varno vozil. Zahvala pa gre tudi našemu pevcu Marku Grilcu, ki nam je organiziral ta lep in zanimiv izlet v Gardaland.

JURI KERN



Colorado za ljubitelje vožnje po vodnih brzicah.

Koncert pevskih zborov upokojencev Gorenjske

V organizaciji Zveze kulturnih organizacij Gorenjske in občine Kamnik je bil v soboto, 23. oktobra, 1993 v Srednji šoli Rudolfa Maistra Kamnik koncert pevskih zborov. Nastopili so pevski zbori društev upokojencev z Gorenjske.

Najprej je nastopil ženski pevski zbor DU Domžale, ki ga je vodil Stane Habe, nato se je predstavil moški pevski zbor iz DU Tržič pod vodstvom Francija Šarabona, sledil je ženski pevski zbor DU Javor-

nik – Koroška Bela, ki ga je vodila Metka Rutar-Pibar. Kot četrti je nastopil moški pevski zbor DU Škofja Loka pod vodstvom Valentine Pirc in nato še ženski pevski zbor Lipa DU Radovljica pod vodstvom Alenke Špenko.

Vsak zbor je zapel tri pesmi. Vse so bile med poslušalci dobro sprejete in nagrajene z navdušenim ploskanjem.

Skupaj je nastopilo okrog 100 pevk in pevcev, ki so prišli v Kamnik kljub izredno slabe-

mu vremenu. Ves čas je močno deževalo, zato tudi udeležba poslušalcev ni bila tako množična, kot je bilo pričakovati, so pa bili vsi zato bolj zadovoljni, so pa bili vsi zato bolj zadovoljni, so pa bili vsi zato bolj zadovoljni.

Celotno organizacijo koncerta je skrbno pripravila Zveza kulturnih organizacij občine Kamnik, potek nastopanja in predstavljanja pevskih zborov pa je odlično opravil Tone Fti-

čar, tako kot on to zna. Na njegov predlog so ob zaključku vsi zbori skupaj zapeli gorenjsko »V gore se oziram« in »Triglav moj dom«. Čeprav niso nikoli vadili skupaj, nastopili pa so kot mešani pevski zbor, sta obe pesmi doneli zelo ubrano. Navdušenja skoraj ni mogoče opisati. Poslušalci so hoteli še in še poslušati...

Pred zaključkom programa je predsednik Zveze kulturnih organizacij občine Kamnik Božo Matičič vsem nastopajočim zborom podelil posebne plakete, vsem zborovodjem pa tudi šopke in se jim zahvalil za sodelovanje. Pevke in pevce ter poslušalce je pozdravil predsednik društva upokojencev Kamnik, ki jim je prenesel tudi pozdrave in čestitke Kulturnošportne komisije Zveze društev upokojencev Slovenije. Vsem nastopajočim se je zahvalil za sodelovanje in za to, da negujejo lepo slovensko pesem.

V družabnem delu, ki je sledil po končanem koncertu, so pevci zapeli še več blagodejnih pesmi, Božo pa je raztegnil meh harmonike. Mnogi so ob njegovi prijetni glasbi tudi zaplesali.

Zadovoljni so bili pevci, poslušalci in organizatorji. V nastop pevskih zborov je bilo vloženo veliko dela in odgovornosti, zato smo jim za lep in prijeten večer iskreno hvaležni.

STANE SIMŠIČ



Ženski pevski zbor DU Domžale pod vodstvom Staneta Habeta.



Utrinek z razstave. (V. M.)

Portreti slovenskih književnikov

V ponedeljek, 18. 10. 1993, so v prostorih Srednje šole Rudolfa Maistra odprli razstavo fotografij Tihomira Pinterja. Pripravila jo je prof. Breda Podbrežnik-Vukmir, dijaki gimnazije pa so z recitalom sonetov Milana Jesiha ob spremljavi citrarske glasbe poskrbeli za prijeten kulturni utrinek.

Tihomir Pinter se je rodil leta 1938 v Bjelovaru. Fotografirati je začel že v mladosti, ukvarja pa se predvsem s portretno fotografijo. Za razstavljene fotografije in kolekcije fotografij je prejel 161 nagrad in priznanj. Od leta 1970, ko se je prvič predstavil širši javnosti, je pripravil 57 samostojnih razstav po slovenskih galerijah, galerijah v mestih bivše Jugoslavije, spoznali pa so ga tudi v Italiji, na Češkem, v Avstriji in Nemčiji. Sodeloval je tudi na več kot 500 razstavah doma in na tujem. Za uspešno delovanje na področju razstavne fotografije mu je leta 1937 Foto zveza Jugoslavije dodelila naziv ARTIST in leta 1975 EXCELLENCE.

Tihomir Pinter, ki se je tudi udeležil odprtja razstave, nam je ob koncu recitala povedal, kako je nastal cikel dvestotih fotografij slovenskih književni-

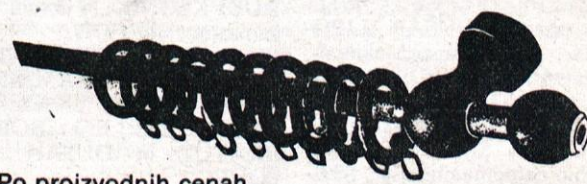
kov. Fotografije so nastajale od leta 1990 do 1993. Objavljane so v Književnih listih v časopisu Delo. V tem času je umrlo že osem pesnikov ali pisateljev, kot zadnji pesnik Matej Bor. Zanimivo je bilo slišati, da se nekateri literati sploh niso hoteli fotografirati, drugim ni bila všeč njihova podoba na fotografiji... Najmanj zadovoljna je bila s svojo podobo ena od pesnic, Marjan Rožanc pa ni dovolil objave svoje fotografije v znanem slovenskem časopisu. Fotografija pa je presenetil prijazen in preprost odziv mnogih že uveljavljenih literarnih ustvarjalcev.

Vse fotografije so črno-bele in prav zanimivo je opazovati igro svetlobe na obrazih pesnikov in pisateljev. So čisto vsakdanji, pa vendar drugačni z nasmehom, ki odraža človeško usodo.

Razstavljene fotografije bodo objavljene v novi knjigi z naslovom Portret sodobnih slovenskih književnikov, ki je že v tisku.

Portreti so res imenitni in si jih je vredno ogledati, razstava pa je malce popestrila šolski vsakdanjik.

BOJANA KLEMENC
novinarski krožek SSRM



Po proizvodnih cenah

Vam nudimo

lesene karnise

stropne in stenske, vseh dolžin.

KERN Markovo pri Kamniku, tel. 817-133

ALOJZU KONDA

Ali upoštevamo kodeks novinarjev Republike Slovenije

V naš časopis pišemo razni ljudje razne članke na razne načine. Besede nas tudi postavljajo nekateri lepše, drugi boljše, nekateri bolj spetno, drugi spet manj. Nameni, ki jih imajo posamezni pisci so zelo različni. Lahko bi rekli, da je pisanje prepuščeno vsakomur posebej, da je vsakdo pri tem popolnoma svoboden. Vendar temu ni tako.

Vežejo nas pravopisna pravila, vežejo nas zakonska določila, vežejo nas tudi pravila lepega vedenja in pa tudi kodeks novinarjev Slovenije. Res je, da večina od nas, ki pišemo v kamniški časopis, nismo poklicni novinarji, vendar tudi za nas velja ta kodeks. Pa ga tudi upoštevamo? Verjetno ne povsem, ker ga večina ne pozna, saj je bil sprejet že po zadnji vojni (29. 11. 1991). Da pa bi ga v bodoče bolj upoštevali, ga tu objavljamo. Zanimiv pa je tudi za vse bralce, saj bodo lahko sami presodili, kako se tega kodeksa držijo posamezni pisci.

»Novinarjeva temeljna obveznost je resnično in nepotvorjeno obveščanje javnosti. Poroča kot očividec ali na osnovi dejstev in dokazil znanega porekla. V nasprotju s kodeksom je izpuščanje bistvenih in novinarju znanih dejstev, prikrivanje in zapiranje informacij ali ponarejanje dokumentov. Norma resničnosti velja za besedila, slike in zvok. Nesprejemljiva je takšna zloraba z rezanjem, montažo ali na kak drug način, ki ponareja bistvo vira. Pravica novinarja je, da neovirano zbira in posreduje informacije in da obvešča o primerih, ko je pri tem nezakonito oviran.

Informacije v sliki in besedi, namenjene objavi, je dolžan novinar skrbno preveriti. Njihova predelava, naslovi in podnapisi ne smejo povzročati vsebine. Nepotrjene vesti, govorice in ugibanja je treba označiti kot take. Primerno mora biti označena tudi simbolna in arhivska slika. Plagiat je nezdržljiv z novinarskim kodeksom.

Novinar je dolžan ločiti informacijo od komentarja. Razlika med poročilom o dejstvih in komentarjem mora biti razvidna.

Informacijo ali trditev, ki se naknadno izkaže kot napačna, je novinar, ki jo je objavil ali njegovo uredništvo dolžno nemudoma in samoiniciativno ter v primernih oblikah popraviti.

V nasprotju s kodeksom je uporaba nezakonitih in nepoštenih sredstev pri zbiranju informacij, dokaznih gradiv in slik.

Novinar je dolžan spoštovati zaupnost, ki jo je zahteval informacijski vir. Novinar spoštuje poslovno skrivnost, sme zavrniti pričevanje in ima pravico, da ne razkrije vira informacije.

Nezdružljivo z novinarskim kodeksom je aktiviziranje, sprejemati podkupnino ali objavljati informacije po naročilu in v korist tretjega zunaj uredništva. Reklamna sporočila in oglasi morajo biti nedvoumno in razpoznavno ločeni od novinarskih sporočil.

Novinar varuje človekovo osebnost in njegovo intimo pred neupravičenim in senzacionalističnim razkrivanjem v javnosti. Posebno je skrbno, ko poroča o nesrečah, družinskih tragedijah, boleznih, otrocih in mladoletnikih. Kadar obvešča s področja pravosodja, upošteva, da ni nihče kriv, dokler ni pravomočno obsojen. V opreki s kodeksom je povečevanje kriminala in terorizma ter nasilja in nečlovečnosti.

V nasprotju z novinarskim kodeksom je objavljati neosnovane obtožbe in napade, laži, razvalitve in klevete.

Nezdružljiva s kodeksom je diskriminacija na osnovi spola, pripadnosti etnični, verski, socialni ali narodni skupini, žalitev verskih čustev in običajev, vojno hujskaštvo ter netenje mednarodnih trenj.

Novinar ima pravico, da brez posledic zavrne nalogo, ki je v nasprotju s tem kodeksom in osebnim prepričanjem. Nihče mu brez soglasja ne sme vsebinsko spremeniti, predelati in bistveno skrajšati novinarskega izdelka. Ima tudi pravico, da podpisuje svoje izdelke. Novinarja ni mogoče podpisati brez njegove vednosti ali proti njegovi volji.

Novinar se je v duhu kodeksa dolžan odzvati vabilu začasnega razsodišča na razpravo in spoštovati njegove razsodbe. V duhu kodeksa je, da prizadeta stran objavi odločitve častnega razsodišča.

Upam, da bodo ta kodeks prebrali vsi pisci, ki bodo pisali za Kamniški občan. Če se ga bodo tudi držali, bo prihranjena marsikatera zamera, užaljenost, huda kri in verjetno se bo dalo cel kup problemov lažje rešiti. Tudi pri urejanju časopisa bo manj težav, saj bo »spor-nih« članov bistveno manj.

JAN

Obvezna smer

Kaj je prav in kaj ne? Kaj si lahko dovolimo povprečni smrtniki? Ali smemo govoriti in pisati o problemih našega mesta, naše države? Ali nam je dovoljeno opozoriti na napake, ki jih zagrešijo ljudje, ki opravljajo javne funkcije ali upravljajo

z družbeno lastnino in pri tem storijo nepopravljivo škodo? Ni pomembno, če je škoda materialna, moralna ali kakšna druga.

Za mnoge je pomembno le to, kako se pokaže na nepravilnost, za nekatere je bogokletno že to, da se na določen problem sploh pokaže. Kljub temu da so razne afere in aferice zanimive v trenutku, ko izbruhnejo, imajo le nekateri med nami dovolj »hrbtenice«, da si upajo nekaj spotakljivega objaviti. Politični in razni drugi nasprotniki jih potem imenujejo za »aferarje«, nabiralce poceni političnih točk ali pa za »rogovileže«. Vendar pa to ne drži za vse in ob vsakem času. Na državnem nivoju je na primer konec lanskega leta stranka, ki je nasledila bivšo komunistično stranko, po vsej sili hotela »orožarsko afero«, z očitno namero naprtiti jo obrambnemu ministrstvu. Potem, ko jo je končno imela, afero namreč, in je bilo jasno, da so vsi akterji afere njeni zdajšnji ali pa vsaj bivši člani, je spremenila taktiko in zagnala vik in krik, kako in kdo je odkril orožje na mariborskem letališču. Za omenjeno stranko ni bilo nič več pomembno, kdo in zakaj je pripeljal orožje tja, in »rogovilež« je bil obrambni minister.

Podobno je bilo v aferi HIT, ko je bila prej vložena obtožnica proti »rogoviležu«, ki je afero odkril, kot pa proti tistim, ki so državo oškodovali za milijarde. Glavni organizator HIT-ove špekulacije, za katerega menda že ves čas obstajajo dokazi o kaznivem dejanju, pa nič, najbrž zato, ker je pravilno usmerjen. Počakali bomo še nekaj časa, potem pa zadevo pometli pod preprogo, tako kot nekatere starejše datuma, kot so: afero Elan, vredna 500 MIO DEM, afero letalske družbe AA, vredna 12 MIO US\$, pa železarne, papirnica Krško itd.

Glavni junaki pa so bili »kaznovani« z večinoma boljimi in višjim mestom v družbi. Nekateri so poslanci v državnem zboru, drugi svetniki ali celo visoki funkcionarji mednarodnih organizacij. Seveda imajo smer jasno začrtano in v vsakem trenutku vedo, na kateri strani so.

Nič drugače ni v našem mestu. Pravijo, naj vsak pometi pred svojim pragom. Toda kaj porečete na to, da v neki šoli nekdo tepe vaše otroke. Vsa čast vam, če si upate biti »rogovilež« in to obelodaniti. Če pa si ne upate, vaši otroci pač ne bodo prikrajšani za vrhunske vzgojne metode in tudi pred svojim pragom ne boste pometli.

Nihče v našem mestu ne migne s prstom, če nekdo pljuje po tem časopisu in mu pripisuje prilehni kulturni nivo, tak nivo, kakršnega imamo tisti, ki vanj pišemo. Očitno bi nekateri hoteli spisek piščol, ki naj bi smeli pisati in to samo o izletih, vremenu in hortikulturi. Vse drugo in tudi kritika pa bi bila domena svetlih krav. »Potico za prašiče« pa bomo tako ali tako plačevali iz občinske blagajne, saj povzročitelj finančno ne obremeni, pa tudi s tujim denarjem je lahko delati kot svinja z mehom. »Rogovilež« pa je v tem primeru tisti, ki mu je mar za svoj denar in blagor.

Za afero rondo pa bo »rogovilež« gotovo člo-

vek, ki je v vseh pogledih najzaslužnejši, da je naše mesto v zadnjih tridesetih letih ostalo tako, kot so nam ga zapustili predniki, če ni celo lepše.

Ali bo afera tudi sedežnica oziroma brezsedeznica s Šimnovca na Zeleni rob? V našem kraju je veliko takih, ki bi jo z veseljem uporabljali, na turiste, ki bi prinesli kakšen cekin, pa ni mogoče računati, saj v novem modernem prostoru ni ne sedežnice ne nobene vlečnice, tako da turisti za sedežnico in vlečnico ne bi vedeli, tudi če bi jo imeli. Prihajajoča zima, letos kaže, da bo obilna, bi gotovo povrnila kakšen tolar, izgubljen v zadnjih skopih, brezsedeznih zimah. Tako pa bomo denar za zimske radosti nosili v druge občine. Rampa na drugi strani planine na Kranjskem Raku pa je tudi najbrž zato, da odganja obiskovalce. Saj je urediti cesto do Gradišča in poleg tega še nekaj parkirišč, potem pa pobirati parkirnine recimo v višini cene vozovnice za nihalko, res največja bedarija, ki si jo lahko kdo izmisli.

Za zadnji odstavek sem z veseljem »rogovilež«, ki plava proti toku, tišči s kolom vodo v breg. Mnogokrat se zdi, kot da so (smo) nekateri zapejali v enosmerno ulico z napačne strani, ko nam drugi prihajajo nasproti, čeprav se potem izkaže drugače in so bili le znaki napačni.

Iz bližnje preteklosti je najbolj očitna tak primer primer Janeza Janše iz leta 1988, ko je pogumno obračunal s takratno JLA. Na svojo stran je tedaj pridobil celotno slovensko ljudstvo in s tem prisilil takratne komuniste, da so priplavali po Savi nazgor, drugače bi jih gotovo odneslo v Črno morje.

FRANC SITAR, Košice

Horoskop za leve, prepisan iz zadnje tribune

Vedno imate prav in tega ne smete pozabiti, ker to ni samo štos iz horoskopa, ampak kozmična resnica. Tista babnica, v katero ste se prejšnji teden zaleteli, bi morala vedeti, da prometni znaki, semaforji in ostala navlaka za vas ne velja. Ne posojajte denarja. Partnerja po naslednjem izlivu/enomesečni menstruaciji, kombinirani z glavoboli, pošljite k vragu. V službi preveč delate, kar se za tisti drobni res ne splača. Ukrasti morate celo podjetje, sicer bo kdo opazil primanjkljaj pri obratnih sredstvih. Vse številke so posrečene.

P. S.

Vsaka primerjava ali podobnost z gospodom JOŽETOM KOPUŠARIJEM je zgolj naključna, čeprav je v horoskopu LEV.

FRANC SITAR, KAMNIK

Kozjereja na Kamniškem

Kozjereja v Sloveniji se je začela organizirati pred devetimi leti in je v začetku delovala kot podružnica za kozjerejo pri Zvezi društev gojiteljev pasemskih malih živali. Lani pa so se kozjereji osamosvojili in ustanovili Zvezo kozjerejev Slovenije. Ta pa se je vključila v mednarodno oz. svetovno kozjerejsko zvezo. V Zvezo kozjerejev Slovenije s sedežem v Sevnici so vključena kozjerejska društva Kamnik, Ptuj, Lisično in Kozjerejsko društvo Slovenije, ki zajema vse druge kraje v naši državi.

Kozjerejsko društvo v Kamniku obstaja dve leti. Njegov predsednik je Marjan Dragar z Vrhpolja, ki skrbi predvsem za razporeditve pasme. Redi eno kozo in dva plemenska kozla. Eden od njiju je dosegel zlato medaljo na letošnji državni razstavi junija v Sevnici in ima karakteristike nemške oplenitene koze. Marjan ga posoja drugim članom za oplojevanje. Tudi sicer je

v društvu največ rejcev z dvema ali tremi živalmi, zaenkrat ima samo en član čredo z več kot 30 živalmi. V Kozjerejsko društvo Kamnik je včlanjenih preko 40 članov, pretežno iz občine Kamnik, ena članica je iz Predvdvora na Gorenjskem in ena iz Besnice pri Kranju. Na letošnji društveni razstavi koz v Kamniku ob Dnevih narodnih noš je 15 članov društva razstavljalo 40 koz v bellem in rjavem tipu in obeh spolov. Strokovna komisija na društveni razstavi izbere najboljše kozo glede na mlečno proizvodnjo. V letošnji društveni izbor za državno prvenstvo je prišla samska koza Marte SLAPŠAK iz Spodnje Besnice pri Kranju. Omenjena koza je lanska in tudi letošnja država rekorderka z največjo mlečnostjo 6,62 litrov mleka na dan.

Kozjemu mleku pripisujejo zdravilne lastnosti, priporočajo ga vsem astmatikom pa tudi drugim, npr. otrokom. Žal organizi-

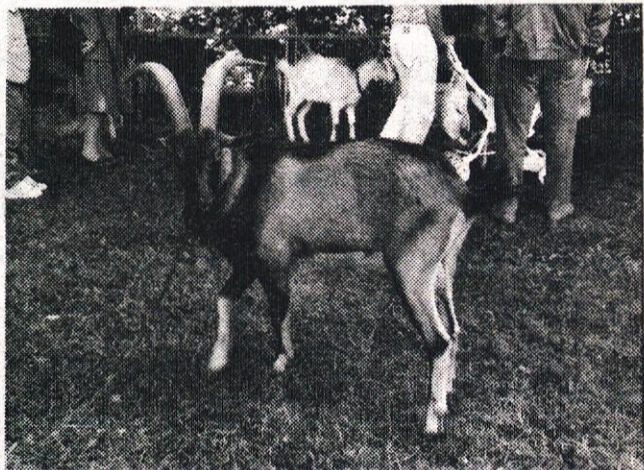
ranega odkupa kozjega mleka na Gorenjskem še ni. Zaenkrat ga rejci prodajajo zasebno ali ga imajo za lastne potrebe in za predelavo v kozji sir. V prihodnjih letih načrtuje Kozjerejsko društvo Kamnik zagotavljati zainteresiranim šolam, upokojenskim domovom in bolnic na Golniku stalno preskrbo z kozjim mlekom. To pa bi bilo možno le, če bi imeli na enem mestu tako zbiralnice kot tudi hladilnico mleka. Kljub temu, da v Sloveniji nimamo mesnatih pasem koz, nekatere posamezniki prodajajo meso mladih kozličkov. Povpraševanje menda presega ponudbo. Jožica HRIBAR iz Rudnika suši kozja stegna. Po njenih izkušnjah je suhomesnat izdelek bolj okusen, če je od stare koze.

Na Štajerskem so že nastali kooperacijski odnosi med kozjimi farmami in mlekarnami. Ptujška mlekarna je npr. k sodelovanju privabila okrog 17 rejcev koz, ki so imeli po 10 do 20 živali, in jih združuje še danes, medtem ko celjska trenutno sodeluje samo še s 7 kooperanti. Kozjereji se zdaj organizirajo tudi v kozjerejske zadruge, ki so povezane z društvi. V kozjerejski zadrugi v Sevnici že 12 kooperantov izdeluje kozji sir. Na tolimskem in bovškem območju je 15 samostojnih proizvajalcev kozjega sira in skute. Omenjena dejavnost pa je razširjena še na Krasu in v Ilirski Bistrici.

Kozjereji v Sloveniji so večinoma ljubitelji koz, pri iskanju strokovnih nasvetov si pomagajo s tujo literaturo. Pogrešajo svoj časopis in tudi novo strokovno knjigo. Seveda pa ima Zveza kozjerejev vse to v svojih kratkoročnih načrtih. Z vsakoletnimi državnimi razstavami in s strokovnimi ekskurzijami, tudi v tui-

no, v organizaciji Zveze si naši kozjereji pridobivajo nove izkušnje in novo znanje. Razvoj slovenske kozjereje gre torej preko Zveze kozjerejev Slovenije. Povedati je treba, da ves strokovni selekcijski del vodijo na Biotehniški fakulteti na Rodici pri Domžalah in da je tudi Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo s svojo finančno podporo pokazalo veliko razumevanje za razvoj kozjereje pri nas.

Za rejski program kozjereje v Sloveniji skrbi Zveza kozjerejev. Ker bi nenačrtovana ljubiteljska reja koz zašla v neproduktivne vode, je Zveza že od vsega začetka prevzela skrb za selekcijsko delo. Predsednik Zveze kozjerejev Slovenije, Silvo OSOVNIKAR, nam je povedal, da so se naši kozjereji zaenkrat odločili za mlečno proizvodno usmeritev. Predstavljata jo dve pasmi koz, to sta samski beli in srnasti rjavi tip. V primerjavi z rjavo – srnasto kozo je bela – samska bolj čista, občutljivejša in ker je



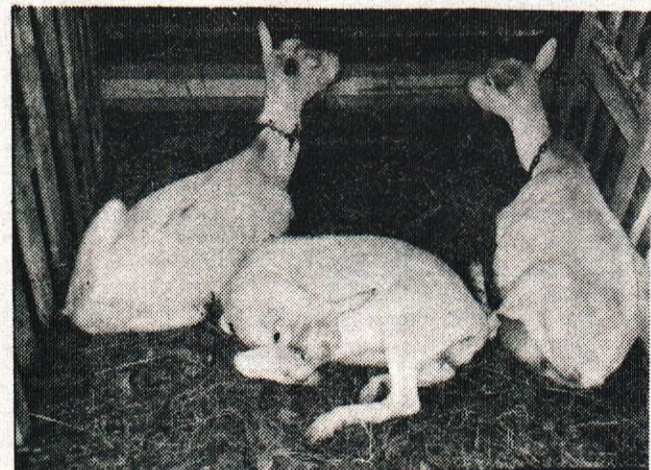
Dobitnik zlote medalje na državni kozji razstavi 1993

na splošno bolj zahtevna, je zanj priporočljiva hlevska reja. Rjava srnasta koza pa je bolj pašna žival, zdravstveno zelo odporna, po mlečnosti pa nekoliko slabša od samske koze.

Najboljšim živalim vodijo rodovnik. Pri tem poteka tudi klasifikacija črede na živali 1. in 2. razreda. Svetovalna služba društvom kozjerejev pomaga pri licitaciji kozlov, pri čemer je prvi pogoj rogatost kozla, kajti potomci brezrožnih kozlov so pogosto dvospolniki, kar ni zaželeno. Selekcija je v zadnjih letih lepo napredovala. V srnastem tipu smo v Sloveniji nekoliko »močnejši«, saj smo pred leti uvozili nekaj plemenskih živali. Rejci pa

želijo izboljšati tudi razplodni material pri samski pasmi, zato bodo uvozili seme ali celo plemenske kozle. Trenutno je v Sloveniji nekaj čez 500 rodovniških živali v srnastem in 250 v samskem tipu.

Kaže torej, da je zanimanje za kozjerejo in njen razvoj oživel. Obuditi bi bilo treba tudi zanimanje potrošnikov za izdelke, ki jih lahko ponudi ta dejavnost. Kozjereji bodo morali še veliko storiti za privlačne predstavitve kozjega mleka in izdelkov iz takšnega mleka. Na prihodnji razstavi in sejmu bodo imeli naslednje takšno priložnost. Bomo videli, kako jo bodo znali izkoristiti. JERNEJA DROLEC



Počitek pred ocenjevanjem

PREMOG

- lignit kocke 6.000 SIT, kosi 6.500 SIT
- rjavi iz Zagorja 12.000 SIT

Popust za plačila z gotovino. Garantiramo kvaliteto.

Prevoz brezplačen.

Možnost plačila z odlogom ali na tri čke.

TAMARČEK d.o.o., Kranj
Tel. 064-21-50-47 ali
06-09-61-17-60.

OGLAŠUJTE V
KAMNIŠKEM
OBČANU

Županje Njive pet let pozneje

Nadaljevanje iz prejšnje št.

Zdravilna moč kraja

Pangracije iz Gradca je izjavila, da je to eden najbolj zdravih (zdravilnih) krajev na svetu. Poudarja pa in to tudi pove svojim »pacientom«, ki jih zdravi z rokami, ima namreč zdravilne bioenergetske moči, naj najprej zaupno molijo k Mariji za ozdravljenje, če jih to res doleti, pa naj se ji zanj zahvalijo.

Marija, Jože in Ivan so mi zatrjevali, da so vsi videli »premikanje« Marijinega kipa. To opazijo od časa do časa še danes. Kip naj bi se premikal gor in dol, levo in desno. Ivan to dolgo časa ni verjel, dokler se ni prepričal. Največkrat naj bi se kip premikal zvečer. Drugi naj bi tudi videli, kako se Marija solzi, obrača oči. Vzhitani prihajajo k Mariji in ji pripovedujejo, kaj so doživeli. Tudi tujci. Neka Nemka ji je celo zatrjevala: »Tukaj bo še enkrat cerkev stala!« Čutila je baje, kako nekaj blagodejnega veje iz zemlje. Ivanov vnuk Igor je, ko je bil star okrog sedem let, prinesel domov enega od kamnov blizu kapelice, iz katerega je žarela nenavadna toplota. Zavezali so mu oči in naredili preizkus. Roko je položil ravno tja, kjer je bil kamen.

Na prtičku pod Marijinim kipom je izzvezen napis: »V čudeže nisem jaz verjela, a sem jih tukaj sama doživela. Hvaležna Justi. Mengeš, 20. 1. 1993.«

Bilo je veliko načrtov...

Mlakarjeva se spominja, kako je v začetku, ko so ljudje množično prihajali, včasih za-



Kip Lurske Marije

slišala pravo vzvalovanje med ljudmi, izraze začudenja, strmenja, vzhitja, glasni dah. Čutila je, da se je nekaj zgodilo.

Res pa se je od tistega 13. maja 1988, ko naj bi Janez Kuhar iz Županij Njiv prvi opazil »premikanje« Marijinega kipa, do danes marsikaj spremenilo. Naval »romarjev« je mimo, tudi zaslužkarjev, ki so hoteli po-

stavljati stojnice in prodajati razno blago, največ kič, ni več, prav tako ne ambicioznih načrtov, kako bi se dalo zaslužiti na hiter in lahek način. Od veliko besedi in načrtov je ostalo malo dejanj, kapelica pa je le obnovljena. Verjetno je še najbolje tako, kajti stegovati se po božjem je bogokletna misel, častiti Marijo in Boga pa vredno iskrenega vernega srca. Prav ta-

ko priporočati se jima v molitvi, ju slaviti s pesmijo, zahvaliti. Če pa veje iz zemlje zdravilno sevanje, moč in to pomaga ljudem ob priprošnji in molitvi, zakaj ne bi hodili ponjo?

Mariji Mlakar je bližina kapelice v marsičem spremenila življenje. Kadar jo ureja dlje časa, čuti, kako se v njej nabirajo moči. Kar preveč jih je, zato ji je bioenergetik Oblak svetoval, naj se umije s hladno vodo. Tako dela in to ji pomaga.

Albin Škrjanec je bil po barvanju kipa izredno utrujen in je posebno dobro spal.

Marija mi je tudi dejala, da vedo starejši prebivalci iz Županij Njiv povedati, da se je Marijin kip v kapelici »premikal« pred prvo in drugo svetovno vojno. Zadnje »premikanje« naj bi bila tudi napoved nove vojne, ki smo jo doživeli pred leti.

Sama je šla k nekdanjemu stranskemu župniku Francetu Gačniku in ta jo je pomiril z besedami, da se nikamor ne mudi. Če bo imela Marija kaj sporočiti, kot je bilo to v Lurdu oziroma dati znamenje, bo to že storila. Če ne, se ni treba čisto nič vznemirjati. Treba je počakati, biti potrpežljiv, ne delati prehitrih sodb, zaključkov, dajati izjav.

Tudi jaz jih, kot ste videli, ne delam in ne dajem. Tudi glede dozdevnega »premikanja« Marijinega kipa v kapelici v Županij Njivah ne. Puščam času čas in ljudem svobodo lastnega premisleka, občutij, izkustev. Nimam pravice soditi o njih, pristavl sem le svoj »če«, da ne bi koga zavajal. Naj se vsak sam prepriča, ustvari svoje mnenje, odkriva. Rad pa se bom še kdaj ustavil pri kapelici, molil zase in za druge, si nabral zdravilnih moči, če so zares v zemlji, prislunil potoku, se sprehodil po lepem okoliškem svetu, nagledal gora in po zgledu sv. Frančiška Asiškega zapel hvalnico stvarstvu. Tega mi nihče ne more odreči.

JOŽE PAVLIČ

Istrske impresije

Kako smo preživljali dopust na Hrvaškem

Nadaljevanje iz prejšnje št.

Zmrdovanje ob tolarjih

Sin Klemen je bil celo tako požrtvovalen, da je šel peš menjat 5000 tolarjev v eno od menjalnic v Novigrad. Uslužbenka se je zelo namrščila, ko je zagledala slovenski denar in to tudi glasno izrazila, zamenjala pa ga je le in to za nas zelo ugodno. Klemen mi je pozneje pripovedoval, da je ves ponosen opravil zaupno delo, opazil pa je tudi, da je bila ista gospa čisto drugačne volje, ko je sprejemala v menjavo avstrijske šilinge.

Skoraj praznih vrečk iz trgovin

Najbolj se padec življenjskega standarda pozna pri nakupih. V trgovini sem bil še posebej pozoren na to. Ljudje so nakupovali le najnujnejše; kar pomeni, da so nosili iz trgovine skoraj prazne vrečke. Prodajalne so bile sicer kar dobro zalozene, obiska pa je bilo zelo malo. Tudi zaradi majhnega števila tujih turistov, ki jih je v tem času letovalo na Hrvaškem. Cene živil in drugega blaga so bile večinoma malce nižje kot v Sloveniji, nekaterim vrstam

blaga pa tudi višje (mleko). Spraševal sem se, kako morejo ljudje preživeti s tistimi tisoči »hrdičev« mesečne plače, vrednimi sto ali malo več nemških mark. Prav gotovo težko.

Tudi pred kavarnami, gostilnami, hoteli ni bilo gneče. Sem in tja je bilo malce več obiskovalcev le zvečer, ko se ljudje sprehajajo in si spotoma kaj privoščijo, drugače pa bolj žalostna podoba, vsaj kar zadeva turističnega izkupička domačinov. Istra pa je lahko še srečna, da je razmeroma daleč od vojne, saj drugače še teh turistov ne bi bilo.

Slovenski dnevnik Delo je tiste dni poročal o nevarnosti zaostritve med Hrvati in Srbi zaradi odpiranja masleniškega pontonskega mostu (18. julija), neolepšano pa je tudi razgrinjal podobo potapljačev se gospodarske ladje Tudmanove države. K sreči, do česa hujšega ni prišlo.

Občutna sprememba »na krožnikih«

Da so na Hrvaškem res zavladali drugačni časi, smo najbolj občutili »na krožnikih«. Kakovost hrane, zlasti juh, je bila v restavraciji neprimerno slabša, kot prejšnja leta, pa tu-

di količinsko je bil jedilnik zelo okleščen. Marsičesa, s čimer so postregli pred leti, ni bilo na mizo. Vse pa smo plačali zelo drago (60.000 tolarjev v dveh obrokih za hišico in hrano, zraven pa še posebej turistično takso), tako da se ni čuditi, če je bila restavracija razmeroma prazna. Gotovo je v njej jedlo vsaj trikrat manj ljudi, kot pred leti, pa tudi kopalcev na plaži je bilo izredno malo. Precej boljše je bilo le v petek, soboto in nedeljo (od 16. do 18. julija).

Tedaj so prišli tisti, ki so hoteli vsaj malo užiti morje; precej je bilo tudi tujcev (Italijanov).

Na plaži in širšem prostoru Pinete so nam delali družbo otroci iz kolonije, meni pa na košarkarskem igrišču naključni igralci. Nekaj jih je bilo tudi iz ene od nekdanjih »bratskih republik«, iz katere, me ni zanimalo. Včasih je bolje »držati jezik za zobmi«, kot biti preveč zvedav. Pod košem je zlasti kraljeval Uroš iz Kamnika, nekdanji »igralec Heliosa iz Domžal, hčerkama pa je bil bolj všeč »Jonas« iz Ježice, ki je marsikaj zanimivega vedel povedati o časih, ko je še igral v jugoslovanski kadetski reprezentanci. Bil pa je še ves pod vtisom nedavne očetove smrti.

Ponesrečil se je z avtomobilom pri Umagu.

Težko se je »pomladiti«

Odgovorni za letovanje otrok na morju so se še kar potrudili, vsaj kar zadeva večerne razvedrilne programe. Ogledal sem si zanimivo tekmovalstvo za izvolitev »missice« in »mistra«, večerni ples v temi, ki je bil za moja ušesa pospremljen s preveč hrupno in meni tujo glasbo, ter igri, katere višek je poljub dveh »zaljubljenec«. Vse skupaj poučno, zares poučno! Lahko bi jih učili kaj pametnejšega, vendar tisto otroke ne bi pritegnilo. Kar je povezanega z ljubeznijo in spolnostjo, jih vsaj zanima.

Manjše napetosti in nezadovoljstvo

Slovinci sami pa smo tudi čutili, da v Istri ni vse po starim. Ni bilo običajnega dopustniškega vrveža, ki je v mestih ob večerih postal že prav nezfosen, poleg tega je bilo moč opaziti večjo zanemarjenost krajev, hiš in okolice, kar vse govori o težavah, v katerih se je zaradi vojne pa tudi dosega državne samostojnosti znašla Hrvaška. Občutek sem imel, da smo Slovenci po eni strani zaželeni gostje, ker bomo pomagali napolniti vsaj dno hrvaške turistične blagajne, po drugi pa je prihajalo do nestoljubja in nestrpnosti.

JOŽE PAVLIČ
(Nadaljevanje prihodnjič)

Šestdeset let bajtarstva na Veliki planini (VII.)



Gor me vleče

— Kako je bilo pod novo streho?

»Toplo in udobno. Vedno sem imel obiskovalce. Včasih nas je prenočilo tudi po osem, če je v planinski koči zmanjkalo prostora. Vedel sem, da bom imel že prihodnje leto več posnemovalcev. Tretjo zimo, ko sem se vrnil od vojakov, so bile oddane že vse pastirske kočice okrog planinske postojanke, naslednje leto pa je od 140 pastirskih koč na Veliki, Mali in Gojski planini le redko katera ostala brez zimskega stanovalca, pastirji so že sami preurejali kočice in jih oskrbeli z okni ter štedilniki, da so dobili večjo najemnino. Tudi po 400 din in več so plačale smučarske družbe za kočice. Žal pa so tatinski obiski in vlomi zagrenili planincev veselje. Zimskih zalog niso smeli več tvegati.«

— Kaj se ti je najbolj vtisnilo v spomin iz prvih let?

»Beseda starega pastirja Franceta, ki je 30 let pasel na Planini. Kdo bi si mislil, da se bo kdaj tako obrnilo, da bodo pozimi hodili ljudje na Planino in stanovali v moji bajti. Prej je redkokdaj zablodil kak divji lovec v zasneženo Planino, zdaj pa je pozimi več ljudi gori kot poleti. Svet gre svojo pot in bogve, kaj bo čez trideset let!«

Tako je zapisal kronist Ivan Zika iz Kamnika v Ljubljanski dnevnik, ko je preteklo 35 let, odkar je Rajko Gregor prvi najel pastirsko kočico za zimsko sezono. Novembra 1990 je minilo 60 let. Lep jubilej, posebno še za tiste, ki se tega časa radi spominjajo.

Prvi najemnik pastirskega stanu je bil torej Rajko Gregor, r. 1910, iz Kamnika. Iz pogovora z njim tudi tole: »Predvsem zaradi smučarje sem se odločil za najem tole. Imel sem dosti prijateljev, ki so radi prihajali k meni. Bili smo res prijetna in zabavna družina.« Med svojo prijetno družino je R. Gregor štel tudi miss Fanny Copeland, lektorico angleškega jezika na ljubljanski Univerzi. »Novembra 1930 sva z bratom prvokrat prespala v koči. Ko sva čez kakšen teden ali dva prišla na Planino, je že zapadel sneg. Tudi v koči ga je bilo. Ko sva zakurila, je kar curljalo po naju. Tedaj sva ugotovila vzrok. Pastirske kočice tedaj niso imele stropov, tako tudi Hauteževa ne. Napravila sva strop in ga od zgoraj prekrila. Tudi topleje je bilo. Ja, samo leto dni sem bil najemnik kočice. Prišlo so spremembe v življenju, oženil sem se in za pohajanje na Planino ni bilo časa. Oskrbnik Andrej pa mi je rekel: »Boš videl, zdaj te bodo posnemali še drugi. In res je bilo še nekaj takih zagnancev.«

Eden od podatkov v zapisu Ivana Zike zelo verjetno ne ustreza takratnemu stanju o najetih kočah. Najemnikov koč je bilo manj, kot je zapisano v članku, lahko pa je bila naseljena tudi katera več, kot je bilo možno dobiti podatkov. Ker je bila Planina v tem času (od leta 1910) že razdeljena na Veliko, Malo in Gojsko planino, bodo podatki prikazani za vsako območje posebej.

V pogovoru z nekaterimi starejšimi uživalci pašnih pravic na Planini je vedel največ povedati o zasedenosti koč na Planini čez zimo Lojze Gradišek, r. 1909: Spomni se »turistov« — tako pravijo domačini vsem obiskovalcem Planine — vendar meni, da jih kaj več kakor v osemih do desetih kočah ni bilo. Nekaj podatkov, ki jih je bilo moč zbrati.

Na Veliki planini naj bi bile zasedene tele kočice:

Hauteževa 1930 Rajko Gregor
Kregarjeva 1934 učitelj
Peterčeva 1934 NN
Ukanova 1934 NN
Gradiškova 1934 učitelj
Dobovšekova 1935 Miloš Šušteršič-Jazbec, Vlasto Kopač
Nukova 1936 Boris Režek
Čurgova 1936 Herman

Letnice so podatke, kdaj je kdo najel pastirsko kočico. Kdaj je kdo prenehal, pa ne. Če je kdo opustil planinarjenje, je prišel drugi. Nekateri so bili samo leto, dve, drugi pa vse do začetka vojne.

Posebnost na Planini je bil Miloš Šušteršič, sin učitelja iz Radomelj, Jazbec imenovan. Bil je študent filozofske fakultete in smučarski učitelj, pa je največ časa prebil na Planini. Zato so ga »bajtarji« na Planini izbrali za župana. Čutil se je počaščenega, in je županovanje z veseljem sprejel.

Zaradi bolezni ni nikoli doštudiral. Med vojno je bil domobranski oficir na Brezovici. Na koncu vojne je zbežal na Koroško. Angleži so ga z domobranci vrnili v Slovenijo; z drugimi domobranci je končal v Kočevskem Rogu.

Dolinšek iz Stahovice — Tone Balantič, r. 1910, — je vedel povedati za Malo planino naslednje: »Bili so po stanovih čez zimo. Kdo? Koliko? Nekaj jih vem. Kaj dosti več kakor v osemih do desetih kočah pa jih ni bilo.

Na Mali planini naj bi bile zasedene tele kočice:

Jeraščakova 1935 Stane Bertonec — župan, Maks Skočir
Potoška 1937 Bojan Pollak
Gruntarjeva 1938 Rudi Simonič
Pirčeva 1938 Fonzi Roš
? ? Franci Podboršek-Šintar

Že pred vojno in tudi po njej, od 1946. — 1952. leta, je bil župan na Mali planini Stane Bertonec.

NACE NOVAK
(Nadaljevanje v prihodnji št.)

Za planinski kotiček

Vodstvo slovenskega alpinizma spet »v kamniških rokah«

Čeprav je Kamnik po številu prebivalcev majhno mesto in tudi sama občina ima komaj okoli 1,5% prebivalstva cele Slovenije, pa je v alpinizmu prava veselisa. Prva dva in do sedaj edina kamniška zasluzna športnika sta bila alpinista, da o ostalih kategoriziranih alpinistih sploh ne govorimo. In tudi v vsaki pomembnejši slovenski odpravi je kakšen kamniški alpinist, uspehe pa dosegajo tudi kamniški športni plezalci.

Tudi organizacijsko kamniški alpinisti ne stojijo ob strani. Pred leti, ko je bil načelnik komisije za alpinizem (KA) France Malešič in načelnik komisije za odprave v tuja gorstva (KOTG) Tone Škarja, je bilo vodstvo slovenskega alpinizma »v kamniških rokah«. Za tisti čas, to je bilo v letih od 1979 do 1981, bi lahko rekli, da je bilo delovanje povsem uspešno.

Sedaj pa je vodstvo komisije za alpinizem spet prevzel član kamniškega alpinističnega odseka **MATJAŽ WIEGELE**. Komisija je bila predvsem po zaslugi prejšnjega načelnika, ki se je preveč ukvarjal s posameznimi podkomisijami, pre-

malo pa s skupno komisijo, že povsem v razsulu in to je bil tudi eden od možnih vzrokov za spore, ki so nastali v slovenskem alpinizmu. Zato je zbor načelnikov vseh slovenskih alpinističnih kolektivov na svojem sestanku 19. oktobra letos izvolil novo komisijo za alpinizem z vsemi potrebnimi podkomisijami in soglasno predlagal Wiegeleta za načelnika KA. Formalno ga mora sicer potrditi še upravni odbor Planinske zveze Slovenije (PZS), vendar je to v sedanjih situaciji praktično res samo formalnost, saj je tudi v interesu osnovne planinske organizacije, da se stvari uredijo.

Prvi sestanek komisije za alpinizem je bil 26. oktobra in Matjaž je stvari že prevzel v svoje roke in začel urejati zatečeno stanje. Prepričani smo, da bo stvari tudi uredil in da bo slovenski alpinizem spet postal, tudi organizacijsko, tisto, kar je že bil ali pa celo boljše, čeprav pri tem sploh ne bo imel lahkega dela. Da bo temu res tako, so nakazali športni plezalci, ki hočejo že ta

trenutek na vsak način svojo samostojno komisijo izven komisije za alpinizem, ne da bi pregledali vse posledice, tako pozitivne kakor tudi negativne, ki bi sledile. Zasnovati bo potrebno tudi novo organizirano slovenskega alpinizma, najti pravo mesto v PZS ali mogoče celo izven nje, napisati na novo ali popraviti alpinistični pravilnik in spremljajoče akte ter rešiti še cel kup drugih problemov, ki so nastali v zadnjih dveh letih. Med drugim tudi urediti razmere, ki so nastale zaradi nerešenih odnosov med KOTG in KA.

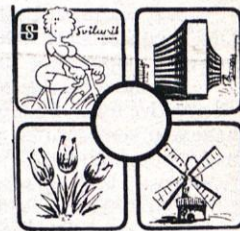
Prepričanje, da se bodo razmere v slovenskem alpinizmu uredile, vsaj kar zadeva odnose med KA in KOTG, je utemeljeno tudi s tem, ker vodi drugi del organizacije alpinizma, to je komisijo za odprave v tuja gorstva, Tone Škarja, ki je tudi član kamniškega alpinističnega odseka. Tako je velika verjetnost, da bosta dva sotovarisa v odseku hitreje našla skupni jezik in nato prepričala v nujnost skupnega dela še ostale člane njunih komisij.

V komisiji za alpinizem, ki šteje skupno 12 članov, je tudi Bojan Pollak, v podkomisiji za vrhunski alpinizem je Marko Prezelj in v podkomisiji za vzgojo in izobraževanje Darja Jenko, v uredniškem odboru Alpinističnih razgledov pa France Malešič, vsi iz kamniškega alpinističnega odseka. Torej kar solidno zastopstvo s kamniškega konca. Tako lahko res rečemo, da je vodstvo slovenskega alpinizma »v kamniških rokah«.

BOJČ

S kolesom po deželah Beneluxa

2.



Narava je do kolesarjev zelo prizanesljiva, kadar naroči vetru pravo smer. Prav to je storila, ko smo se drugi dan naše kolesarske ture podale na pot proti Amsterdamu. Kot običajno, smo se tudi tega dne iz majhnega ljubkega mesteca Den Helder zelo zgodaj zjutraj odpravile.

Po kolesarskih poteh, z vetrom v kolesih in v hrbet je šlo kar »prehitro«, še posebej tam, kjer je bila hitrost omejena. Šalo na stran, prometne varnosti nismo ogrožale, čeprav je šlo res hitro. Časa za občudovanje kanalov z zibajočimi barkami je bilo malo. Več ga je bilo le takrat, ko se je cesta postavila navpično in je bil sestop s koles neizbežen. Ker je rečni promet precej gost, dvizni mostovi kar velikokrat zaustavijo cestnega.

Med enim od takšnih postanov smo lahko občudovala polja cvetočih turških nageljnov, že ne vem katerič na tej poti pa smo obžalovale, da smo čas cvetenja tulipanov zamudile. Vseposvodom smo videle le še polja žalostnih in uvelih glav.

Mlini na veter so bili vse redkejši in manj zanimivi. Ni čudno, da prenekateri obiskovalci Amsterdama razočarani pripovedujejo, da so mlini na veter le še nostalgичen spomin na nizozemsko, ker jih v bližini tega opevanega mesta res skoraj ni.

Kot bi mignil, smo bile pred zalivom, ki nas je ločil od Amsterdama. Vožnja s trajektom nas je zabavala. Veselile smo se že bližajočega cilja, a kot smo kasneje ugotovile – prehitro, saj smo za nekaj kilometrov dolgo pot potrebovale več časa kot za devetdeset kilometrov, ki smo jo premagale s pomočjo vetra kot za šalo. Pa niso bila kriva kolesa, ampak naš kombi, ki se je spuntal že v predmestju. Ni hotel naprej, dokler ga brhke in ne preveč krhke kolesarke nismo potisnile naprej. Mimoidoči niso mogli skriti nasmehov zaradi našega prizadevanja, me pa smo jim, posmehljivcem, zamerile, da nam niso priskočili na pomoč. Naš Franc' l je bil jezen, nato pa še močno zaskrbljen, saj je bilo prebijanje s kombijem po ozkih in »neudobnih« ulicah Amsterdama naporna reč. Zavidal je našemu potovanju s kolesi, saj je bila vožnja po ulicah, kjer je večina udeležencev v prometu kolesarjev, pravi špas. Po nekajurnem križarjenju smo končno le prišli vsi skupaj na cilj. Z majhno, a zaskrbljujočo oviro. Naš kombi je dokončno »izdahnul« in od sebe ni dal več niti glasu. Akumulator ali kaj drugega, smo ugrabili, a ceremonij smo imeli za ta dan dovolj.

Zamikalo nas je živahno mesto.

Povabilo na slavnostno akademijo

Planinsko društvo Kamnik bo ob svojem jubileju v mesecu novembru 1993 priredilo še SLAVNOSTNO AKADEMIJO.

Na SLAVNOSTNO AKADEMIJO, ki bo v petek, 19. novembra, ob 19. uri v Srednji šoli Rudolfa Maistra v Kamniku, so vabljeni vsi ljubitelji planin.

V kulturnem programu bodo sodelovali: pevci Lire in Mestna godba Kamnik, kamniški Koledniki (citarar Tomaž Planutnik in pevec Rok Lap in Janez Majcenovič), Božo Matičič s harmoniko in pevec Jožica Kališnik. V govornem delu bodo poslušalci zvedeli marsikaj zanimivega iz življenja PD Kamnik.

Kamniški planinci so letos pripravili več pomembnih prireditvev v okviru svojega 100-letnega jubileja, s slavnostno akademijo pa to praznovanje zaključujejo. Prepričani so, da bodo na slovesnost prišli prav vsi, ki ljubijo gore in lepote naravnih danosti in napolnili avlo sedanje šole.

STANE SIMŠIČ

Slovenski alpinisti na K2 (II.)

Otožno zmagoslavje

Če je bilo slučajno česa več, je bilo kar prav, če pa česa ni bilo, smo morali poiskati pri naši osebni opremi. Za kavbojke pa je dobil denar in jih je sam kupil.

Opreme, hrane in drugih stvari se je nabralo že za 4 tone. Vse to smo pakirali v tovore po 25 kg. Seveda smo pri pakiranju pazili, da je bil tovor med transportom čim bolj varen.

Ko je bilo vse urejeno, nam je šef agencije poslal velik avtobus za tovor in minibus za nas. Tako smo šesti dan po prihodu v Ravalpindi zvečer ob 21. uri posedli v avtobus in se odpeljali na 750 km dolgo pot proti Skarduju. Vso noč je močno deževalo. Spomnil sem se, da smo nekaj vreč naložili na vrh avtobusa in da niso ustrezno zaščitene pred vlago, vendar sem spričo pester vožnje na to kmalu pozabil. Vozili smo se po soteski reke Ind. Kako mogočne prehode si je s tisočletji pridobila ta reka. Če bi zgrmeli s ceste, nas bi nekaj sto metrov nižje pogoltnila penasta bela voda in odnesla kot igračko. Domačini pravijo »in šala«, kar pomeni, da se v teh krajih prepuščajo Alahovi volji. Tudi mi smo se prepustili volji voznika, ki je vozil le z nekaj kratkimi postanki. Po 20. urah vožnje smo se srečno pripeljali v Skardu. Skardu je zadnje večje mesto v Severnem delu Pakistana. Leži na nadmorski višini 2300 m. Tu smo nakupili še nekaj malenkosti za kuhinjo. Drugi dan zjutraj je pripeljal tudi avtobus, s katerega so se od strehe preko stekla pa vse do spodnjega roba cedile bele lise. Najprej sem mislil, da je ponoči zamrznila voda, vendar se mi zato je zdelo še pretoplo. Ko pa sem poskusil, sem videl, da so ti madeži sladki. Jasno, tisto v vrečah je bil sladkor, voznik in pomočnik pa sta ga pokrila z izrabljeno ponjavo, ki takšne mu dežju ni bila kos. Takoj smo vse mokre tovore razložili na sonce, kjer so se kar lepo posušili. Proti večeru so nam pripeljali devet džipov toyota

land – cruiser, za katere mislim, da so bili že polnoletni. Narejeni so tako, da je spredaj prostor za voznika in še dva potnika, zadaj pa je prostor za tovor. Kar neverjetno je bilo videti, da so vozniki in pomočniki spravili 190 tovorov v devet terenecv. Naslednje jutro so nas že čakali vozniki, pa tudi nosačev je prišlo že kar nekaj. Alpinisti smo se stlačili po dva k vsakemu vozniku, nosači in naša dva kuharja pa na tovore. Tako naloženi smo se napotili proti severu. Prečkamo reko Ind, ki meji tako velika gorstva, kot sta Himalaja in Karakorum. Ko smo se vozili čez zamete in ovinke, je moral šofer večkrat vklopiti pogon na vsa štiri kolesa. Na nekem odseku je odneslo cesto v dolžini 50 m. Tam smo se spustili strmo navzdol, nato pa naravnost komaj priklopali do vrha. Potem zavije pot na severovzhod in sledi soteski, ki jo je naredila ledeniška reka Braldu. Ovinki so tu tako na kratko zaviti, da je moral šofer na vsakem zapeljati malo nazaj, pri tem pa je sprednji del avta zelo sumljivo pogledal čez rob ceste proti reki. Strah vzbujajoče pa je bilo to, da zavore niso prijele tako, kot bi morale. Kadar se je avto ustavil v večji strmini, je sovoznik, ki je stal zadaj, skočil dol in hitro položil primeren kamen pod kolo. Cesta se je spustila do neposredne bližine reke in se potem spet začela dvigati. V klanec se je kolona počasi premikala. Poznalo se je 600 kg tovara in še kakih deset ljudi v vsakem avtomobilu. Z brega na breg smo se vozili po slikovitih mostovih na jeklenicah. Na dnu soteske pa je ves čas rohnela reka Braldu, kot da bi čakala na neprevidež, da stre kosti ter odnese s seboj. Po 80 km in osmih urah vožnje smo se srečno pripeljali do konca s ceste na travnik, ki je nekaj sto metrov pod zadnjo vasjo Askole. Tukaj smo postavili dva velika šotora za kuhinjo in za spanje.

Domačini iz Askol se raje preživljajo s kmetovanjem, kot

pa z nošenjem tovorov odpravam in raznim izletnikom. Tako prodajo odpravam meso, ki ga ponavadi še kar živega pripeljejo odpravi za na pot, pa tudi jajca, krompir in druge kmetijske pridelke. Tudi naš vodja je kupil kožo in jaka in se dogovoril, da ju bodo prignali za nami na pot po Paju, kjer bomo ostali en dan. Veliko nosačev se je pripeljalo z nami, nekaj pa jih je prišlo od kdo ve kod iz drugih vasi. Na majhnih ognjih so si po skupinah kuhali večerjo in pekli čapattje za na pot. Ponoči je začelo deževati. Zjutraj je še vedno pršilo, tako smo bili dolgo v dilemi, ali gremo naprej ali ne. Okrog devetih, ko so bili že tudi nosači neučakani, saj je bilo zanje boljše, če smo šli naprej, ker tu tako ali tako niso imeli strehe, smo se odločili za pot. Razdelili smo tovore, kar je zelo zahtevno opravilo. Zvezni oficir se je tu izkazal. Pisal je zaporedne številke tovorov, zraven pa imena nosačev. Najprej je začel pisati Miško, pa mu njihova imena niso šla v uho. Sam sem delil številke in skrbel, da je vsak nosač dobil tisti tovor, ki mu je bil določen. Trije »sardarji« so izbirali nosače, najprej tiste iz Skarduja, ki so prišli od daleč, potem pa po lastni presoji, odvisno od tega ali so bili prijatelji ali sorodniki. Po dveh urah smo zapisali še zadnjega nosača s številko 191. Nekaj nosačev pa je to pot ostalo brez dela. Kar precej so bili razočarani, vendar smo bili mi prva odprava in so imeli še veliko priložnosti za zaslužek.

RADO NADVEŠNIK
(Nadaljevanje prihodnjic)

Mali oglasi

V središču Mengša oddam v najem učilnico z 22 sedeži in vso potrebno učno opremo (grafoskop, videokrekorder, TV...), primerno za tečaje, predavanja ipd.

Informacije po tel. 739-233.



Ta mlin sodi med sodobnejše. Ogledale smo si ga od blizu.

vznemirjal, pa se še mi nismo, čeprav nas je čudilo, da država celo dovoljuje žalostno in temno podobo življenja z drogo.

Mrak se je že spuščal nad živahno mesto in kar naenkrat so oživele ulice, ki vodijo do najbolj znamenite nočne ulice, v kateri se prodajali ljubezen kot blago – v izložbah. Te so osvetljene z rdečimi in vijoličastimi lučmi ponujale žive »lutke«. Bolj kot izložbe so bili opazovanja vredni »kupci« pred njimi. Večina je bilo seveda radovednežev, nekateri pa so po daljšem ogledovanju izložb stopili v »trgovino« telesnih užitkov. Ob vsem tem smo se močno zabavale. Bile pa smo povsem neuspešne pri nagovarjanju našega spremljevalca, da bi katero od lutkic pobral za ceno uslug.

Z nočnega potepa smo se vrnile v naš hotel povsem varno, saj se nas je naš spremljevalec Franc' l držal kot klop. Smo mu že bile bolj všeč staromodne, a zanesljive punce.

Amsterdam je čudovito mesto, a malo odštekano, je bila zadnja misel pred spanjem!

IVANA SKAMEN
(se nadaljuje)

Predstavitev Zbornika Planinskega društva Kamnik

Planinski večer v galeriji Majolka

Galerija Majolka iz Kamnika je priredila v četrtek, 14. 10. 1993, zanimiv planinski večer. Akademski slikar Daniel Fugger iz Domžal je v galeriji razstavil vrsto lepih planinskih motivov. Večer je bil posvečen tudi predstavitvi Zbornika Pla-

ninskega društva Kamnik. Delo je izšlo ob 100-letnem jubileju Planinskega društva Kamnik.

Predsednik PD Kamnik Slavko Rajh je predstavil Zbornik. Veliko število udeležencev tega večera je pozorno spremlja-

lo razlago. Zbornik na zanimiv način obravnava razvoj planinstva v povezanosti z razmerami v Kamniku in širši okolici Kamniško-Savinjskih Alp. Lična knjiga z bogatimi ilustracijami v črno-beli in barvni tehniki prav gotovo sodi v vsako hišo,

ki je tako ali drugače povezana s planinstvom in gorskim življenjem. Planinci Kamnika upajo, da bo zanimanja za zbornik veliko.

Razstavljene slike akademskega slikarja Daniela Fuggerja so vzbudile med udeleženci veliko zanimanje, motivi pa se v celoti vključujejo v planinski jubilej.

Tako kot vsakokrat je galerija Majolka tudi tokrat pripravila zelo lep kulturni program. Nastopil je Stobljanski oktet z lepimi in prijetnimi pesmimi. V drugem delu programa sta nastopila priznani citrar Tomaž Plahutnik in basist Rok Lap. Oba sta stalna sodelavca vseh planinskih prireditev že nekaj let. Prisrčnost Tomaževih citer in Rokov žametni glas sta poslušalce kar očarala. To je bil res lep planinski večer ob planinskih motivih, prijetnem petju in čudoviti glasbi. Obiskovalcem bo ta večer še dolgo ostal v lepem spominu.

STANE SIMŠIČ



PLANINSKO DRUŠTVO KAMNIK obvešča vse prijatelje in ljubitelje gora, da je izšla publikacija ZBORNIK 1893-1993, v katerem Planinsko društvo prikazuje stoletno delovanje svojega obstoja. Knjiga v lični trdi vezavi z barvnim ovitkom obsega 340 strani, 190 črno-belih in 60 barvnih fotografij. V njej boste našli za vsakega nekaj, nekaj, kar je neposredno povezano z našim življenjem pod gorami.

Kamnik, kot mesto v naročju planin je prikazan na svojstven način, izražen v delih znanih slikarjev, ki so delovali v Kamniku. Po slikovnem opisu mesta, knjiga prikazuje reprezentančni del Planinskega društva, opisuje zgodovino in prve pristope v gore, predvno delovanje, povojno obdobje, vse odseke, Gorsko reševalno službo, alpinizem in smrtno nesreče v Grintovcih. V knjigi bo vsak našel samega sebe.

Opisani dogodki iz Kamniške Bistrice, Velike planine in okolice popestrujejo vsebino knjige, zato je primerna za mladino in starejše ljudi. Je čtivo, ki je kot nalašč primerno za branje ob jesenskih večerih in obujanje spominov prehojene poti ali nepozabnega doživetja v planinah. V knjigi boste našli svoje prijatelje in znance iz planinskih koč ali planinskih izletov. VSEKAKOR JE TO KNJIGA, KI SODI V VSAK DOM!

Vse informacije in prodaja:

PLANINSKO DRUŠTVO KAMNIK
KIDRIČEVA 38 (ŠUTNA)
061-831-345

Odbojkarji odhajajo na Švedsko

Odbojkarji TAD EUROPE CO. so uspešno začeli novo sezono, saj so v dveh tekmah dosegli zadovoljive rezultate. Vsi držimo pesti in upamo, da bodo v novi sezoni in v močnejši konkurenci dosegli vsaj tak uspeh kot lani.

V prvi tekmi so proti ekipi OK Topolšice sicer naleteli na močnejši odpor, kot so pričakovali, vendar so vseeno osvojili prvi dve točki. Po hitro dobljenem prvem setu so domači malce popustili, kar pa so izkoristili gostje in drugi set zaključili v svojo korist. V tretjem setu je z vstopom podajalca Jenčiča ekipa TAD EUROPE CO. spremenila svojo igro, postala je udarnejša in uspešno zaključevala akcije predvsem z neubranljivimi udarci Kaliberde. To jim je dalo tudi novih moči za igro v obrambi in tako so zaključili zadnja dva seta v svojo korist.

V drugi tekmi pa so igrali proti ekipi OK Vigros Pomurje na vedno vročem parketu v Murski Soboti. Kamničani so sicer izgubili pokalni tekmi proti istemu tekmeču, kar pa jih ni potrla – nasprotno, presenetili so domačine s kombinatorno igro, močnim blokom in predvsem z odlično igro v polju. Prvi set so tako odigra-

li skoraj brez napak in povsem zasenčili gostitelje. V drugem setu so nadaljevali z odlično igro, vendar so domači vseeno vodili z 11:14, kar pa Kamničani ni uspavalo. Z malce sreče in dobrim blokom so osvojili potrebnih 5 točk za osvojitve niza. Tako bi tretji set lahko že določil zmagovalca, vendar se domačini niso vdali. Po izredno kvalitetni igri obeh ekip se je tehtnica pri rezultatu 11:11 prevesila v korist domačinov. V 4. setu so Kamničani malce popustili, kar so izkoristili borbeni domačini. V 5. setu pa so domačini že vodili z rezultatom 9:14, vendar so Kamničani ize-

načili, čeprav na koncu niso zbrali dovolj moči za zaključek seta. Tudi na tej tekmi se je pri Kamničanih izkazal igralec Viktor Kaliberda, kar nedvomno kaže na njegove sposobnosti. Le tako naprej!

Po odličnih napovedih lahko pričakujemo še boljše igre Kamničanov na naslednji domači tekmi, ki bo predvidoma 17. novembra v Kamniku. Do takrat pa zaželimo vso srečo ekipi OK TAD EUROPE CO., ki bo zastopala barve Kamnika in Slovenije v 2. kolu evropskega pokala na daljnem švedskem proti ekipi Örkelunga. JOŽE JANKOVIČ

Mali maraton v Topolšici

Letos se v Trefaltovi akciji Brazde vzdržljivosti že drugo leto potegujem za lovoriko »Kaveljca«. Za priznanje je treba v določenih časovnih normah preteči na smučeh in na suhem 21 km, preplavati 2 km, prekosariti 150 km in opraviti celodnevni izlet v gore. Ker pa je bilo letos zelo malo snega, smo lahko smučarski tek nado-

mestili z dodatnim suhim tekom. Jaz sem prvič tekkel v Radencih, drugič pa sem se odločil za Topolšico.

Tekla sva skupaj z očijem. Ker je bil tek 8. 10. na petek, me je oči prišel čakati pred šolo. Med potjo sva dvakrat pobrala štoparje in deset minut čakala pred spuščeni zapornicami, zato sva štart zamudila za slabih pet minut. Vendar nama to ni vzelo volje: glavno je sodelovati, ne zmagati.

Kmalu sva ujela skupino. Oči mi je »ušel« nekaj deset metrov naprej, saj sem se jaz držal svojega tempa, da se ne bi prehitro utrudil. Kljub temu sem ga kasneje prehitel. Ker je Topolšica bolj gričevnato področje, je progla polna strmih vzponov in spustov, kar pa me pravzaprav sploh ni motilo. Večinoma smo tekli po stranskih cestah in smo tako imeli mir pred avtomobili. Razen dveh neutrudnih »nakladačev« (ne razumem, kako lahko ljudje tečejo in še celo pot vrtijo jezik) miru ni kalil noben zvok in zato mi je bil tek zelo všeč. Čeprav nisem bil trenerin, nisem čutil nobene utrujenosti. Ugotovil sem, da mi ni pretežko preteči malega maratona, kljub temu da ne treniram.

Na cilj sem pritekel v uri in petinpetdesetih minutah. S tem rezultatom sem kar zadovoljen. Medtem ko sem pil čaj, je čez četrte ure pritekel še oči.

URBAN BITENC

Druga odbojbarska ekipa še neporažena

Po treh kolih je druga ekipa TAD Europe na samem vrhu tretje slovenske lige, saj do sedaj še niso oddali nobenega seta. Zmago lahko pričakujemo tudi v četrtem kolu, saj igrajo doma z ekipo Triglava.

V drugem kolu so Kamničani doma z lahkoto premagali ekipo Mokronoga s 3:0 (8, 8, 11).

V tretjem kolu pa so igrali v Bovcu in prav tako gladko zmagali s 3:0 (-8, -10, -6).

Moramo poudariti, da je kamniška ekipa zelo mlada, v povprečju stara manj kot 18 let in jo torej čaka še veliko dela da bo lahko dosegla večje uspehe. Vse tri ekipe so namreč na dnu lestvice in zato bodo prave preizkušnje šele prišle. Kamničani so kljub temu moštvu, ki sodi na vrh lestvice. To bodo poskušali tudi dokazati gledalcem na domačih tekmah: 13. 11. z Bohinjem, 27. 11. s Prvačino, 18. 12. s Termom Lubnik. Vse tekme bodo ob 16.00 v športni dvorani. Poglejmo še lestvico: TAD Europe Kamnik II, Termo Lubnik, Portorož, Prvačina, Olimpija III itd.

Prav tako pa so bili v tretjem kolu doma uspešni igralci iz Domžal, ki so premagali nasprotnike iz Celja s 3:1 (2, 7, c13, 6), v drugem kolu pa so izgubili proti PCI Turbina v gosteh s 3:1. Vrstni red v vzhodni ligi je: Vuzenica, BCI, Fužinar II, Domžale, Sempeter II itd.

Obe ekipi prikazujeta lepo igro, predvsem pa sta v ligi za vse druge ekipe neprijetno presenečenje, saj mnogi ne morejo verjeti, da novinci lahko prikažejo tako dobre igre, kot jo kaže v prvih tekmah predvsem kamniška ekipa. Zaželimo obema ekipama še vnaprej tako dobro igranje.

CICO

Rokometni šok v Kamniku

Ali bodo Kamničani nadaljevali z uspešno igro, je bilo prvo vprašanje, ki so si ga postavljali mnogi ljubitelji rokometu. Odgovor je na veselje vseh pozitiven.

Že med tednom so Kamničani kot gostje premagali ekipo Krima s 24:22 in bili po treh kolih skupaj s Predvorjem in Kodeljevem na vrhu lestvice. Za ta uspeh pa je potrebno pohvaliti prav vse kamniške igralce.

V soboto pa so imeli Kamničani v gosteh ekipo iz Škofje Loke. Pokazalo se je, da je bil strah pred tekmo odveč, saj je bila kamniška ekipa za razred boljša od tekmecev in so pred

več kot tristo gledalci gladko zmagali z 28:20. Na tekmi pa je najbolj razveselilo dejstvo, da poleg najboljših – Bergeza, Andrejčiča in Špura – znajo navduševati tudi ostali, kot so Žebavc, Bremšak, Tekavčič, Jéglič in Sladič, ki je bil na tej tekmi še posebej dober. Upajmo, da jim slabo finančno stanje ne bo spodrezalo kril, ampak ravno nasprotno, da bi bil to dodaten motiv za še boljšo igro in gotovo se bo našel tudi nekdo, ki bo imel dovolj poslušnosti za rokomet.

Zelo dobro gre tudi kadeatom. V derbiju lige so sicer izgubili proti vodečemu Kodeljevu, a so že v naslednjem kolu

premagali Tacen, tako da so še vedno s samo enim porazom na vrhu lestvice, kar je pred nadaljevanjem izredno dobro izhodišče.

Mladi kamniški rokometarji igrajo tudi v tako imenovani mednarodni karavanski ligi in so v prvem kolu po dobri igri proti prvi ekipi Škofljice izgubili.

Kamniški rokometarji vas vabijo na tekmo šestega kola, ki bo v soboto, 6. 11., ob 20.00 v športni dvorani v Kamniku. Obljublajo, da tudi tokrat ne bodo zapustili dvorane poraženi.

CICO

Tenis

Tenis – Stranje 93

V teniški sezoni 1993 se je g. FRANC KOŠIR, lastnik firme GOLDI SANSON d. o. o., odločil, da kot pokrovitelj organizira teniške turnirje posameznikov in dvojic na teniških igriščih v Stranjah. Pravico do nastopa so imeli tekmovalci oziroma uporabniki teniških igrišč pri osnovi šoli Stranje.

Ob tem naj dodamo, da je osnovna šola Stranje omogočila brezplačno uporabo teniških igrišč. Na petih turnirjih posameznikov je sodelovalo 40 tekmovalcev, medtem ko je na štirih turnirjih dvojic nastopilo 15 dvojic. Pokrovitelj je za vsak

turnir prispeval po eno nagrado, za prve tri nastopajoče pa poleg praktičnih nagrad tudi lične pokale. Ob zaključku tekmovanja na pikniku pa so za ostale tekmovalce izžrebali večje število praktičnih nagrad, ki so jih prispevali: Goldi-Sanson, CIT, Pizza hitra Melita, Pizzerija Napoli, Framat, Bistro Rožle, Pneumatic center Sitar, Mizarstvo Marjan, Urko, Okrepčevalnica Bac, Slovenijašport, Kemostik, Knjigarna Pika, Market Stranje, Avtoprevoznik Pavle Vidmar, Vita-Fit, Pizzerija Jurček, Jamb d. o. o., Ljubljanska Banka in še drugi.

KONČNA RAZVRSTITEV PRVIH 5 POSAMEZNO

1. Plevel Dušan	95 točk
2. Sitar Franc	68 točk
3. Žagar Dušan	57 točk
4. Berlec Janez	52 točk
5. Ribič Bert	40 točk

KONČNA RAZVRSTITEV PRVIH 5 DVOJIC

1. Poljanšek J. – Kempri B.	77 točk
2. Žagar D. – Udovč P.	65 točk
3. Komatar T. – Omovšek A.	40 točk
4. Plevel D. – Korošec M.	33 točk
5. Sitar F. – Košir F.	28 točk

TJAŠA

VABIMO VAS NA
VELIKO
MARTINOVANJE '93
V ŠPORTNI HALI
V
KAMNIKU

SOBOTA 13. november 1993 ob 20. uri

ansambel KRT

ansambel NAGELJ

ansambel BRATOV POLJANŠEK

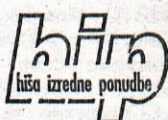
PRVO SLOVENSKO PEVSKO DRUŠTVO LIRA

MODNA REVIIJA

MARTINOVA GOSTINSKA PONUDBA

PRODAJA VSTOPNIC: ZKO in KAVARNA VERONIKA,
Japljeva 2, Kamnik - trgovina GAŠPER, Srednja vas
- okrepčevalnica BAC, Stahovica - Market NEVLJE

GENERALNI SPONZOR:



hiša izredne ponudbe

Dan planincev skozi oči Pavle Karče

Planinci, ki so se zbrali 12. septembra 1993 v Kamniški Bistrici na »Dnevu planincev«, so različno doživljali ta dan. Velika večina je bila izredno zadovoljna z organizacijo srečanja in tudi s kulturnim programom ter nastopajočimi. Planinsko društvo Kamnik je kot soorganizator te prireditve dobilo vrsto javnih priznanj in pohval. Poleg čestitke Planinske zveze Slovenije in Planinskega društva Ljubljana-Matica prejema PD Kamnik še vedno različne pohvale posameznikov iz raznih krajev Slovenije.

Med take zanimive posameznike, ki so svoje občutke prelili na papir, uvrščamo tudi vnukinjo Frana Kocbeka. Pavla Karče piše naslednje: »Spoštovani! Že dalj časa vam nameravam pisati zaradi Dneva planincev in 100. obletnice savinjsko-kamniške podružnice, katere ustanovitelj je bil moj stari oče Fran Kocbek. Za tako lepo proslavo vam iskreno čestitam. Govorila sem z enim od članov upravnega odbora, ki je bil pred leti na Mozirski planini in tudi sama sem bila na eni od visokih obletnic PD Kamnik – na vaši proslavi v dvorani.

Ne vem, kako naj opišem svoje doživljanje. 11. 9. ob 11. sem bila povabljen na odkritje spomenika v Logarski dolini, 12. 9. pa sem se prav tako udeležila vaše proslave v Kamniški Bistrici. Marsikdo bi lahko rekel, da je ostal brez besed. Še sedaj vidim pevca »Lire«, ki je

zapel s svojim globokim žametnim glasom pesem Zakrivljeno palico v roki in gledal na naše lepe Savinjske Kamniške Alpe. Tudi ko je zapel pevec v rumenih dokolenkah, žametnih hlačah in planinski srjaci, mi je zastal dih in lahko bi rekla, da tudi srce. Vsi ob meni so ostrmeli, meni pa je tiho zdrsel solza po licu. Tako ganljivo je bilo – še bolj kot v gledališču.

Vse je bilo tiho, le planine so bile obsijane s soncem. Prav zato sem vesela, da sem bila lahko na dveh tako pomembnih prireditvah.

Veliko sem prehodila po planinah in še hodim. Saj res ni malo zaključiti 3. slovenske planinske transverzale.

To je del pisma, ki ga je prejelo Planinsko društvo Kamnik od vnukinje Frana Kocbeka

– Pavle Kerče iz Mozirja. Kamniški planinci so veseli njenih občutenih besed, veseli so tudi zato, ker so uspeli pripraviti Dan planincev v zadovoljstvo udeležencev.

Podobne pohvale so izrekli Kamničanom mnogi drugi udeleženci že na samem srečanju in tudi kasneje v telefonskih pogovorih.

STANE SIMŠIČ

Šahovske novice

Mladi dečki in deklice iz vse Slovenije so se v soboto, 23., in nedeljo, 24. oktobra 1993, srečali na kvalifikacijskem turnirju do 12 in do 14 leta za nastop na Eurodisneyju. Pravzaprav je bilo to neuradno državno prvenstvo dečkov v aktivnem šahu. Odigrali so 9 kol po švicarskem sistemu, tempo igranja je 30 minut na igralca. Naši šahisti so dosegli lepe uspehe.

V konkurenci 53. dečkov do 12 let starosti so nastopili: Uroš Jerovšek (OŠ Komenda-Moste in član ŠK Komenda) je osvojil 6 točk in zasedel odlično 6. mesto; Zijad Agović (OŠ Stanje) je osvojil 6 točk in zasedel 7. mesto; Blaž Rebolj (ŠK Komenda) je osvojil 4,5 točke in zasedel 29. mesto; Primož Podbelšek (OŠ Komenda-Moste in član ŠK Komenda) je osvojil 4 točke in zasedel 34. mesto; nastopil je tudi Jernej Markelj (OŠ Fran Albreht, Kamnik), ki

je osvojil 2 točki. V konkurenci dečkov do 14 let je zmagal Uroš Kavčič (Kranj) 8 točk; sledijo: Matej Šebenik (Vrhnika) 7,5 točke, Žiga Žvan (Kranj) 7 točk, Tadej Kobe (Stari trg ob Kolpi) in Dušan Jager (Poljčane) 6,5 točke.

V konkurenci 23. deklic v starostni skupini do 12 let je uspešno nastopila 9-letna Tjaša Ipavec (OŠ Komenda-Moste in članica ŠK Komenda), osvojila je 4,5 točke in zasedla 13. mesto, poleg tega pa je bila tudi najmlajša deklica na tem tekmovanju. Prepričljivo pa je zmagala Darja Kapš (Stari trg ob Kolpi) 8,5 točke; sledijo: Edita Ekart (Hoče) 7,5 točke, Irena Šerbenc 6,5 točke.

Na tem tekmovanju sta Uroš Jerovšek in Zijad Agović ponovno dokazala, da spadata v sam vrh mladih slovenskih šahistov, saj sta ponovila rezultate z državnega prvenstva deč-

kov. Od zadnjega državnega prvenstva pa je zelo napredovala Tjaša Ipavec in že nakazuje, da bo šla po poti starejše sestre.

2. VETERANSKO PRVENSTVO SLOVENIJE V ŠAHU 1993. Istočasno kot kvalifikacije mladih šahistov se je v Postojni odvijalo 2. veteransko prvenstvo Slovenije. V konkurenci 34. veterank in veteranov, ki so odigrali 9 kol po švicarskem sistemu, tempo igranja 30 minut na igralca, je zelo uspešno nastopila Pavla Košir. V konkurenci članic je osvojila 1. mesto in naslov državne prvakinje, v absolutni konkurenci pa 5. mesto s 5,5 točkami. Naslov državnega prvaka pri veteranih je osvojil Vladimir Ivačič s 7,5 točkami. Sledijo: Vide Vavpetič in Zvozne Vošpernik z osvojenimi 7. točkami.

FRANC POGLAJEN

Zagnani rekreativci

Pred devetimi leti, leta 1984, je bil v glasilu PTT Signali objavljen članek Zagnani rekreativci. Pri njem se vedno ustavim, kadar listam po svojem arhivu saj je tu opisana za tiste čase velika dogodivščina in sicer tekmovanje v triatlonu. To je bilo prvo tekmovanje pri nas, udeleženci pa so morali preplavati Blejsko jezero, kolesariti v Bohinju in nazaj ter preteči dva kroga okrog Blejskega jezera. Tudi jaz in nekaj mojih prijateljev, zagnanih rekreativcev, smo se udeležili tega tekmovanja. Vsi smo opravili preizkušnjo, eni hitreje, drugi počasneje, nekateri z lahkoto, drugi z mnogo truda. Nekdo je rekel: »To je zame« drugi pa: »nikoli več«. In po desetih tekmovalnih sezonah smo še vedno vsi goreči prijatelji rekreacije, le nekateri malo manj zagnani, drugi pa bolj. In čeprav sebe štejem k slednjim, moram priznati, da sem takrat rekel: »Nikoli več!« Tudi zadnje čase sem na težkih preizkušnjah to ponovil, no, pa tudi vedno znova pozabil.

Triatlon se je začel počasi razvijati, pojavljalo se je vedno več organizatorjev, število udeležencev pa je z začetnih 400 hitro padlo na okoli 100 do 150, kajti marsikdo je spoznal, da enostavno nima pogojev, dovolj časa ali sredstev za vzdrževanje pripravljenosti v vseh treh panogah – plavanju, kolesarjenju in teku. Število tekmovalcev se sedaj bistveno ne spreminja, vendar prihaja vedno več mladih, kvalitetnih športnikov in s tem se dviga tudi kvaliteta slovenskega triatlona ki se približuje bolj razvitim državam. Nekaj pionirjev pa nas je ostalo in ti še vedno krojimo vrh domačih in tudi tujih prvenstev. V Ameriki kjer se je triatlon najprej razvil, so ugotovili, da triatlonec dozor v osmih letih in je potem sposoben opraviti z največjim triatlonom na svetu – havajskim. V zibelki triatlona, mestu Koni na Havajih vsako leto priredijo svetovno prvenstvo v dolgem triatlonu ali drugo – IRONMANU. Tekmovalci morajo opraviti z maratonskimi

razdaljami – 3,9 km plavanja, 180 km kolesarjenja in 42,2 km teka. Specifičnost havajskega Ironmana pa je plavanje v valovitem Pacifiku, kolesarjenje in tek pa po lavinskih poljih, kjer temperatura niha od 38 – 40 stopinj v senci, vendar ni sence nikjer. To tekmovanje velja za najtežje enodnevno tekmovanje nasploh. No, in ker gre športovnikom ponavadi verjeti, sem se tudi jaz odločil preizkusiti. Odsel sem v Italijo na njihovo državno prvenstvo v srednjem triatlonu (2,5 – 80 – 20), od koder je nekaj prvih mest vodilo na Havaje in uspel. Kvalifikacijsko normo sem imel, potem pa se je začelo zares. Izredno vroče poletje in tudi jesen sta bili primerni, da sem lahko treniral v največji vročini in navajal telo na napore v takšnih težkih razmerah. V praksi to izgleda tako, da mora tekmovalec v osmih ali desetih urah popiti 25 l tekočine ali več, drugače zagotovo sledi dehidracija, krči, sončarica ali podobno. In če želodec ni navajen takih obremenitev, se tekmovalcu ne piše nič dobrega.

Po vseh fizičnih in organizacijskih pripravah sem končno odpoštoval na opevane Havaje. Res so nekaj posebnega, vendar brez pretirane samohvale lahko rečem, da ima Slovenija dosti več naravnih lepot in kulturnih znamenitosti, manjka ji samo profesionalnosti promocijski nastop, kjer pa so Havajci zares mojstri. Eno pa o Havajih zares drži – vroče je kot v peklju. Ko letalo prileti nad Kono, se pristajalne steze sploh ne razloči med polji črne vulkanske lave. Ko pogledaš po neskončni cesti, se zaradi razgleda zraka nad tlemi vse figure vidijo kot zvite in prva dva dni ti nikakor ni jasno, kako morejo nekateri v tej vročini celo kolesariti ali teči. Kdor se pri nas v največji avgustovski pripeki skriva v senci ali po hladnih sobah, bi se tam zagotovo zaklenili v hladilnik. No, sprva treningi zgodaj zjutraj in pozno popoldne, nato pa vedno bolj proti popoldnevu in kmalu so novi prišleki že začudeno gledali za menoj, ko sem na



Tek na Japonskem

kolesu pridrvel mimo letališča obtežen s štirimi litri tekočine. Dnevni red je približno naslednji: ob sedmih zjutraj plavanje, prav tako, kot bo na dan tekmovanja, nato obilen zajtrk v bližnji restavraciji in potem za nekaj uric na kolo. Po kolesarjenju kosilo ali pa še prej kakšna urica teka, nikakor pa ne popoldanskega spanja, čeprav ti enajsturni zamik kar nekaj časa pošteno nagaja. Zadnji teden je v popoldanskem času veliko obveznosti: od otvoritvene parade do predaje opreme, registracije in skupne večerje. Zadnje tri dni je sploh potrebno veliko jesti in to v glavnem ogljikohidratne hrane, da teža naraste za kakšna dva kilograma, na dan tekmovanja pa se jih pet zgubi.

Vstati ob štirih zjutraj sploh ni tako težko, saj je spanec zadnjo noč pred tekmo bolj rahel. Nekaj

malega pod zob in liter tekočine čez, potem pa počasi in zamišljeno na štart. V razmeroma majhnem zalivu se gnete 1400 tekmovalcev; gneča je res velika, nestrpnost narašča, pred tekmovalci je dolg, dolg dan.

Ob sedmi uri se spektakel začne. Dnevi, tedni, leta garanja, odrekovanja, samodiscipline so vloženi v ta nastop vsakega udeleženca. Samo še ta dan je treba potrpeti, pokazati, kaj si naredil čez leto, potem te čaka nemoresečni počitek. Vendar pa je ta dan dokazovanja dolg. Najhitrejši dokažejo svojo kvaliteto v dobrih osmih urah, marsikdo pa svojo vztrajnost dokazuje vse do polnoči, polnih sedemnajst ur. Marsikdo mora priznati premoč te težke preizkušnje.

MIRO

(nadaljevanje prihodnjici)

V skladu s 14. členom Pravilnika o dodeljevanju socialnih stanovanj v občini Kamnik (Ur. l. RS št. 25/93, 31/93) in na podlagi sklepa izvršnega sveta SO Kamnik, št. 504/49-1/93, z dne 20. 10. 1993 Sekretariat za okolje in prostor občine Kamnik

DOLOČA

na podlagi točkovnih zapisnikov, sklepov Komisije za ogled stanovanjskih razmer in drugih okoliščin, pomembnih za udeležence razpisa na občinsko listo za dodelitev socialnih stanovanj, ter sklepov Komisije za oblikovanje liste za dodelitev socialnih stanovanj

LISTO ZA DODELITEV SOCIALNIH STANOVANJ V OBČINI KAMNIK ZA LETO 1993

SOCIALNA STANOVANJA BODO DODELJENA ZA DOBO ENEGA LETA OZIROMA BO MOŽNO UPORABITI STANOVANJA PODALJŠATI SKLADNO Z DOLOČILI PRAVILNIKA. ZA DODELJENA STANOVANJA NI MOŽNOSTI ODKUPA.

zap. št.	Priimek in ime, naslov	Št. točk
1.	GAŠPERLIN TOMAŽ, NOVI TRG 18, KAMNIK	650
2.	MAJČEN VALENTINA, PIRŠEVO 4, LAZE	650
3.	BELINA SANDI, MATIJA BLEJCA 2, KAMNIK	610
4.	ROMŠAK TEREZIJA, PODJELŠE 5, KAMNIK	600
5.	SEDUŠAK MILENA, KOŠIŠE 20, KAMNIK	595
6.	SUHOVERŠNIK MARJETA, VRHOPOLJE 170, KAMNIK	585
7.	KREGAR MARTINA, STELETOVA 3, KAMNIK	585
8.	ČELOVEČ CVETKA, VEL. RAKITOVEC 4, BLAGOVICA	585
9.	BEDENIKOVIC KOSTADINKA, NOVI TRG 5, KAMNIK	575
10.	DERNULOVEC NEVENKA, SLATNARJEVA 17, KAMNIK	570
11.	KIJAMET DŽEKA, ŠLANDROVA 8, KAMNIK	550
12.	LOGAR BORIS, OGRINČEVA 5, KAMNIK	545
13.	DOBOVŠEK MARTINA, ZG. STRANJE, STAHOVICA	535
14.	HEČIMOVIČ SUVADA, CANKARJEVA 9, KAMNIK	535
15.	DUJINOVIČ DUŠAN, VRHOPOLJE 270, KAMNIK	535
16.	PAVIČ IRENA, DRNOVŠKOVA POT 17, KAMNIK	525
17.	BRUMEN NATAŠA, STELETOVA 21, KAMNIK	525
18.	ALIBABIĆ FERIDA, GLAVARJEVA 116, KAMNIK	525
19.	KREGAR MARJAN, KREGARJEVO 19, KAMNIK	515
20.	KAVČIČ JOŽE, GLAVARJEVA 116, KAMNIK	515
21.	KOJIČ NEVENKA, MARIJE BLEJCA 12, KAMNIK	505
22.	PARIČ NADA, SUHADOLE 64, KAMNIK	495
23.	ŽIBERT JANKO, TUNJIŠKA 2, KAMNIK	495
24.	KOŠIR TANJA, GODIČ 39 A, STAHOVICA	490
25.	PAVŠIN ANDREJA, SP. STRANJE 1, STAHOVICA	485
26.	MESTEK VESNA, NOŽIŠKA 26, KAMNIK	485
27.	RUTAR ANDREJ, STELETOVA 3, KAMNIK	475
28.	SUŠTAR SONJA, LJUBLJANSKA 3 A, KAMNIK	475
29.	KYRINOV MAJDA, JAKOPIČEVA 19, KAMNIK	465
30.	KAKER SONJA, LJUBLJANSKA 3 B, KAMNIK	465
31.	SITAR ZVONKA, MAISTROVA 9, KAMNIK	460
32.	SINKO ANKA, NEVELJSKA POT 12 B, KAMNIK	455
33.	GRINTAL ANDREJA, GODIČ 4, KAMNIK	445
34.	VIRJANT BOJAN, SLATNARJEVA 13, KAMNIK	435
35.	OSOLIN VILKO, JAKOPIČEVA 21, KAMNIK	425
36.	ČERNIGOJ MATEJ, STELETOVA 25, KAMNIK	425
37.	PAJTOVIČ ZIATKO, CANKARJEVA 29, KAMNIK	415
38.	CELIKOVIC FATA, ŽUPANČEVA 4, KAMNIK	405
39.	SEJFIČ REFIK, TRDINOVA 12, KAMNIK	400
40.	KUDELIČ SEVDALINKA, M. BLEJCA 10, KAMNIK	395
41.	VUK DRAGO, BUČ 3 A, LAZE	385
42.	SABLJAKOVIC IRENA, GROHARJEVA 14, KAMNIK	385
43.	LJUBISAVLJEVIČ NADICA, KRANJSKA 3 A, KAMNIK	380
44.	LIČINA SENADIJA, SADNIKARJEVA 2, KAMNIK	365
45.	OSMANOVIC FEHMO, ŽUPANČEVA 4, KAMNIK	345
46.	HAJRUDINOVIČ ARIF, GROHARJEVA 8, KAMNIK	335
47.	TRIVIČ DARINKA, GLAVARJEVA 96, KAMNIK	330
48.	KIJAMET DAUT, PARMOVA 9, KAMNIK	320
49.	MANOJLOVIČ ZORAN, JAKOPIČEVA 25, KAMNIK	305
50.	ZLATKOVIČ ZLATIBORKA, ZIKOVA 12, KAMNIK	305
51.	AGOVIC NAHO, GORNJI LOG 12, KAMNIK	300
52.	JANEŽIČ NADA, SUHADOLE 57, KOMENDA	295
53.	BERLEC SONJA, MEDVEDOVA 16, KAMNIK	285
54.	BEDENIK ŠTEFANIJA, TITOV TRG 13, KAMNIK	280
55.	ADAMOVIČ ANKA, TUNJIŠKA MLAKA 14, KAMNIK	240
56.	MARKOVIČ GORAN, ZIKOVA 4, KAMNIK	200
57.	LIČOF BORIS, ZIKOVA 6, KAMNIK	160
58.	OSOLNIK NADA, PODGORJE 14, KAMNIK	125
59.	BAVEC MARIJA, KLAČIČEVA 9, KAMNIK	70

Zoper svojo uvrstitev na občinsko listo ima udeleženec razpisa možnost ugovora na izvršni svet občine Kamnik najkasneje v 15 dneh po objavi liste v Kamniškem občanu. Razpisa za dodelitev socialnih stanovanj v občini Kamnik z dne 24. 6. 1993 se je udeležilo 134 prosilcev.

Na listo se ni uvrstilo 75 prosilcev iz naslednjih razlogov:

- 1 vloga je bila oddana po razpisnem roku;
- 7 vlog je bilo zavrnjenih, ker so vlagatelji lastniki stanovanj;
- 21 vlog je bilo zavrnjenih zaradi presežanja dovoljenega dohodka na družinskega člana;
- 8 jih ne biva na naslovu stalnega bivališča;
- 2 nimata stalnega bivališča v občini Kamnik;
- 22 vlog ni bilo dopolnjenih v roku;
- 3 vloge so bile zavrnjene zaradi navajanja neresničnih podatkov;
- 8 vlog je bilo zavrnjenih iz drugih razlogov (bivanje v primernem stanovanju, odtujitev lastniškega stanovanja ipd.);
- 3 vloge so bile v postopku umaknjene.

Vsi udeleženci razpisa, katerih vloge so bile nepopolne ali ki niso izpolnjevali pogojev razpisa ali so navajali neresne podatke, so prejeli individualne sklepe na svojo vlogo v skladu z 11. in 16. čl. Pravilnika.

Sekretariat za okolje in prostor
Janez Stražar, dipl. ing. arh.

ELEKTRO SERVIS SLAPNIK
Podgorje 87, tel. 812-430POPRAVILO ELEKTRIČNIH APARATOV NA VAŠEM
DOMU ALI V NAŠI DELAVNICI:

- generalna obnova in popravilo pralnih strojev
- čiščenje, obnova in popravilo bojlerjev
- popravilo pomivalnih strojev in malih gospodinjskih aparatov

NAPELJAVA IN POPRAVILO ELEKTRO INŠTALACIJ

**SERVIS HLADILNIH
IN KLIMA NAPRAV**

- popravilo hladilnikov, zamrzovalnih skrinj in zamrzovalnih omar
- menjava izolacije v skrinjah in omarah
- popravila aparatov za hlajenje mleka

Za vsa opravljena dela dajemo 1-letno garancijo.

Tel. 815-570 ali 831-435.

plesni klub
LIFE**PLESNI KLUB LIFE****TEN — TEN DOMŽALE**

TEL.: 061/712-067

ČETRTEK, 4. 11. MODNA REVIJA LIFE

PETEK, 5. 11. POP DESIGN

ČETRTEK, 11. 11. SO WHAT
(promocija)

PETEK, 12. 11. COVERMANIA

(ANSAMBL IZ ITALIJE — SICER SPREMLJAJOČI
BAND HADAWAY — LIFE, WHAT'S LOVE.)

ČETRTEK, 18. 11. NENO BELAN

PETEK, 19. 11. AGROPOP
(promocija nove kasete)TEČAJ ZA MANEKENKE IN MANEKENE TER
HOSTESE — PRIJAVE PO TEL. ALI
DIREKTNO V LIFE-u DO 10. 11. 1993!!!VSAKO SOBOTO MAKSI ŽUR OB GLASBI, KI
JO SAMI IZBIRATEPOZOR!!!! OBIŠČITE NAS OD NEDELJE DO
ČETRTEKA — DISKOTEKA LIFE JE ODPRTA
VSAK DAN**Matično poročilo
za oktober 1993****SMRTI:**- PIRC Jožef, inv. upokoje-
nec iz Kamnika, Žale 2, star 60
let- OSOLNIK Janez, upoko-
jenec iz Podgorja 112, star 59
let- ŠTRITOF Frančišek, kro-
jač iz Bistričice 6, star 65 let- ŽUMER France, upoko-
jenec iz Kamnika, Lobodova 1,
star 69 let- VIDMAR Franca, km.
upokojenka iz Suhadol 37, sta-
ra 64 let- BURKELJCA Pavel, km.
upokojenec iz Gabrovice 7,
star 73 let- RITONJA Vilma, druž.
upokojenka iz Kamnika, Klav-
čičeva 6, stara 71 let- PLAHUTNIK Terezija,
upokojenka iz Kamnika, Ljub-
ljanska cesta 12, stara 81 let- PUNČOH Ivana, druž.
upokojenka iz Ljubljane, Tru-
barjeva 61, stara 87 let- ŽUMER Ivana, druž.
upokojenka iz Mekinj, Nevelj-
ska pot 26, stara 82 let- MARINKO Frančišek,
inv. upokojenec iz Velike Laš-
ne 22, star 69 let- KOŽELJ Janez, strojni
tehnik s Kregarjevega 6, star 30
let- LEBAR Janez, upokoje-
nec z Vrhpolja pri Kamniku 72,
star 81 let- JANEŽIČ Marija, upoko-
jenka iz Kamnika, Čopova pot
3, stara 89 let**POROKE:**- ŠTRITOF Marko, kmet iz
Oševka in KRT Elizabeta, ne-
govalka iz Podjelše- AJDARPAŠIČ Džemal,
delavec v gradbeništvu iz Vrše-
va, Črna gora, in ADROVIČ
ELVIRA, DELAVKA IZ
Kamnika- KOŽELJ Roman, delavec
iz Zaloga pri Cerkljah in
ROMŠAK Danica, čistilka ke-
ramike iz Podgorja- VRANKAR Emil, kmet
iz Buča in JERAS Marija, ne-
govalka z Velikega Hriba- GERBEC Alojz, vpenja-
lec stiskalnic s Pšajnovice in
BARLIČ Monika, monterka
ključavnic z Gabrovice- SEVER Tomislav, vodja
oddelka za izdelavo rezil iz
Srednjih Jarš in HROVAT
Mojca, ekonomski tehnik iz
Županjih njiv.**VSE NA ENEM MESTU!**PRODAJA IN
MONTAŽA**RAJKO
AVGUŠTIN**STARETOVA 2,
61234 MENGEŠSprejem naročil
od 7. do 8. ure
na tel.: (061) 739-426

Kamnik, Perovo 26, tel./fax 812-888

- prodaja akumulatorjev TOPLA po tovarniških cenah, že od 3.600 SIT dalje, dveletna garancija, pooblaščen servis
- VESNA akumulatorji-tovorni program od 110 Ah do 180 Ah
- avtoradiji in avtozvočniki za vsak žep
- sedežne prevleke in avtotepihi
- antifriz, olja, filtri
- komplet program svetil Saturnus in avtoelektro opreme Iskra in še veliko dodatne opreme za vaš avto.

UGODNE CENE!Odperto vsak dan od 8. do 12. ure in od 14. do 19. ure, ob
sobotah od 8. do 13. ure.**INDUSTRIJSKA
PRODAJALNA****NOVO**V njej lahko kupite različne vijane materiale,
okovja, polizdelke, nekatere izdelke opuščenih
programov, robno folijo, ipren, blago, kovinsko
in plastično embalažo,...

Prodajalna je odprta:

- od ponedeljka do petka med 7. in 15. uro
- ob sredah od 7. do 16. ure

Pričakujemo vas s konkurenčnimi cenami.

Tel.: 812 211 int. 272

**JEANS CLUB PALMAS**

Staletova 25, Kamnik (nasproti SKG)

Velika izbira JEANSA, bele majice T-shirt, svilene
trenirke po zelo ugodnih cenah!**Ponudba jeseni!**kavbojke CASSUCI 3.950 SIT
čevlji medvedki 2.190 SITparka jakne-bunde
jakne-puloverji termovelur po ugodnih cenah

Možnost nakupa na dva čeka.

Odperto od 9. do 19. ure, ob sobotah od 8.30 do 12.30

Tomšičeva 17, Kamnik (v bližini tržnice)
tel. 831-888**vam nudi po ugodnih cenah:**barve — lake — Belton 4 l 1.960 SIT, čopiče, brusne
trakove za Black&Decker in Iskra, PVC posodo za
zelje 50 l 1.500 SIT, sušilce za perilo — likalne mize
— sanitarno keramiko — armature Armal — Candy
program — žarnice 65 SIT — lepila za les in parket
— Pampers plenice — gospodinjski strojčki Gorenje
— porcelan in stekleni izdelki — snežne verige...

Prodaja na tri čeke!

Strokovni nasveti iz pleskarske in soboslikarske stroke.

Odperto od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Homar, d.o.o. trgovina Veriga se priporoča!**Tekstilna trgovina****LANEN CVET** Moste 74, Komenda**nudi po ugodnih cenah:**

- metrsko blago: brušen poliester, brušena viskoza, di-
olen, enobarven in potiskan pliš, blago za prte, serviete in
še in še
- bunde-puhovke 9.900 SIT
- jakne-parke 7.900 SIT
- otroške bundice 2.950 SIT
- trenirke, pižame, moške srajce, jeans...

Original jeans MASH!

Možnost plačila na čeke!

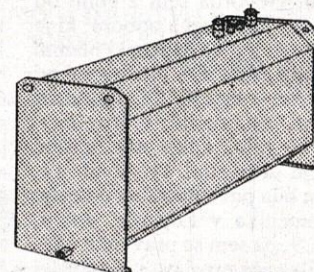
Delovni čas od 9. do 12. in od 14. do 19. ure, ob sobotah od 8. do
13. ure.**Mlinostroji****ATESTIRANE CISTERNE
ZA KURILNO OLJE****NAJCENEJŠE
V SLOVENIJI**

— 2000 l .

33.720,00 SIT

— 3000 l

48.840,00 SIT

V ceni vključen
prometni davek.Možnost plačila na 4 čeke brez
obresti. Pri **takojšnjem** plačilu
priznavamo **3% popust.**Za naročila **več kosov** prizna-
vamo **količinski popust.**Dobava **takoj**, vse informacije:— tel. 721-288 ali 714-733 pro-
daja — fax 711-054**AGROPROMET CERKLJE**

Ul. 4 okt. 10, Cerklje

tel. 064-421-283, 064-421-294

Odperto od 7. do 18. ure,
ob sobotah od 7. do 13. ure.**PONUDBA: KRMILA:**

koruza	23,90 SIT	NSK	33,90 SIT
ječmen	20,90 SIT	K-12	28,90 SIT
krmilna moka	20,90 SIT	BEK 1	32,70 SIT
soja	38,90 SIT	TL-PIT	30,30 SIT
oves	26,00 SIT		
pšenica	25,00 SIT	moka tip 500	39,00 SIT
šrot	26,00 SIT	sladkor	79,00 SIT
pesni rezanci	22,50 SIT	kan	16,50 SIT

NAF NAF**BENKO
SIMONA**

(nasproti Kuriva)

Domžale, SPB-1,
tel.: 714-897**ODPRLI SMO NOV BUTIK****MODA ZA MLADE****ekskluzivna francoska moda
NAF NAF**

odprto NON STOP

Naredite svoj NAF NAF korak!

STOB, d. o. o.

**TRGOVINA
Z GRADBENIM MATERIALOM**Domžale, Ljubljanska 51
tel. 711-415

*poleg gradbenega materiala
nudi po ugodnih cenah še
sanitarno keramiko iz uvoza
in kopalniško opremo.*

Možnost plačila na 3. čeke.

Odprto od 7. do 18. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.**Obiščite nas!**

Trgovina »MERY«

— ŽENSKO PERILO

in

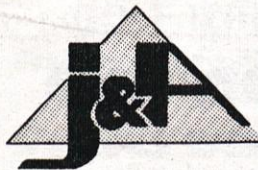
Trgovina »MERY«

— MOŠKO PERILO

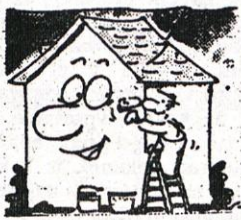
nudi po ugodnih cenah:

- * lepe in tople spodnje majice
- * bodije
- * spodnje hlače s hlačnico
- * nogavice
- * otroške pižame
- * igrače

Razprodaja zimskega metrskega blaga.

**GROS** d.o.o.PROIZVODNO IN TRGOVSKO
PODJETJE
Godič 75 a, Stahovica
Tel. 825-152**PRVIČ NA NAŠEM TRŽIŠČU:****ORIGINALNA PRENOSNA****HAUBA ZA SUŠENJE LAS****KRUPS QUICKAIR 450**

*Za prijetnejše
trenutke
in
izkoristek
vašega
predragocenega
časa*

**TRGOVINA
Z BARVAMI,
LAKI, LEPILI,
ČISTILI
in PRIBOROM
na Steletovi 25
v Kamniku
tel. 812-511**

UGODNO

— ekskluzivna prodaja
dekorativnih ometov
ROSETI

- pištrole in pribor za barvanje iz programa Wagner in Sata
- velika izbira brusnih papirjev, orodja, barv, lakov...
- prodaja fasadnega materiala tovarniške ceje za plačila z gotovino
- hidrocol beli 1947 SIT (30 kg)
- **UGODNE CENE UVOŽENE PLUTE** (naravna, voskana, lakirana)

Material brezplačno pripeljemo na dom.Odprto od 7. do 19. ure,
ob sobotah od 7. do 13. ure.**REJA****FARMA DUPLICA***nudi v trgovini:*

- dnevno sveža jajca po ugodnih cenah
- perutninsko meso in mesne izdelke
- mlade kokoši — nesnice.

**Prodajamo tudi zrnato hrano in
ostala krmila za kokoši in piš-
čance.**

Kokošji kompost v 5 l vrečkah.
Kokošji gnoj pakiran v 50 kg vrečkah.
Kokošji gnoj v razsutem stanju — po
želji dostava do njive ali vrta.**Priporočamo nakup.**

*Spomin na mamo pokopano
nam v srcu spi...
umrje mama vse prerano,
četudi sto let doživi.*

ZAHVALAV 81. letu starosti nas je zapustila
naša draga mama, stara mama,
sestra in teta**FRANČIŠKA
SPRUK**

iz Črne 6

Najiskrenejše se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej hvala osebju Doma upokojevcem Kamnik za skrb in nego, cerkvenim pevcem in g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci: sinova Stane in Ivan z družinama, sestra Angela z družino ter drugo sorodstvo

Črna, Šmarca, Stranje, novembra 1993

**MESO
KAMNIK**

Usnjarska 1

tel. 831-103, 831-275

**Tudi letos lahko dobite
vse potrebno za koline**

**v naši prodajalni
na Usnjarski 1 v Kamniku.**

Dnevno sveže meso, drobovina in
mesni izdelki so izdelani po izvirnih
domaćih receptih iz živine slovenskih
rejcev.

Pričakujemo vas vsak dan
od 7. do 19. ure,
ob sobotah od 7. do 13. ure.**ZAHVALA**V 70. letu nas je zapustil dragi
mož in oče**FRANC
MARINKO**

iz Velike Lašne



Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izražena sožalja, darovano cvetje in sveče ter poslednji obisk na njegovem domu. Posebej se zahvaljujemo za nesebično pomoč vsem sosedom, predvsem Miklavževim, g. Jakobu Golobu in ga. Jani Prezljevi. Hvala g. župniku Štefanu Steletu za opravljen pogrebni obred, moškemu zboru, organistu in cerkvenim pevcem ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Družine Marinko, Hribar, Oven, Bizjak in PodbevšekVelika Lašna, Ljubljana, Podgorje,
Sp. Palovče, oktober 1993**ZAHVALA**V 82. letu starosti nas je zapustila
draga teta in svakinja**TEREZIJA-ZINKA
PLAHUTNIK**

iz Kamnika



Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji prinesli cvetje, sveče in darovali za sv. maše. Posebno hvala Savinškovi, ki so ji vedno bili v pomoč, strežnemu osebju Doma oskrbovancev Kamnik, govorniku g. Modicu iz Društva upokojevcem, pevcem in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Nečaki in nečakinje z družinami ter drugi sorodniki

Kamnik, oktober 1993



*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.*

ZAHVALA19. oktobra je v 78. letu starosti
tiho odšla od nas draga mama,
babica in prababica**MARIJA NOVAK**
iz Špitaliča 38

Izrekamo najlepšo zahvalo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje, sveče in maše, nam pa izrekli pisna in ustna sožalja. Iskrena hvala g. župniku za pogrebni obred in tople besede, predstavnici zveze borcev, gospe Železnik, za prelepe besede in pevcem za ganljivo petje.

Vsi njeni

Špitalič, Šempeter, Laze, oktober 1993

**ZAHVALA**Ob boleči izgubi moža, očeta,
starega očeta, brata in strica**JOŽETA PIRCA**

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, znancem in sodelavcem za izražena pisna in ustna sožalja, za darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo njegovim bivšim sodelavcem iz Elektroelementa Izlake — obrat Svit Kamnik in gospodu Ručmanu za lep govor ob slovesu. Enako se zahvaljujemo menškim pevcem za lepo zapete žalostinke, organistu g. Rudiju za lepo orgelsko spremljavo cerkvenega obreda, Rakovim iz Nevelj za prelepo pritrdovanje in patru Franciju za lep cerkveni obred. Vsem iskrena hvala.

Žalujoci vsi njegovi

Kamnik, oktober 1993

**ZAHVALA**V 53. letu nas je zapustil
brat in stric**PETER
KOMATAR**

iz Mekinj

Iskreno se zahvaljujemo sodelavcem Kemijske industrije Kamnik, govornikom g. Modicu in predstavniku KIK-a za ganljive besede slovesa, sosedom, prijateljem in sodelavcem za pomoč, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi pevcem cerkvenega pevskega zbora iz Stranj in g. župniku za opravljen pogrebni maš.

Mekinje, avgust 1993

Sem dijak škofijske gimnazije

Sem dijak Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu. O tej šoli se, ker je začela na novo delovati, sedaj veliko piše in govori, jaz pa bom pisal o tem, kako poteka pouk in kako šola doživljam sam.

Pouk se začne ob osmih. Dijaki moramo biti zbrani v razredu že pet minut prej, da pripravimo vse potrebno. Ko vstopi profesor, vstanemo. Prvo uro začnemo s petminutno mislijo, psalmom, zgodbo, ki jo nekdo prebere. Zato je prva ura tudi pet minut daljša. Razred se umiri in lahko se začne pouk. Zdi se mi, da je v razre-

du med predavanjem kar mir, vendar pa vsi profesorji niso tega mnenja. Pouk traja vsak dan, razen v petek, sedem ur. Malico imamo po tretji uri. Zdi se mi, pa ne le meni, temveč tudi drugim sošolcem, da je imamo premalo. Časa imamo dvajset minut, vendar moramo biti zopet pet minut prej v učilnici. Po zadnji uri spet sledi misel, vendar navadno krajša kot na začetku.

Vsak razred ima svojo matično učilnico, kjer se odvija ves pouk. To pomeni, da se ne »selimo« vsako uro v drug razred, temveč smo vedno v svojem in

da k nam prihajajo učitelji. Ta učilnica ni nikoli zaklenjena. Posebne prostore imamo le za glasbeno vzgojo, biologijo, kemijo, geografijo, fiziko in računalništvo, ki so opremljeni z dodatno opremo. Imamo table, na katere pišemo s posebnimi flomastri in jo brišemo s posebno gobo. Sestavljene so iz dveh, med seboj povezanih tablami: ko dvigneš prvo, se spusti druga. Zato nam je med uro navadno ni treba brisati.

V šoli vlada drugačen red kot drugod: najstrožje prepovedano je piti alkohol in kaditi v šoli in na dvorišču. To velja za dijake in za profesorje. Prepovedano je po šoli hoditi v čevljih – imamo garderobo, kjer se preobujemo. Za razliko od osnovne šole se tega tu vsi držimo. Pred poukom, med glavnim odmorom in po pouku poslušamo klasično glasbo ali pa kaj drugega. Zvočnike imamo napeljavane v vse učilnice. Pred poukom imamo v pone-deljkih možnost poslušati klasično glasbo, vsak dan v tednu pa gremo zjutraj lahko tudi k maši. Za razliko od drugih šol tukaj vsi profesorji dijake vikajo.

V šoli imamo tudi verouk, ki pa ni niti malo podoben osnovnošolskemu. Za začetek in

konec ure vedno drug dijak pripravi molitev. Na začetku dobimo liste z vsebino ure, tako da praktično ne potrebujemo zvezkov. Pogovarjamo se o človeku kot o duhovnem, duševnem in telesnem bitju, o smislu življenja, eno uro smo posvetili knjigi dr. Antona Trstenjaka Dobro je biti človek in pojmovanju človeka v zgodovini. Včasih v skupinah odgovarjamo na kakšna vprašanja. Za domačo nalogo preberemo fotokopiran odlomek iz kakšne knjige ali časopisa in napišemo svoje misli o njem.

Vsak razred izdaja stenski časopis – vsak teden dva dijaka. Obsega dogodke v svetu, doma in v šoli. Veliko je karikaturnih in šal, tako da ni nikoli dolgočasen.

Čeprav je šola zelo zahtevna in se moram veliko učiti in truditi, sem vesel, da sem se odločil zanjo. Mislim, da je to mnogo boljša šola od drugih, saj ne skrbi le za prvovrstno izobrazbo, ampak tudi za vzgojo in izoblikovanje značaja dijakov. Dijakov ne izobražuje le po učnih načrtih, ampak upošteva, da vsakega zanima kaj drugega. To sem spoznal že pri vpisu, ko sem moral poleg spričeval prinesiti še spisek dejavnosti, s katerimi se ukvarjam. Mislim, da je to najboljše šola v Sloveniji, na katero sem se lahko vpisal.

URBAN BITENC

NOVO * NOVO * NOVO * NOVO

INTERSHOP KAMMELEON

na Sadnikarjevi 4

(center Kamnika – pri pizzeriji Napoli)
tel. 832-176

unikatna konfekcija iz Indije:

- brezrokavniki od 1.550 SIT
- krila od 3.500 SIT
- bluže od 2.500 SIT

* usnjene torbe, denarnice, etuiji iz Egipta in Indije

* nakit: uhani, prstani, zapestnice, ogrlice...
* velika izbira rut, pahljač, visečih zvončkov...

* slike na papirusu, okvirji za slike že od 500 SIT

* tepihi, krpare, predpražniki kokos 750 SIT

NOVO: FRUIT OF THE LOOM

Odperto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

PRIDITE IN SE PREPRIČAJTE!

TRGOVINA »OPUS«

Kamnik, Kidričeva 33

(v Sadnikarjevi hiši) Tel. 831-362

Pestra izbira in konkurenčne cene

– ženske, moške in otroške nogavice: FILODORO, PRIMAVERA, GOLDEN LADY, PIERRE CARDIN, CARPENTER, BURLINGTON, CIOCCA, BEVERLY HILBS, DINOZAVRI

– italijansko in špansko žensko perilo, bodlji in kompleti, moško in otroško perilo: INFIORE, LEPEL, SELINA, ANTONELLA, GARDA, DISNEY, ELEPI

– usnjena galanterija: denarnice, pasovi, listnice, obeski za ključke...

– prodaja slik Nikice Sadnikar – Pieterski in akademskih slikarjev Bojana Bense in Andreja Pavliča iz Ljubljane.

Obiščite nas od 9. do 12.30 in od 15.30 do 19. ure, ob sobotah od 9. do 12. ure.

kOčna

PRODAJA SADIK SADNEGA DREVJA lastne vzgoje

V SADNI DREVESNICI (tel. 813-352)
vsak dan od 7. do 16. ure, ob sobotah
do 12. ure.

Nudimo vam širok izbor kvalitetnih sadik JABLAN, HRUŠK, SLIV, ČEŠENJ, MARELIC, BRESKEV, VIŠENJ, CEPLJENEGA IN GRMIČASTEGA RIBEZA, MALIN, ROBID, ARONIJA, AMERIŠKE BOROVICE, KIVI, LESKE, CEPLJENI OREHI...

Pridite, ob nakupu vam bomo tudi strokovno svetovali.

VELIKA PONUDBA V KNJIGARNI

na Ljubljanski cesti (tel. 815-295)

vseh vrst stenskih in namiznih koledarjev, rokovnikov, planerjev, vizitk, čestitk, igrač, poslovnih in osebnih daril... po ugodnih cenah, z možnostjo dotiska vaše firme.

Vse to in še marsikaj vas čaka vsak dan od 7. do 19. ure, ob sobotah do 13. ure v knjigarni KOČNA.

KAMNIŠKI OBČAN – Ustanovitelj Skupščina občine Kamnik, izdajatelj Bistrica, d.o.o., Kamnik, Ljubljanska 3/a. Predsednica časopisnega sveta Breda Podbrežnik-Vukmir. Uredniški odbor Dušan Lipovec, Vera Mejač, Bojan Pollak, Matic Romšak, Stane Simšič, Ivana Skamen in Franc Svetelj. Glavni in odgovorni urednik Matic Romšak. Tehnični urednik Bojan Knavs.

Na podlagi zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92) in mnenja Urada vlade za informiranje (št. 23/231-93 z dne 15. 9. 1993) sodi časopis med proizvode informativne narave po 13. točki tarifne številke 3, za katere se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov.

Kamniški občan izhaja dvakrat mesečno v nakladi 10.200 izvodov in ga prejema vsa gospodinjstva brezplačno. Naslov uredništva: Kamnik, Titov trg 1 (občina), tel. 831-311. Žiro račun: Bistrica, d.o.o., 50140-603-53872.

Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk DP DELO – Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Dunajska 5.

Cepili smo divjo češnjo, a...

Moj oče se ukvarja tudi s sadjarstvom. Imamo vrt, na katerem je zelo veliko sadnih sort, saj jih imamo cepljenih po več na enem drevesu. Ugotovili smo, da veliko bolje uspevajo divja drevesa, presajena na vrt in cepljena z domačimi sortami. Letos spomladi smo torej odšli v gozd in si ogledali nekaj češenj, sliv in hrušk, ki jih bomo jeseni presadili na vrt. Spotoma smo našli tudi dve večji divji češnji. Ker ju nismo mogli več presaditi, smo ju cepili kar v gozdu.

»Zrasli bosta v veliki drevesi in cela vas se bo poleti lahko sladkala s češnjami« smo si rekli.

Oči je odžagal češnji meter nad tlemi in na vsako cepil tri cepiče. Na eni smo odkrili sledove cepljenja, a žal neuspešnega. Našim je v začetku dobro kazalo, a kasneje se je prijel le en cepič, pa še to le eden od dveh popkov. Druga češnja pa je poglala veliko novih vejic kar iz golega debla. Že takrat smo opazili, da je nekdo vse potrgal, ostali sta le najvišji vejici.

»Super: spomladi ju bomo lahko cepili na veliko zanesljivejši način« smo zato menili. Pogosto smo hodili opazovat bujno rast vejic. Vse tri so zrastle čez meter visoko. Bili smo zelo veseli. Ko pa smo jih prišli pogledat prejšnjo nedeljo, smo z grozo ugotovili, da je nekdo namerno odlomil še zadnja dva divja poganjka:

»Pa komu gre tako na živce ravno ta češnja, da se ji nikdar ne more izogniti!« Upal sem, da je ostala vsaj cepljena veja na drugi češnji, a tudi te ni bilo več na drevesu.

»Preklete vsaj to bi pustili! Le kaj ga tako moti ravno ta vejica tu v grmovlju!«

Komu gre tako na živce (bodoča) velika domača češnja v gozdu?! Poleti bi se vsa vas zastoj sladkala z njimi, dela pa ne bi imeli z njo nobenega. V napoto tudi ni, saj ne meče sence na noben vrt ali travnik. Kdo nima drugega dela, ko da uničuje to, kar drugi naredijo? Je to njegov edini smisel življenja? Je že tako na svetu, da eni ustvarjajo in se trudijo, da bi naredili kaj dobrega, peščica

drugih pa namerno uničuje sadove njihovega truda. Toda kako najde ravno te tri vejice med milijoni drugih, ki rastejo po gmajni!

URBAN BITENC

DOMARK

Domžale

Trgovina in storitve d.o.o.
Ljubljanska 59
tel. 711-777, 712-153

NUDI UGODNE CENE ZA PRAZNIČNE NAKUPE

I. PRODAJNI CENTER DOMARK DOMŽALE

1. FAMILY SHOP

- prt in 12 setov 1.800,00 SIT
- dvoposteljna odeja 2.500,00 SIT
- ženske bluže 1.500,00 SIT
- otroški, ženski in moški pullover 2.000,00 SIT
- bunde od 3.500,00 SIT dalje

Pestra izbira igrač:
dinozavri, medvedki, zajčki, avtomobili

po ugodnih cenah

2. PREHRAMBENI DEL PRODAJNEGA CENTRA

- testenine 62,12 SIT
- kava BRASIL 1 kg 453,60 SIT
- višnjeva marmelada 1250 g 286,24 SIT
- prekajena šunka brez kosti 854,00 SIT
- DENIM losion po britju 810,00 SIT

II. MARKET DOMARK KAMNIK

- rastlinsko olje 138,20 SIT
- riž Zlato polje 1 kg 99,80 SIT
- STIL 60,20 SIT
- mlečna čokolada 100 g uvoz 82,20 SIT
- šampon 1 l 199,00 SIT

V DOMARKU VSE ZA VAS IN VAŠ DOM!